

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 1

Ispravci

- ★ Ispravak Uredbe (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, uredaba Vijeća (EZ) br. 1683/95 i (EZ) br. 539/2001 i uredaba (EZ) br. 767/2008 i (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 182, 29.6.2013) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/Sv. 12 od 20. prosinca 2013.) 91
- ★ Ispravak Uredbe (EU) br. 374/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o smanjenju ili ukidanju carina na robu podrijetlom iz Ukrajine (SL L 118, 22.4.2014) 92

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) br. 806/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. srpnja 2014.

o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Tijekom proteklih desetljeća Unija je napredovala u stvaranju unutarnjeg tržišta bankovnih usluga. Jače integrirano unutarnje tržište bankovnih usluga ključno je za poticanje gospodarskog rasta u Uniji i odgovarajuće financiranje realnoga gospodarstva. Financijska i gospodarska kriza pokazala je, međutim, da je funkcioniranje unutarnjeg tržišta u tom području ugroženo i da raste rizik od financijske fragmentacije. To je pravi izvor zabrinutosti na unutarnjem tržištu na kojemu bi banke trebale moći provoditi značajne prekogranične aktivnosti. Međubankovna tržišta postala su manje likvidna, a prekogranične bankarske aktivnosti smanjuju se zbog straha od širenja zaraza, manjka povjerenja u druge nacionalne bankarske sustave i sposobnost država članica da podupiru banke.
- (2) Razlike između nacionalnih propisa o sanaciji u različitim državama članicama i odgovarajuća upravna praksa te nedostatak ujednačenog postupka odlučivanja u vezi sa sanacijom u bankovnoj uniji doprinose tom manjku povjerenja u ostale nacionalne bankovne sustave i tržišnoj nestabilnosti jer ne osiguravaju predvidljivost u vezi s mogućim ishodom propadanja banaka.
- (3) Razlike u poticajima i praksi država članica pri postupanju s vjerovnicima banaka u postupku sanacije i u sanaciji banaka koje propadaju sredstvima poreznih obveznika posebno utječu na procjenu kreditnog rizika, financijsko zdravlje i solventnost njihovih banaka i na taj način stvaraju nejednake uvjete. Time se ugrožava povjerenje javnosti u bankarski sektor i ometaju sloboda poslovnog nastana i slobodno pružanje usluga na unutarnjem tržištu jer bi troškovi financiranja bili niži da među državama članicama nema takvih razlika u praksi.

⁽¹⁾ SL C 109, 11.4.2014., str. 2.

⁽²⁾ SL C 67, 6.3.2014., str. 58.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. srpnja 2014.

- (4) Razlike između nacionalnih propisa o sanaciji u različitim državama članicama i odgovarajućoj upravnoj praksi mogu dovesti do toga da banke i klijenti imaju veće troškove kredita samo zbog mjesta poslovnog nastana i neovisno o svojoj stvarnoj kreditnoj sposobnosti. Klijenti banaka u nekim državama članicama imaju osim toga veće kamate na kredite nego klijenti banaka u drugim državama članicama, neovisno o svojoj stvarnoj kreditnoj sposobnosti.
- (5) Europsko vijeće je na sastanku 18. listopada 2012. zaključilo: „U svjetlu osnovnih izazova s kojima se suočava, Ekonomsku i monetarnu uniju treba ojačati kako bi se osigurala gospodarska i socijalna dobrobit kao i stabilnost i održivi napredak” te da bi se „proces prema dubljoj ekonomskoj i monetarnoj uniji trebao oslanjati na institucionalni i pravni okvir Unije te da bi trebao biti otvoren i transparentan prema državama članicama čija valuta nije euro i poštovati cjelovitost unutarnjeg tržišta.” U tu svrhu osniva se bankovna unija koju podupiru sveobuhvatna i detaljna jedinstvena pravila o financijskim uslugama za unutarnje tržište u cjelini. Proces osnivanja bankovne unije otvoren je i transparentan prema državama članicama koje u njoj ne sudjeluju i njime se poštuje cjelovitost unutarnjeg tržišta.
- (6) U svojoj rezoluciji od 7. srpnja 2010. s preporukama Komisiji o prekograničnom upravljanju krizom u bankovnom sektoru, Europski parlament je zatražio od Komisije da „u skladu s člancima 50. i 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije podnese jedan ili više zakonodavnih prijedloga koji se odnose na okvir EU-a za upravljanje krizom, Fond EU-a za financijsku stabilnost i sanacijski odjel”, a u svojoj rezoluciji od 20. studenoga 2012. s preporukama Komisiji o izvješću predsjednikâ Europskog vijeća, Europske komisije, Europske središnje banke i Euroskupine „Prema istinskoj Ekonomskoj i monetarnoj uniji” izjavio je da je „stajanje na kraj negativnim petljama povratne veze između država, banaka i realnog gospodarstva od ključne važnosti za nesmetano funkcioniranje EMU-a”, naglasio je „hitnu potrebu za dodatnim i dalekosežnim mjerama za rješavanje krize u bankovnom sektoru” i za „ostvarenjem potpuno operativne europske bankovne unije;” osiguravajući istodobno „kontinuirano pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta za financijske usluge i slobodan protok kapitala”.
- (7) Kao prvi korak prema bankovnoj uniji, jedinstveni nadzorni mehanizam ustanovljen Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽¹⁾ trebao bi osigurati da se politika Unije koja se odnosi na bonitetni nadzor kreditnih institucija provodi na dosljedan i učinkovit način, da se jedinstvena pravila za financijske usluge primjenjuju na jednak način na sve kreditne institucije u državama članicama europodručja i onim državama koje nisu dio europodručja a koje su odlučile sudjelovati u jedinstvenom nadzornom mehanizmu (države članice sudionice) i da se nad tim kreditnim institucijama provodi nadzor najviše kvalitete.
- (8) Učinkovitiji sanacijski mehanizmi ključan su instrument za izbjegavanje šteta do kojih je u prošlosti dolazilo zbog propadanja banaka.
- (9) Sve dok propisi o sanaciji, praksa i pristup raspodjeli tereta ostanu u nacionalnom okviru i dok se financijska sredstva za financiranje sanacije prikupljaju i troše na nacionalnoj razini, unutarnje će tržište ostati fragmentirano. Nacionalna nadzorna tijela su, osim toga, poticana da donošenjem jednostranih mjera za zaštitu bankarskog poslovanja ograniče mogući utjecaj bankarskih kriza na svoja nacionalna gospodarstva, primjerice ograničenjem prijenosa i kreditiranja unutar grupe ili uvođenjem strožih zahtjeva u pogledu likvidnosti i kapitala društvima kćerima koja su pod njihovom nadležnošću, a pripadaju matičnom društvu koje će vjerojatno propasti. Time se ograničava prekogranična aktivnost banaka i tako stvaraju prepreke temeljnim slobodama te se narušava tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu. Iako ih se razmatra u kontekstu jedinstvenog nadzornog mehanizma i Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, sporovi između matične države i države domaćina ipak mogu smanjiti učinkovitost u prekograničnim postupcima sanacije.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni direktive Vijeća 82/891/EEZ i Direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU i uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

- (10) Kako bi se pokušalo odgovoriti na ta pitanja, postalo je nužno pojačati integraciju okvira za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (institucije) u cilju podupiranja Unije, ponovne uspostave financijske stabilnosti i postavljanja osnove za ekonomski oporavak. Direktivom 2014/59/EU učinjen je značajan korak prema usklađivanju propisa o sanaciji banaka diljem Unije i osigurana je suradnja među sanacijskim tijelima u slučaju propadanja prekograničnih banaka. Međutim, tom Direktivom uspostavljaju su minimalna pravila za usklađivanje i ona ne vodi centralizaciji donošenja odluka na području sanacije. Njome se uglavnom predviđaju zajednički sanacijski instrumenti i ovlasti dostupne nacionalnim tijelima svake države članice, ali se ostavlja sloboda nacionalnim tijelima u pogledu primjene instrumenata i nacionalnih financijskih aranžmana za potporu postupcima sanacije. Time se osigurava da su vlastima na raspolaganju instrumenti kako bi mogle dovoljno rano i brzo intervenirati u slučaju institucije koja je nezdrava ili propada kako bi se osigurao kontinuitet ključnih financijskih i ekonomskih funkcija institucije, smanjujući istodobno učinak njezinog propadanja na gospodarstvo i financijski sustav.

Iako se time regulatorni zadatci i zadatci posredovanja prenose na Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA), uspostavljeno Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Direktivom 2014/59/EU se ne sprječava u potpunosti donošenje odvojenih i potencijalno nedosljednih odluka država članica u pogledu sanacije prekograničnih grupa, što može utjecati na ukupne troškove sanacije. Osim toga, predviđevši nacionalne aranžmane financiranja, nije se dovoljno smanjila ovisnost banaka o podršci iz nacionalnih proračuna i ne sprječavaju se u potpunosti različiti pristupi država članica u pogledu primjene financijskih aranžmana.

- (11) Za države članice sudionice, u kontekstu jedinstvenog sanacijskog mehanizma, centralizirana ovlast za sanaciju uspostavljena je i povjerena Jedinstvenom odboru za sanaciju osnovanim u skladu s ovom Uredbom (Odbor) i nacionalnim sanacijskim tijelima. Ta uspostava sastavni je dio procesa usklađivanja na području sanacije kojim upravljaju Direktiva 2014/59/EU i skup jedinstvenih odredbi o sanaciji iz ove Uredbe. Jedinstvena primjena sanacijskog režima u državama članicama sudionicama poboljšat će se kao rezultat povjeravanja te primjene središnjem tijelu, poput Jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Osim toga, jedinstveni sanacijski mehanizam u neraskidivoj je vezi s procesom usklađivanja na području bonitetnog nadzora koji je pokrenut osnivanjem EBA-e, jedinstvenim pravilima o bonitetnom nadzoru (Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾) i Direktiva (EU) br. 2013/36 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾) i, u državama članicama sudionicama, osnivanjem jedinstvenog nadzornog mehanizma kojemu se povjerava primjena pravila Unije o bonitetnom nadzoru. Nadzor i sanacija dva su komplementarna aspekta osnivanja unutarnjeg tržišta za financijske usluge čija se primjena na istoj razini smatra međusobno ovisnom.
- (12) Osiguranje djelotvornih odluka o sanaciji banaka koje propadaju unutar Unije, uključujući odluke o primjeni sredstava prikupljenih na razini Unije, nužno je za konačnu uspostavu unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga. Na unutarnjem tržištu propast banaka u jednoj državi članici može utjecati na stabilnost financijskih tržišta cijele Unije. Osiguranje djelotvornih i ujednačenih propisa o sanaciji i jednakih uvjeta financiranja sanacije u svim državama članicama, kao sredstvo osiguranja jednakih uvjeta tržišnog natjecanja i poboljšanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta, u najvećem su interesu ne samo država članica u kojima banke posluju nego i svih drugih država članica. Bankarski sustavi na unutarnjem tržištu snažno su međusobno povezani, bankarske grupe su međunarodne, a banke imaju velik udio strane imovine. U nedostatku jedinstvenog sanacijskog mehanizma, krize institucija u državama članicama uključenima u jedinstveni nadzorni mehanizam imale bi jači negativni sistemski učinak i na države članice nesudionice. Uspostavom jedinstvenog sanacijskog mehanizma osigurat će se neutralni pristup pri postupanju s bankama koje propadaju te će se stoga povećati stabilnost institucija država članica sudionica i spriječiti „prelijevanje” krize na neuključene države članice, čime će se olakšati funkcioniranje

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenog 2010. o osnivanju europskoga nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluke Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva (EU) br. 36/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnostima kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava i o izmjeni Direktive (EZ) br. 87/2002 i stavljanju izvan snage Direktive (EZ) br. 48/2006 i Direktive (EZ) br. 49/2006 (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

unutarnjeg tržišta u cijelosti. Mehanizmi za suradnju u vezi s institucijama s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i nesudionicama trebali bi biti jasni, te niti jedna država članica ili skupina država članica ne bi smjela biti izložena izravnoj ili neizravnoj diskriminaciji kao mjesto pružanja financijskih usluga.

- (13) Da bi se vratilo povjerenje u bankovni sektor i njegov kredibilitet, ESB trenutno provodi sveobuhvatnu ocjenu bilanci svih izravno nadziranih banaka. Tom bi se ocjenom sve zainteresirane strane trebalo uvjeriti da su banke koje pristupaju jedinstvenom nadzornom mehanizmu i koje su obuhvaćene jedinstvenim sanacijskim mehanizmom u osnovi zdrave i pouzdane.
- (14) Uspostavom jedinstvenog nadzornog mehanizma na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 – na temelju koje bilo ESB centralno bilo nadležna nacionalna tijela u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma nadziru banke u državama članicama sudionicama – dolazi do neusklađenosti između nadzora tih banaka na razini Unije i nacionalnog postupanja s tim bankama pri sanaciji u skladu s odredbama Direktive 2014/59/EU koja će se riješiti osnivanjem jedinstvenog sanacijskog mehanizma.
- (15) Ova Uredba primjenjuje se samo u slučaju banaka čije je domaće nadzorno tijelo ESB ili nadležno nacionalno tijelo u državama članicama čija je valuta euro ili u državama članicama čija valuta nije euro, koje su uspostavile blisku suradnju u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013. Područje primjene ove Uredbe povezano je s područjem primjene Uredbe (EU) br. 1024/2013. Imajući na umu znatnu razinu isprepletenosti nadzornih zadaća dodijeljenih jedinstvenom nadzornom mehanizmu i mjera sanacije, uspostava centraliziranog nadzornog sustava koji djeluje u skladu s člankom 127. stavkom 6. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) od ogromne je važnosti za države članice sudionice u procesu usklađivanja sanacije. Činjenica da subjekti koji podliježu nadzoru u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma posebno obilježje zbog kojeg subjekti na koje se primjenjuje Uredba (EU) br. 1024/2013 imaju objektivno i značenjski drugačiji položaj za potrebe sanacije. Potrebno je donijeti mjere kojima će se uspostaviti jedinstveni nadzorni mehanizam za sve države članice sudionice tog mehanizma kako bi se olakšalo pravilno i stabilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (16) Dok banke u državama članicama izvan jedinstvenog nadzornog mehanizma podliježu mehanizmima nadzora, sanacije i financijske zaštite koji su ujednačeni na nacionalnoj razini, banke u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu podliježu mehanizmima Unije na području nadzora i nacionalnim mehanizmima na području sanacije i financijske zaštite. Budući da se nadzor i sanacija obavljaju na različitim razinama unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma, intervencija i sanacija u bankama u državama članicama unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma ne bi bili tako brzi, dosljedni i djelotvorni kao u bankama u državama članicama izvan jedinstvenog nadzornog mehanizma. Stoga je radi osiguranja ujednačenih uvjeta nužan centralizirani mehanizam za sanaciju svih banaka koje posluju u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu.
- (17) Dok se god nadzor u državi članici obavlja izvan jedinstvenog nadzornog mehanizma, ta bi država članica trebala biti odgovorna za financijske posljedice propadanja banke. Jedinstvenim sanacijskim mehanizmom trebalo bi stoga obuhvatiti samo banke i financijske institucije s poslovnim nastanom u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i podliježu, u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma, nadzoru ESB-a i nacionalnih tijela. Banke s poslovnim nastanom u državama članicama izvan jedinstvenog nadzornog mehanizma ne bi trebale podlijezati jedinstvenom sanacijskom mehanizmu. Podlijezanje tih država članica jedinstvenom sanacijskom mehanizmu stvorilo bi pogrešne poticaje za njih. Nadzorna tijela u tim državama članicama mogla bi postati popustljivija prema bankama u svojim nadležnostima jer ne bi u cijelosti morala snositi financijski rizik od njihovog propadanja. Stoga, da bi se osigurala usklađenost s jedinstvenim nadzornim mehanizmom, jedinstveni mehanizam za sanaciju trebao bi se primjenjivati na države članice koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu. Kad se države članice uključe u jedinstveni nadzorni mehanizam, trebale bi automatski podlijezati jedinstvenom sanacijskom mehanizmu. Jedinstveni sanacijski mehanizam mogao bi se eventualno na kraju proširiti na cijelo unutarnje tržište.

- (18) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti na unutarnjem tržištu u cjelini, ova Uredba u skladu je s Direktivom 2014/59/EU. Time prilagođava pravila i načela te Direktive posebnostima jedinstvenog sanacijskog mehanizma i osigurava da su za njega na raspolaganju odgovarajuća sredstva. Kada Odbor, Vijeće i Komisija izvršavaju svoje ovlasti na temelju ove Uredbe, trebali bi podlijegati delegiranim aktima, regulatornim i provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i preporukama koje je usvojila EBA na osnovi članaka od 10. do 15. i članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 unutar područja primjene Direktive 2014/59/EU. Odbor, Vijeće i Komisija trebali bi, svaki unutar svoje nadležnosti, surađivati s EBA-om i u skladu s člancima 25. i 30. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i odgovoriti na zahtjeve za prikupljanje informacija koje im je uputila EBA u skladu s člankom 35. te Uredbe. Podsjeća se da, u skladu sa zadnjom rečenicom uvodne izjave 32. te Uredbe, „u slučajevima u kojima se relevantnim zakonodavstvom Unije diskrecijske ovlasti dodijele nadležnim tijelima [...], odluke koje donosi tijelo ne mogu zamijeniti ostvarivanje tog diskrecijskog prava u skladu s pravom Unije.” Isto bi se načelo trebalo proširiti na ovu Uredbu, poštujući u potpunosti načela na kojima se temelji primarno zakonodavstvo Unije. U svjetlu tih ključnih elemenata EBA bi trebala moći svoje zadaće provoditi djelotvorno i osigurati jednakost postupanja pri provođenju sličnih zadataka između Odbora, Vijeća, Komisije i nacionalnih tijela.
- (19) Jedinstveni fond za sanaciju (Fond) ključan je element bez kojega se ne može osigurati pravilno funkcioniranje jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Ako bi financiranje sanacije dugoročno ostalo na nacionalnoj razini, veza između država i bankarskog sektora ne bi se u potpunosti prekinula i ulagatelji bi nastavili postavljati uvjete kreditiranja prema mjestu poslovnog nastana banaka, a ne prema njihovoj kreditnoj sposobnosti. Fond bi trebao doprinijeti ujednačenoj upravnoj praksi u financiranju sanacije i izbjegavanju stvaranja prepreka uživanju temeljnih sloboda, odnosno izbjegavanju narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu zbog razlika u nacionalnim praksama. Fond bi se trebao financirati doprinosima banaka prikupljenima na nacionalnoj razini i udruženima na razini Unije u skladu s međuvladinim sporazumom o prijenosu i postupnom objedinjavanju tih doprinosa (Sporazum) povećavajući tako financijsku stabilnost i ograničavajući povezanost fiskalne pozicije pojedine države članice s troškovima financiranja banaka i poduzetnika koji posluju u toj državi članici. Da bi ta povezanost dodatno oslabila, odluke donesene u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma ne bi trebale ugrožavati fiskalnu odgovornost država članica. U tom smislu jedino bi se izvanredna javna financijska potpora trebala smatrati smetnjom za proračunski suverenitet i fiskalne odgovornosti država članica. Posebice se smetnjom proračunskom suverenitetu ili fiskalnoj odgovornosti država članica ne bi se smjele smatrati odluke koje zahtijevaju korištenje sredstava Fonda ili sustava osiguranja depozita.
- (20) Ovom Uredbom, zajedno s Direktivom 2014/59/EU, ustanovljuju se načini korištenja Fonda i opći kriteriji kako bi se utvrdilo određivanje i izračun ex ante i ex post doprinosa. Države članice sudionice i dalje su nadležne za prikupljanje doprinosa od subjekata koje se nalaze na njihovom državnom području u skladu s Direktivom 2014/59/EU i ovom Uredbom. Države članice sudionice Sporazumom će se obvezati da će na Fond prenijeti doprinose koje prikupe na nacionalnoj razini u skladu s Direktivom 2014/59/EU i ovom Uredbom. Doprinosi se tijekom prijelaznog razdoblja dodjeljuju različitim odjeljcima koji odgovaraju svakoj od država članica sudionica (nacionalni odjeljci). Ti odjeljci podlijegat će postupnom spajanju tako da će po završetku prijelaznog razdoblja prestati postojati. U sporazumu će se utvrditi uvjeti u skladu s kojima strane pristaju na prijenos doprinosa koje prikupe na nacionalnoj razini na Fond i na postupno spajanje odjeljaka. Stupanje na snagu Sporazuma bit će nužno za prijenos doprinosa koje su stranke prikupile u nacionalne odjeljke Fonda. Ovom Uredbom definirane su ovlasti Odbora koje se odnose na korištenje sredstava iz Fonda i upravljanje njime. U Sporazumu će se odrediti načini na koje Odbor može raspolagati postupno spojenim nacionalnim odjeljcima.
- (21) Centralizirana primjena propisa o sanaciji institucija navedenih u Direktivi 2014/59/EU, koju bi u državama članicama sudionicama provodilo jedinstveno sanacijsko tijelo Unije, može se osigurati samo ako se propisi o ustavi i funkcioniranju jedinstvenog sanacijskog mehanizma izravno primjenjuju u državama članicama kako bi se izbjegle razlike u tumačenju među državama članicama. Takva izravna primjenjivost koristi unutarnjem tržištu u cjelini jer će doprinijeti osiguranju poštenog tržišnog natjecanja i spriječiti prepreke temeljnim slobodama ne samo u državama članicama sudionicama nego i na cijelom unutarnjem tržištu.
- (22) Odražavajući područje primjene Uredbe (EU) br. 1024/2013, jedinstvenim sanacijskim mehanizmom trebale bi biti obuhvaćene sve kreditne institucije s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama. U okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma trebalo bi međutim biti moguće provoditi izravno sanaciju svake kreditne

institucije države članice sudionice kako bi se na unutarnjem tržištu tijekom postupka sanacije izbjegle asimetrije u odnosu na postupanje prema institucijama u propadanju i vjerovnicima. Ako su matična društva, investicijska društva i financijske institucije uključeni u konsolidirani nadzor ESB-a, trebali bi biti uključeni i u područje primjene jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Iako ESB neće pojedinačno nadzirati te institucije, bit će jedino nadzorno tijelo koje će općenito procjenjivati rizik kojemu su izložene grupe, a posredno i njihovi pojedinačni članovi. Isključivanjem subjekata koji su dio konsolidiranog nadzora ESB-a iz područja primjene jedinstvenog sanacijskog mehanizma onemogućilo bi se planiranje sanacije grupa i donošenje strategije za sanaciju grupa te bi sve odluke o sanaciji bile znatno manje djelotvorne.

- (23) Odluke u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma morale bi se donositi na najprimjerenijoj razini. Prilikom donošenja odluka na temelju ove Uredbe Odbor i nacionalna sanacijska tijela trebali bi primjenjivati ista materijalna pravila.
- (24) Uzimajući u obzir da samo institucije Unije mogu oblikovati politiku Unije na području sanacije i budući da pri usvajanju svakog pojedinog sanacijskog programa postoji pravo diskrecijske ocjene, nužno je predvidjeti odgovarajuću uključenost Vijeća i Komisije kao institucija koje u skladu s člankom 291. UFEU-a mogu izvršavati provedbene ovlasti. Ocjenu diskrecijskih aspekata odluka o sanaciji koje donese Odbor trebala bi provoditi Komisija. Uzimajući u obzir značajan učinak odluka o sanaciji na financijsku stabilnost država članica i na Uniju kao takvu, kao i na fiskalni suverenitet država članica, važno je da se provedbene ovlasti za donošenje određenih odluka koje se odnose na sanaciju dodijele Vijeću. Na Vijeću bi stoga trebalo biti da, na prijedlog Komisije, provodi učinkovitu kontrolu ocjenjivanja, koje provodi Odbor, postojanja javnog interesa te da ocjenjuju sve materijalne promjene iznosa sredstava Fonda koji će se koristiti u određenoj mjeri sanacije. Osim toga, Komisija bi trebala imati ovlast donošenja delegiranih akata u kojima će biti navedeni dodatni kriteriji ili uvjeti koje Odbor treba uzeti u obzir prilikom izvršavanja svojih raznih ovlasti. To dodjeljivanje zadaća sanacije ni na koji način ne bi trebalo onemogućavati funkcioniranje unutarnjeg tržišta za financijske usluge. EBA bi stoga trebala zadržati svoju ulogu, kao i postojeće ovlasti i zadaće: trebala bi razvijati i doprinostiti dosljednoj primjeni zakonodavstva Unije koje je primjenjivo na sve države članice i jačati približavanje sanacijskih praksi u cijeloj Uniji.
- (25) Kako bi se osigurala usklađenost s načelima ustanovljenima u članku 3. stavku 3. Direktive 2014/59/EU, institucije Unije trebale bi prilikom provođenja zadaća koje su im dodijeljene u skladu s ovom Uredbom osigurati postojanje odgovarajućih organizacijskih mehanizama.
- (26) ESB, u funkciji nadzornog tijela unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma, te Odbor trebali bi moći ocijeniti propada li kreditna institucija ili je vjerojatno da će propasti te postoji li razumna mogućnost da se u razumnom roku alternativnim mjerama privatnog sektora ili nadzornog tijela spriječi njezina propast. Ako smatra da su ispunjeni svi kriteriji povezani s pokretanjem sanacije, Odbor bi trebao usvojiti sanacijski program. Postupak koji se odnosi na usvajanje sanacijskog programa, koji uključuje Vijeće i Komisiju, jača potrebnu operativnu neovisnost Odbora poštujući pritom načelo delegiranja ovlasti agencijama na način na koji to tumači Sud Europske unije (Sud). Stoga se ovom Uredbom predviđa da sanacijski program koji usvoji Odbor stupa na snagu samo ako Vijeće ili Komisija ne ulože prigovor u razdoblju od 24 sata nakon što ga usvoji Odbor, ili ako program sanacije odobri Komisija. Razlozi na osnovi kojih je Vijeću dopušteno, na prijedlog Komisije, uložiti prigovor na sanacijski program Odbora trebali bi biti strogo ograničeni na postojanje javnog interesa i na materijalne promjene Komisije koje se odnose na iznos korištenja sredstava Fonda koji je predložio Odbor.

Materijalnom bi se trebala smatrati promjena iznosa sredstava Fonda u visini od 5 % ili više u usporedbi s prvotnim prijedlogom Odbora. Vijeće bi prijedlog Komisije trebalo prihvatiti ili uložiti prigovor na njega, bez izmjena. Kao promatrač na sjednicama Odbora, Komisija bi trebala provjeravati je li sanacijski program koji je usvojio Odbor u potpunosti u skladu s ovom Uredbom, pruža li uravnoteženost različitih ciljeva i interesa, poštuje li javni interes i cjelovitost unutarnjeg tržišta. Budući da mjera sanacije zahtijeva vrlo brzi postupak donošenja odluka, Vijeće i Komisija trebali bi usko surađivati i Vijeće ne bi trebalo duplicirati pripremni rad koji je Komisija već obavila. Odbor bi trebao dati upute nacionalnim sanacijskim tijelima koja bi trebala poduzeti sve potrebne mjere za provedbu sanacijskog programa.

- (27) Uvođenje programa za sanaciju grupe trebalo bi olakšati usklađeno sanaciju za koju je vjerojatnije da će dati najbolje rezultate za sve subjekte grupe. Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela trebala bi imati ovlast primijeniti instrument prijelazne institucije na razini grupe (što može uključivati, prema potrebi, sustav podjele tereta) kako bi se cijela grupa stabilizirala. Vlasništvo nad društvima kćerima može se prenijeti na prijelaznu instituciju u cilju daljnje prodaje, bilo u paketu bilo pojedinačno, kada nastupe pravi tržišni uvjeti. Osim toga, Odbor ili, po potrebi, nacionalno sanacijsko tijelo, trebali bi imati ovlast primjene bail-in instrumenta na razini matičnog društva.
- (28) Odbor bi posebice trebao imati ovlast donošenja odluka u vezi s važnim subjektima ili grupama, subjektima ili grupama koje izravno nadzire ESB ili prekograničnim grupama. Nacionalna sanacijska tijela trebala bi pomagati Odboru u planiranju sanacije i pripremi odluka o sanaciji. U slučaju subjekata i grupa koji nisu važni i nisu prekogranični, nacionalna sanacijska tijela trebala bi biti posebno odgovorna za planiranje sanacije, ocjenu provedivosti sanacije, uklanjanje prepreka provedivosti sanacije, mjere koje sanacijska tijela imaju pravo poduzeti tijekom rane intervencije te za mjere sanacije. U određenim okolnostima nacionalna sanacijska tijela trebala bi obavljati svoje zadaće na osnovi ove Uredbe i u skladu s njom, izvršavajući istodobno ovlasti koje su im dodijeljene nacionalnim zakonodavstvom i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom u koje je prenesena Direktiva 2014/59/EU dokle god ono nije u sukobu s ovom Uredbom.
- (29) Za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta neophodno je primjenjivati jednaka pravila na sve sanacijske mjere, neovisno o tome poduzimaju li ih sanacijska tijela na temelju Direktive 2014/59/EU ili u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Komisija bi trebala te mjere ocijeniti u skladu s člankom 107. UFEU-a.
- (30) Gdje bi mjera sanacije uključivala dodjelu državne potpore u skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a ili potpore iz Fonda, odluka o sanaciji može se donijeti nakon što Komisija usvoji pozitivnu ili uvjetnu odluku u vezi s usklađenosti korištenja te potpore s unutarnjim tržištem. Odlukom Komisije o potpori iz Fonda korisniku se mogu nametnuti uvjeti, obveze ili pothvati. Uvjeti koje Komisija može postaviti mogu uključivati, ali nisu ograničeni na, zahtjeve u vezi s raspodjelom tereta, uključujući i zahtjev da se gubitci najprije nadoknađuju vlasničkim kapitalom te zahtjeve u vezi s doprinosima vlasnika hibridnog kapitala, podređenih vjerovnika i starijih vjerovnika, uključujući u skladu sa zahtjevima Direktive 2014/59/EU; ograničenja isplate dividendi na dionice ili kupone hibridnih instrumenata kapitala, otkup vlastitih dionica ili hibridnih instrumenata kapitala ili transakcije upravljanja kapitalom; ograničenja na stjecanje udjela u bilo kojem društvu bilo prijenosom imovine bilo prijenosom dionica; zabranu agresivnih poslovnih praksi ili strategija ili oglašavanja podrške javnom potporom; zahtjeve u vezi s tržišnim udjelima, određivanjem cijena, značajkama proizvoda ili druge zahtjeve u vezi s postupanjem; zahtjeve za planove restrukturiranja; zahtjeve u vezi s upravljanjem; zahtjeve u vezi s izvješćivanjem i objavljivanjem informacija, uključujući usklađenost s uvjetima koje odredi Komisija; zahtjeve u vezi s prodajom korisnika ili dijela ili cjelokupne njegove imovine, prava i obveza; zahtjeve u vezi s likvidacijom korisnika.
- (31) Da bi se osigurao brz i djelotvoran postupak odlučivanja tijekom sanacije, Odbor bi trebao biti agencija Unije koja ima posebnu strukturu, u skladu s njezinim posebnim zadaćama, i koja se razlikuje od svih drugih agencija Unije. Njegov sastav trebao bi biti odraz jamstva da su se u obzir uzeli svi interesi u vezi s postupcima sanacije. Uzimajući u obzir misiju Odbora, predsjednika, potpredsjednika i četiri druga stalna člana Odbora trebalo bi imenovati na temelju postignuća, vještina, znanja o bankarskim i financijskim pitanjima te na temelju iskustva značajnog za financijski nadzor, uređenje i sanaciju institucija. Predsjednik, potpredsjednik i četiri druga stalna člana Odbora trebali bi se odabrati na temelju otvorenog postupka odabira o kojem bi Europski parlament i Vijeće trebali biti propisno obaviješteni i koji bi trebao biti proveden uz poštovanje načela ravnoteže spolova, iskustva i kvalifikacija. Komisija bi nadležnom odboru Europskog parlamenta trebala dostaviti uži popis kandidata za položaje predsjednika, potpredsjednika i četiri druga stalna člana Odbora. Komisija bi Europskom parlamentu na odobrenje

trebala podnijeti prijedlog za imenovanje predsjednika, potpredsjednika i četiri druga stalna člana Odbora. Nakon što Europski parlament odobri taj prijedlog, Vijeće bi trebalo usvojiti provedbenu odluku kojom se imenuju predsjednik, potpredsjednik i četiri druga stalna člana Odbora.

- (32) Odbor bi trebao djelovati preko izvršnih i plenarnih sjednica. Na izvršnoj sjednici Odbor bi trebali činiti njegov predsjednik, njegova četiri druga neovisna stalna člana, koji bi trebali djelovati neovisno i objektivno u interesu Unije u cjelini, te stalni promatrači koje imenuju Komisija i ESB. Odbor bi na izvršnu sjednicu o razmatranju sanacije institucije ili grupe s poslovnim nastanom u jednoj državi članici sudionici trebao pozvati člana kojega imenuje predmetna država članica i koji predstavlja njezino nacionalno sanacijsko tijelo te ga uključiti u postupak odlučivanja. Na razmatranje o prekograničnoj grupi u okviru izvršne sjednice Odbora treba pozvati i uključiti u postupak odlučivanja članove koje imenuju matična država članica i sve predmetne države članice domaćini a koji predstavljaju mjerodavna nacionalna sanacijska tijela.
- (33) Odbor bi na izvršnoj sjednici trebao pripremiti sve odluke koje se odnose na postupak sanacije te, u najvećoj mogućoj mjeri, te odluke usvojiti. S obzirom na činjenicu da je priroda informacija sadržanih u sanacijskim planovima specifična za svaku instituciju, odluke koje se odnose na oblikovanje, ocjenu i odobravanje sanacijskih planova trebao bi donositi Odbor na izvršnoj sjednici. U vezi s korištenjem sredstava Fonda, važno je da prvi podnositelj zahtjeva nema prednost te da se nadzire dodjeljivanje sredstava Fonda. Kako bi se osiguralo da Odbor donosi odgovarajuće odluke, u slučajevima u kojima se zahtijeva mjera sanacije u iznosu koji premašuje prag od 5 000 000 000 eura, svaki član plenarne sjednice mogao bi moći zatražiti, poštujući strogi rok, da se o tome glasuje na plenarnoj sjednici. Ako potpora za likvidnost ne uključuje rizik ili uključuje rizik koji je znatno manji od drugih oblika potpore (posebno u slučaju kratkoročnog i jednokratnog produženja kredita solventnim institucijama u zamjenu za odgovarajući visokokvalitetni kolateral), opravdano je da se za taj oblik potpore dâ donji ponder od samo 0,5. Kada neto kumulativno korištenje Fonda tijekom prethodnih 12 uzastopnih mjeseci dosegne prag od 5 000 000 000 eura godišnje, na plenarnoj sjednici potrebno je ocijeniti primjenu sanacijskih instrumenata, uključujući korištenje Fonda te dati smjernice koje bi trebalo uzimati u obzir pri donošenju budućih odluka o sanaciji na izvršnoj sjednici. Smjernice za izvršnu sjednicu trebale bi se posebno usredotočiti na osiguravanje nediskriminacijske primjene sanacijskih instrumenata, izbjegavanje iscrpljivanja sredstava Fonda i na odgovarajuće razlikovanje između likvidnosti bez rizika ili niskog rizika i drugih oblika potpore.
- (34) Budući da se sudionici postupka donošenja odluka Odbora na njegovim izvršnim sjednicama mijenjaju ovisno o državi članici u kojoj predmetna institucija ili grupa posluje, stalni sudionici trebali bi osigurati da su odluke donesene tijekom različitih sastava izvršnih sjednica Odbora dosljedne, prikladne i razmjerne.
- (35) Odbor bi također trebao moći pozivati promatrače na svoje sastanke. Dodjela sanacijskih zadaća Odboru trebala bi biti dosljedna s okvirom Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS) i njegovim osnovnim ciljem stvaranja jedinstvenih pravila i poboljšanja konvergencije nadzorne i sanacijske prakse u cijeloj Uniji. Osobito bi EBA u skladu s Uredbom (EU) 1093/2010 trebala ocjenjivati i koordinirati inicijative povezane sa sanacijskim planovima u cilju promicanja konvergentnosti na tom području. Odbor bi stoga u pravilu uvijek trebao pozivati EBA-u kada se raspravlja o predmetima za koje, u skladu s Direktivom 2014/59/EU, ESA mora donijeti tehničke standarde ili izdati smjernice. Po potrebi Odbor bi trebao moći pozvati na svoje sastanke ostale promatrače, kao što je predstavnik Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM).
- (36) Na promatrače se odnose isti zahtjevi povezani s čuvanjem profesionalne tajne kao i na članove i osoblje Odbora te osoblje koje je razmijenjeno s državama članicama sudionicama koje provode sanacijske zadaće ili osoblje koje je iz tih država upućeno.
- (37) Odbor bi trebao moći osnovati interne timove za sanaciju sastavljene od vlastitog osoblja i osoblja nacionalnih sanacijskih tijela, uključujući, po potrebi, promatrače iz država članica nesudionica. Tim internim timovima za sanaciju trebali bi upravljati koordinatori koje imenuje rukovodeće osoblje Odbora te koji bi mogli biti pozvani da kao promatrači sudjeluju na izvršnim sjednicama Odbora.

- (38) Odbor i sanacijska tijela te nadležna tijela država članica nesudionica bi trebala sklopiti sporazume o razumijevanju u kojima se u glavnim crtama navodi kako će međusobno surađivati u obavljanju svojih zadaća u skladu s Direktivom 2014//EU. Sporazumi o razumijevanju mogli bi, između ostalog, razjasniti savjetovanje u vezi s odlukama Odbora koje utječu na društva kćeri s poslovnim nastanom odnosno podružnice smještene u državama članicama nesudionicama, gdje matična društva imaju poslovni nastan u jednoj od država članica sudionica. Sporazume bi trebalo redovito revidirati.
- (39) Odbor bi trebao djelovati neovisno. Trebao bi moći obrađivati slučajeve velikih grupa i djelovati brzo i nepristrano. Odbor bi trebao osigurati da se na odgovarajući način u obzir uzima nacionalna financijska stabilnost, financijska stabilnost Unije i unutarnje tržište. Članovi Odbora trebali bi imati potrebnu stručnost u pogledu restrukturiranja banaka i insolventnosti.
- (40) Kod donošenja odluka ili poduzimanja mjera u okviru izvršavanja ovlasti dodijeljenih ovom Uredbom, u obzir se treba uzeti važnost koju za unutarnje tržište ima vršenje prava poslovnog nastana iz UFEU-a, te posebno, kada je to moguće, učinci nastavka provedbe prekograničnih aktivnosti.
- (41) U kontekstu misije Odbora i sanacijskih ciljeva koji uključuju zaštitu javnih sredstava, funkcioniranje jedinstvenog sanacijskog mehanizma trebalo bi se financirati doprinosima koje plaćaju institucije s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama.
- (42) Odbor, Vijeće, po potrebi, i Komisija trebali bi zamijeniti nacionalna sanacijska tijela imenovana na temelju Direktive 2014/59/EU u svim pitanjima koja se odnose na postupak odlučivanja o sanaciji. Nacionalna sanacijska tijela imenovana na temelju te Direktive trebala bi nastaviti obavljati aktivnosti povezane s provedbom sanacijskih programa koje donosi Odbor. Da bi se osigurala transparentnost i demokratska kontrola te zaštitila prava institucija Unije, Odbor bi za sve odluke donesene na temelju ove Uredbe trebao odgovarati Europskom parlamentu i Vijeću. Također zbog transparentnosti i demokratske kontrole nacionalni bi parlamenti trebali imati određena prava na pristup informacijama o aktivnostima Odbora i na stupanje u dijalog s njim.
- (43) Nacionalni parlament države članice sudionice ili njegov nadležni odbor mogu od predsjednika Odbora zatražiti da sudjeluje u razmjeni mišljenja u vezi s sanacijom institucija u toj državi članici zajedno s predstavnikom nacionalnog sanacijskog tijela. Takva uloga nacionalnih parlamenata primjerena je s obzirom na mogući učinak koji sanacijske mjere mogu imati na javne financije, institucije, njihove klijente, zaposlenike i tržišta država članica sudionica. Predsjednik Odbora i nacionalna sanacijska tijela trebali bi potvrdno odgovoriti na te pozive na razmjenu mišljenja s nacionalnim parlamentima.
- (44) Da bi se osigurao ujednačen pristup institucijama i grupama, Odbor bi trebao biti ovlašten izraditi sanacijske planove za te institucije i grupe nakon savjetovanja s nadležnim nacionalnim i sanacijskim tijelima. Opće pravilo trebalo bi biti da se planovi za sanaciju grupe pripremaju za grupu u cjelini i da se u njima navedu mjere u vezi s matičnom institucijom kao i svim pojedinačnim društvima kćerima koja su dio grupe. U planovima za sanaciju grupe trebalo bi uzeti u obzir financijsku, tehničku i poslovnu strukturu grupe u pitanju. Ako su pripremljeni pojedinačni sanacijski planovi za subjekte koji su dio grupe, Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela trebala bi koliko je to moguće nastojati postići usklađenost sa sanacijskim planovima za ostatak grupe. Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela, trebala bi proslijediti sanacijske planove i svaku njihovu promjenu nadležnom nacionalnom tijelu kako bi ono u svakom trenutku bilo u potpunosti obaviješteno. Odbor bi trebao ocjenjivati provedivost sanacije institucija i grupa te poduzimati mjere usmjerene na uklanjanje mogućih prepreka provedivosti sanacije. Odbor bi od nacionalnih sanacijskih tijela trebao zahtijevati da primijene primjerene mjere osmišljene za uklanjanje prepreka provedivosti sanacije, čime bi se osigurala dosljednost i provedivost sanacije predmetnih institucija. Uzimajući u obzir osjetljivost informacija koje sadrže, sanacijski planovi trebali bi podlijegati zahtjevima za čuvanje poslovnih tajni predviđenima ovom Uredbom.

- (45) Kod primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti trebalo bi se voditi računa o načelu proporcionalnosti i posebnostima pravnog oblika institucije.
- (46) Planiranje sanacije ključan je dio djelotvorne sanacije. Odbor bi stoga trebao biti ovlašten zahtijevati promjene u strukturi i organizaciji institucija ili grupa radi poduzimanja mjera koje su nužne i razmjerne za smanjenje ili uklanjanje materijalnih prepreka primjeni sanacijskih instrumenata te kako bi se osigurala provedivost sanacije predmetnih subjekata. Zbog moguće sistemske naravi svih institucija, radi održavanja financijske stabilnosti, ključno je da Odbor, ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela moraju imati mogućnost provođenja sanacije bilo koje institucije. Da bi se osiguralo poštovanje prava na poslovanje zajamčenog člankom 16. Povelje o temeljnim pravima Europske unije (Povelja), sloboda Odbora trebala bi se ograničiti na ono što je nužno za pojednostavljenje strukture i rada institucije u cilju poboljšanja provedivosti njezinog sanacije. Osim toga, sve mjere koje su nužne za tu svrhu trebale bi biti usklađene s pravom Unije. Mjerama se ne smije dovoditi do izravne ili neizravne diskriminacije na temelju državne pripadnosti te se one trebaju provoditi na temelju javnog interesa u vezi s financijskom stabilnosti. Da bi se utvrdilo je li mjera poduzeta u općem javnom interesu, Odbor bi, djelujući u općem javnom interesu, trebao biti u mogućnosti ostvariti sanacijske ciljeve, a da pritom ne naiđe na prepreke primjeni sanacijskih instrumenata odnosno ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom. Mjere, osim toga, ne bi trebale prelaziti minimum potreban za ostvarenje željenih ciljeva. Pri određivanju mjera koje će se poduzeti, Odbor ili, ako je primjenjivo, nacionalna sanacijska tijela treba uzeti u obzir upozorenja i preporuke Europskog odbora za sistemske rizike ustanovljenog Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (47) Zbog moguće sistemske naravi svih institucija, od ključne je važnosti da Odbor, po potrebi u suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelima, može donijeti sanacijske planove, ocijeniti provedivost sanacije bilo koje institucije i grupe te, po potrebi, donijeti mjere za suočavanje s preprekama provedivosti sanacije bilo koje institucije država članica sudionica, ili za uklanjanje tih prepreka. Propadanje sistemski važnih institucija, uključujući one iz članka 131. Direktive 2013/36/EU, moglo bi predstavljati značajan rizik za funkcioniranje financijskih tržišta i moglo bi imati negativan učinak na financijsku stabilnost. Ne dovodeći u pitanje svoju neovisnost i obvezu planiranja sanacije i ocjenjivanja provedivosti sanacije svih institucija koje podliježu njegovim ovlastima, Odbor bi trebao prioritetno poduzeti potrebno kako bi se utvrdili planovi sanacije tih sistemski važnih institucija, kao i da bi se ocijenila provedivost njihove sanacije i poduzele sve potrebne radnje za rješavanje ili uklanjanje svih prepreka provedbi njihove sanacije.
- (48) Sanacijski planovi trebali bi, po potrebi, uključivati postupke za informiranje predstavnika zaposlenika tijekom cijelog sanacijskog postupka, te postupke za savjetovanje s njima. U tom bi se smislu, prema potrebi, trebali poštovati kolektivni sporazumi ili drugi aranžmani koje predviđaju socijalni partneri te zakonodavstvo Unije i nacionalna zakonodavstva o uključivanju sindikata i predstavnika radnika u postupak restrukturiranja društva.
- (49) U vezi s obvezom sastavljanja sanacijskih planova, Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela, u okviru sanacijskih planova i pri upotrebi različitih ovlasti i instrumenata koji su im na raspolaganju, trebali bi uzeti u obzir prirodu posla subjekta, dioničarsku strukturu, pravni oblik, veličinu profila rizičnosti i pravni status te međusobnu povezanost s drugim institucijama ili s financijskim sustavom općenito, opseg i složenost njegovih aktivnosti, njezino sudjelovanje u sustavu institucijske zaštite ili u drugim zadružnim sustavima međusobne solidarnosti te podatak o tome obavlja li investicijske usluge ili aktivnosti te bi li se njezino propadanje i kasnija likvidacija na temelju redovnog postupka u slučaju insolventnosti značajno negativno odrazili na financijska tržišta, druge institucije, uvjete financiranja ili na šire gospodarstvo osiguravajući da se program primjenjuje na odgovarajući i razmjeran način te da se administrativno opterećenje glede obveza priprema sanacijskog plana svede na najmanju moguću mjeru. Budući da se u sadržaju i informacijama navedenima u Odjeljku A) Priloga Direktivi 2014/59/EU uspostavlja minimalni standard za subjekte s očitom sistemskom važnosti, dopušteno je za svaku instituciju posebno primijeniti različite ili značajno umanjene zahtjeve glede planiranja sanacije i dostave informacija te smanjiti učestalost ažuriranja na rjeđe od svakih godinu dana. Za mali subjekt s malom međusobnom povezanosti i složenosti, sanacijski plan mogao bi biti smanjen. Nadalje, program bi se trebao primjenjivati tako

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

da se njime ne ugrozi stabilnost financijskih tržišta. To znači da u je situacijama koje obilježavaju opsežniji problemi ili čak sumnje u otpornost mnogih subjekata od ključne važnosti u obzir uzeti rizik od širenja zaraza u vezi s mjerama poduzetima za bilo koji pojedinačni subjekt.

- (50) Ako se Direktivom 2014/59/EU predviđa mogućnost primjene pojednostavljenih obveza ili izuzeća u vezi sa zahtjevima za izradu sanacijskih planova, treba predvidjeti postupak prema kojem bi Odbor ili, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela, mogli odobriti primjenu tih pojednostavljenih obveza.
- (51) U skladu sa strukturom kapitala subjekata koji su povezani sa središnjim tijelom, za potrebe ove Uredbe Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela ne bi trebali biti obvezni izraditi zasebne sanacijske planove isključivo na temelju činjenice da je središnje tijelo s kojim su ti subjekti povezani pod izravnim nadzorom ESB-a. Kod planova za sanaciju grupe pri sastavljanju plana u obzir bi se osobito trebao uzeti mogući utjecaj sanacijskih mjera u svim državama članicama u kojima grupa posluje.
- (52) Jedinstveni sanacijski mehanizam trebao bi se temeljiti na okvirima Uredbe (EU) br. 1024/2013 i Direktive 2014/59/EU. Odbor bi stoga trebao biti ovlašten intervenirati u ranoj fazi pogoršanja financijske situacije, odnosno pogoršanja solventnosti subjekta. Informacije koje Odbor u toj fazi primi od nacionalnih sanacijskih tijela ili ESB-a ključne su za utvrđivanje mjera koje bi trebalo poduzeti kako bi se pripremila sanacija predmetnog subjekta.
- (53) Da bi se u trenutku kad to bude potrebno osigurala brza mjera sanacije, Odbor bi u suradnji s ESB-om ili s relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima trebao pažljivo pratiti stanje predmetnih subjekata i njihovo poštovanje svih mjera rane intervencije koje su poduzete u vezi s tim subjektima. Pri utvrđivanju je li mjera privatnog sektora mogla u razumnom vremenskom okviru spriječiti propadanje subjekta, nadležno tijelo trebalo bi uzeti u obzir djelotvornost mjera rane intervencije poduzetih u vremenskom okviru koje je odredilo nadležno tijelo.
- (54) Odbor, nacionalna sanacijska tijela i nadležna tijela, uključujući ESB, trebali bi po potrebi sklopiti sporazum o razumijevanju u kojemu će u glavnim crtama navesti kako će međusobno surađivati u obavljanju svojih zadaća u skladu s pravom Unije. Sporazum bi trebalo redovito revidirati.
- (55) Kod donošenja odluka ili poduzimanja mjera, posebno u vezi sa subjektima koji imaju poslovni nastan i u državama članicama sudionicama i u državama članicama nesudionicama, u obzir bi također trebalo uzeti moguće negativne učinke na te države članice, poput prijetnji financijskoj stabilnosti njihovih financijskih tržišta, te na subjekte s poslovnim nastanom u tim državama članicama.
- (56) Da bi se poremećaji na financijskom tržištu i u gospodarstvu sveli na najmanju moguću mjeru, sanacijski postupak trebalo bi dovršiti u kratkom vremenu. Deponentima bi u najkraćem roku trebao biti omogućen pristup barem zajamčenim depozitima, a to bi svakako trebalo biti unutar rokova predviđenih Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Komisija bi tijekom cijelog sanacijskog postupka trebala imati pristup svim informacijama koje smatra potrebnima za donošenje utemeljenih odluka u sanacijskom postupku.
- (57) Odluka o provođenju sanacije subjekta trebala bi se donijeti prije nego što financijski subjekt postane insolventan u bilanci i dok još ima vlasničkog kapitala. Sanaciju je potrebno započeti nakon što se utvrdi da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti te da se nijednom alternativnom mjerom iz privatnog sektora to propadanje ne bi moglo spriječiti u razumnom vremenskom roku. Činjenica da određeni subjekt ne ispunjava uvjete za odobrenje nije dovoljna da bi se opravdalo samo pokretanje sanacije, osobito ako subjekt još uvijek može uspješno poslovati ili će vjerojatno i dalje uspješno poslovati. Trebalo bi se smatrati da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti

⁽¹⁾ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.).

ako krši ili će u skoroj budućnosti vjerojatno kršiti uvjete za nastavak odobrenja, ako je imovina subjekta manja, ili će u skoroj budućnosti vjerojatno biti manja od njegovih obveza, ako subjekt nije, ili u skoroj budućnosti vjerojatno neće biti sposoban podmiriti svoje dugove po dospelju ili ako subjekt zahtijeva izvanrednu javnu financijsku potporu, osim u posebnim okolnostima iz ove Uredbe. Potreba za hitnom likvidnosnom pomoći središnje banke ne bi sama po sebi trebala biti okolnost koja dovoljno jasno upućuje na to da subjekt nije sposoban platiti svoje obveze po dospelju, ili je vjerojatno da postoji mogućnost da to neće biti u bliskoj budućnosti. Ako bi navedeni instrument jamčila država, pristup subjekta tom instrumentu bio bi podložan pravilima o državnim potporama. Da bi se očuvala financijska stabilnost, osobito u slučaju sistemskog manjka likvidnosti, državna jamstva za instrumente likvidnosti koje osiguravaju središnje banke ili državna jamstva za novoizdane obveze za otklanjanje ozbiljnih smetnji u gospodarstvu države članice ne bi smjela pokrenuti okvir za sanaciju pod uvjetom da je ispunjen niz uvjeta. Prije svega bi se trebale odobriti mjere državnih jamstava unutar okvira za državnu potporu i one ne bi trebale biti dio većeg paketa potpore, a korištenje jamstvenih mjera trebalo bi biti strogo vremenski ograničeno. Trebala bi se zabraniti jamstva država članica za potraživanja iz vlasničkog kapitala.

Prilikom davanja jamstva, država članica trebala bi osigurati da subjekt za jamstvo plati dovoljnu naknadu. Nadalje, osiguravanje izvanredne javne financijske potpore ne bi trebalo potaknuti sanaciju ako, kao mjeru opreza, država članica preuzme vlasnički udjel u subjektu, uključujući subjekt u javnom vlasništvu, što je u skladu s odredbama o stopama obveznog kapitala. To, na primjer, može biti slučaj ako se od subjekta zahtijeva da prikupi novi kapital zbog ishoda testiranja otpornosti na stres zasnovanog na poznatim situacijama ili istovrsne vježbe koju provode makrobonitetna tijela, što uključuje zahtjev kojim se namjerava održati financijska stabilnost u kontekstu krize sustava, a subjekt nije u mogućnosti kapital prikupiti privatno na tržištima. Ne bi se trebalo smatrati da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti isključivo na temelju toga što mu je izvanredna javna financijska potpora osigurana prije stupanja na snagu ove Uredbe. Naposljetku, pristup instrumentima likvidnosti, uključujući hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke, može predstavljati državnu potporu na temelju okvira za državne potpore.

- (58) Likvidacijom subjekta koji propada u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti moglo bi se ugroziti financijsku stabilnost, prekinuti pružanje ključnih usluga i utjecati na zaštitu deponenata. U tom je slučaju primjena sanacijskih instrumenata u javnom interesu. Sanacijski ciljevi trebali bi stoga osigurati kontinuitet pružanja ključnih financijskih usluga, održavanje stabilnosti financijskog sustava, smanjenje moralnog rizika na temelju smanjivanja javne financijske potpore subjektima koji propadaju te zaštitu deponenata.
- (59) Međutim, prije donošenja odluke o održavanju trajnosti poslovanja insolventnog subjekta uvijek je potrebno razmotriti mogućnost likvidacije insolventnog subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Insolventan subjekt trebao bi nastaviti s poslovanjem radi nenarušavanja financijske stabilnosti na način da se, u mjeri u kojoj je to moguće, financira privatnim sredstvima. To se može postići ili prodajom, ili spajanjem s privatnim kupcem ili nakon otpisa obveza subjekta, ili nakon konverzije duga u vlasnički kapital u cilju provođenja dokapitalizacije.
- (60) Prilikom donošenja ili pripremanja odluka povezanih sa sanacijskim ovlastima, Odbor, Vijeće i Komisija trebali bi osigurati da se mjera sanacije provodi u skladu s određenim načelima, uključujući i ono da dioničari i vjerovnici snose odgovarajući udio u gubitcima, da se članovi uprave u načelu smijene, da se troškovi sanacije subjekta svedu na najmanju moguću mjeru i da se prema svim vjerovnicima istog reda postupa jednako. To znači da ako se prema vjerovnicima istog reda postupa drugačije u kontekstu mjera sanacije, te razlike trebale bi biti opravdane javnim interesom te ne bi trebale biti ni izravno niti neizravno diskriminirajuće na temelju državne pripadnosti.
- (61) Ograničenja prava dioničara i vjerovnika trebaju biti u skladu s člankom 52. Povelje. Sanacijske instrumente treba stoga primjenjivati samo na one subjekte koji propadaju ili je vjerojatno da će propasti, i to samo kad je to potrebno da bi se ostvario cilj financijske stabilnosti koja je od općeg interesa. To znači da bi sanacijske instrumente trebalo primijeniti kada se subjekt ne može likvidirati u redovnom postupku u slučaju insolventnosti bez destabilizacije financijskog sustava, a potrebne su mjere za brz prijenos i nastavak sistemski važnih funkcija te ne postoji razumna mogućnost da se primijeni alternativno privatno rješenje, uključujući na način da postojeći dioničari ili treća strana povećaju kapital, kojim bi se obnovila mogućnost potpune održivosti subjekta.

- (62) Uplitanje u vlasnička prava ne smije biti nerazmjerno. Kao posljedica toga, pogođeni dioničari i vjerovnici ne bi zbog toga trebali trpjeti gubitke veće od gubitaka koje bi pretrpjeli da je subjekt likvidiran u trenutku donošenja odluke o sanaciji. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine institucije u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju, preostali dio institucije subjekta u sanaciji treba likvidirati u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Da bi se tijekom postupka likvidacije zaštitili postojeći dioničari i vjerovnici subjekta, trebalo bi im osigurati pravo na isplatu potraživanja koja ne bi bila manje od isplate koju bi primili da je subjekt likvidiran u cijelosti u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
- (63) Da bi se zaštitila prava dioničara i vjerovnika, trebale bi se utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza institucije u sanaciji te, gdje je potrebno u okviru ove Uredbe, glede vrednovanja postupanja prema dioničarima i vjerovnicima koje bi se primijenilo da je subjekt likvidiran u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. S vrednovanjem bi se trebalo moći započeti već u fazi rane intervencije. Prije poduzimanja bilo kakvih mjera sanacije, potrebno je izvršiti pravično, razborito i realistično vrednovanje imovine i obveza subjekta. Takvo vrednovanje trebalo bi podlijegati pravu žalbe samo zajedno s odlukom o sanaciji. Osim toga, u slučajevima gdje se to ovom Uredbom predviđa, nakon primjene sanacijskih instrumenata trebala bi se provesti ex post usporedba između načina na koji se s dioničarima i vjerovnicima postupalo i načina na koji bi se s njima bilo postupalo u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Ako se utvrdi da je dioničarima i vjerovnicima za njihova potraživanja isplaćen iznos manji od iznosa koji bi bili primili u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, trebali bi imati pravo na isplatu razlike u slučajevima u kojima je to predviđeno ovom Uredbom. Ta bi se razlika, ako postoji, trebala isplatiti sredstvima Fonda osnovanog u skladu s ovom Uredbom.
- (64) Važno je priznati gubitke čim subjekt propadne. Vrednovanje imovine i obveza subjekata koji propadaju trebalo bi biti zasnovano na poštenim, opreznim i realističnim pretpostavkama u trenutku primjene sanacijskih instrumenata. Na vrijednost obveza ipak ne bi trebalo utjecati vrednovanje financijskog stanja subjekta. Zbog žurnosti bi Odboru trebalo omogućiti brzo vrednovanje imovine i obveza subjekta koji propada. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i trebalo bi se primjenjivati do provođenja neovisnog vrednovanja.
- (65) Da bi se osigurale objektivnost i izvjesnost sanacijskog postupka, potrebno je utvrditi redoslijed prema kojem se neosigurana potraživanja vjerovnika prema instituciji u sanaciji otpisuju ili konvertiraju. Da bi se ograničio rizik koji bi vjerovnicima donio gubitke veće od gubitaka koje bi pretrpjeli u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, utvrđeni redoslijed trebao bi se moći primjenjivati i u redovnom postupku u slučaju insolventnosti i pri otpisu odnosno konverziji u okviru sanacije. Time bi se olakšalo i određivanje vrijednosti duga.
- (66) Odbor bi trebao donijeti odluke u vezi s detaljnim sanacijskim programom. Relevantni sanacijski instrumenti trebali bi uključivati instrument prodaje poslovanja, instrument prijelazne institucije, bail-in instrument te instrument odvajanja imovine, koji su također predviđeni Direktivom 2014/59/EU. Programom bi se trebala omogućiti ocjena ispunjenja uvjeta za otpis i konverziju instrumenata kapitala.
- (67) Pri poduzimanju sanacijskih mjera Odbor bi trebao uzeti u obzir i slijediti mjere koje su navedene u sanacijskim planovima osim ako, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, ocijeni da će se ciljevi sanacije djelotvornije postići poduzimanjem mjera koje nisu navedene u sanacijskim planovima.
- (68) Sanacijski instrumenti trebali bi uključivati prodaju poduzeća ili dionica institucije u sanaciji, osnivanje prijelaznog subjekta, odvajanje imovine koja donosi povrat od imovine umanjene vrijednosti ili neučinkovite imovine subjekta koji propada te bail-in dioničara i vjerovnika subjekta koji propada.

- (69) Ako se sanacijski instrumenti koriste za prijenos sistemski važnih usluga ili održivog poslovanja subjekta na zdrav subjekt, poput kupca iz privatnog sektora ili prijelaznog subjekta, preostali dio subjekta trebao bi se likvidirati.
- (70) Instrument prodaje poslovanja trebao bi omogućiti prodaju subjekta ili dijelova njegovog poslovanja jednom ili više kupaca bez suglasnosti dioničara.
- (71) Svi neto prihodi od prijenosa imovine ili obveza institucije u sanaciji kod primjene instrumenta prodaje poslovanja trebali bi koristiti subjektu koji ostaje u postupku likvidacije. Svi neto prihodi od prijenosa vlasničkih instrumenata koje izdaje institucija u sanaciji kod primjene instrumenta prodaje poslovanja trebali bi koristiti vlasnicima tih instrumenata u subjektu koji ostaje u postupku likvidacije. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propadanja subjekta i postupka sanacije.
- (72) Instrument odvajanja imovine trebao bi omogućiti nadležnim tijelima da na odvojeni subjekt prenesu imovinu, prava ili obveze institucije u sanaciji. Taj bi se instrument trebao upotrebljavati samo zajedno s drugim instrumentima radi sprečavanja davanja neopravdane konkurentne prednosti subjektu koji propada.
- (73) Djelotvornim sanacijskim programom troškovi sanacije subjekta koji propada, a koje snose porezni obveznici trebali bi se smanjiti na najmanju moguću mjeru. Njime bi se također trebalo osigurati i da se za sistemski važne subjekte sanacija može provesti bez ugrožavanja financijske stabilnosti. To se postiže bail-in instrumentom tako što se njime osigurava da dioničari i vjerovnici subjekta koji propada snose odgovarajuće gubitke i preuzmu odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propadanja subjekta. Bail-in instrument će stoga dioničarima i vjerovnicima subjekata dati snažniji poticaj za nadzor zdravlja subjekta tijekom normalnih okolnosti. Tako se također udovoljava preporuci Odbora za financijsku stabilnost o tome da se zakonske ovlasti za otpis duga i konverziju uvrste u okvir za sanaciju kao dodatna mogućnost zajedno s ostalim sanacijskim instrumentima.
- (74) U cilju osiguranja potrebne fleksibilnosti kako bi se gubitci dodijelili vjerovnicima u nizu okolnosti, prikladno je da je bail-in instrument primjenjiv i ako je cilj provesti sanaciju subjekta koji propada kao subjekta s trajnim poslovanjem ako postoji realna mogućnost da se održivost subjekta može obnoviti i ako su sistemski važne usluge prenesene na prijelazni subjekt, a ostatak subjekta prestao je poslovati i likvidiran je.
- (75) Ako se bail-in instrument primjenjuje u cilju povrata kapitala subjekta koji propada kako bi se omogućilo da posluje kao subjekt s trajnim poslovanjem, bail-in bi trebao biti popraćen smjenom uprave, osim ako je zadržavanje uprave prikladno i nužno za postizanje ciljeva sanacije, i naknadnim restrukturiranjem subjekta i njegovih aktivnosti na način kojim bi se otklonili razlozi njegovog propadanja. To restrukturiranje treba se postići provedbom plana reorganizacije poslovanja. Takvi planovi bi, prema potrebi, trebali biti usklađeni s planom restrukturiranja koji subjekt mora predati Komisiji u skladu s okvirom Unije za državnu potporu. Osim mjera za obnovu dugoročne održivosti subjekta predmetni bi plan trebao prije svega uključivati mjere kojima se potpora ograničava na najmanju mjeru podjele tereta te mjere kojima se ograničava narušavanje tržišnog natjecanja.
- (76) Bail-in instrument nije prikladno primijeniti na potraživanja dok god su ona osigurana, kolateralizirana ili na neki drugi način zajamčena. Međutim, kako bi se osiguralo da je bail-in instrument djelotvoran i da postiže ciljeve, poželjno je da se on može primijeniti na najveći mogući broj neosiguranih obveza subjekta koji propada. Bez obzira na to, određene vrste neosiguranih obveza trebaju se isključiti iz područja primjene bail-in instrumenta. Kako bi se zaštitili vlasnici osiguranih depozita, bail-in instrument ne bi se trebao primjenjivati na depozite zaštićene u skladu s Direktivom 2014/49/EU. Kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija, bail-in instrument ne bi se trebao primjenjivati na određene obveze prema zaposlenicima subjekta koji propada ili na komercijalna potraživanja koja se odnose na robu i usluge ključne za dnevno funkcioniranje subjekta. Kako bi se ispoštovala

mirovinska prava i mirovinska potraživanja ili dugovanje mirovinskim fondovima i njihovim korisnicima, bail-in instrument ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje subjekt koji propada ima prema sustavu mirovinskog osiguranja, osim obveza za mirovinska davanja koja se mogu pripisati varijabilnim primanjima koja ne proizlaze iz kolektivnih ugovora. Kako bi se smanjio rizik od sistemskog širenja zaraze, bail-in instrument ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u sustavima platnog prometa s originalnim dospelim manjim od sedam dana ili obveze prema subjektima, isključujući subjekte koji pripadaju istoj grupi, čije je prvotno dospjeće kraće od sedam dana.

- (77) Trebalo bi biti moguće izuzeti ili djelomično izuzeti obveze u nizu slučajeva, uključujući kada te obveze nije moguće namiriti unutar razumnog roka sredstvima vjerovnika i dioničara ako je isključenje strogo nužno i razmjerno kako bi se ostvario kontinuitet ključnih funkcija i temeljne poslovne linije ili ako, bi primjena bail-in instrumenta na obveze prouzročila takvo smanjenje vrijednosti da bi gubitci koje snose ostali vjerovnici bili viši nego da te obveze nisu bile isključene iz primjene bail-in-a. Trebalo bi biti moguće izuzeti ili djelomično izuzeti obveze ako je to potrebno kako bi se izbjeglo širenje zaraze i financijska nestabilnost koje mogu ozbiljno ugroziti gospodarstvo države članice. Prilikom provođenja ocjena, Odbor ili, po potrebi, nacionalna sanacijska tijela trebaju uzeti u obzir posljedice potencijalnog namirivanja obveza koje proizlaze iz prihvatljivih depozita koje drže fizičke osobe i mikro, mala i srednja društva iznad razine koja je utvrđena Direktivom 2014/49/EU sredstvima vjerovnika i dioničara.
- (78) Ako se ta izuzeća primjenjuju, može se podići razinu otpisa ili konverzije ostalih prihvatljivih obveza kako bi se ta izuzeća uzela u obzir sukladno načelu da nijedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju nego što bi bio u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Ako se gubitci ne mogu prenijeti na druge vjerovnike, instituciji u sanaciji Fond može dati doprinos pod nizom strogih uvjeta, uključujući zahtjev da su ukupni gubitci koji ne iznose manje od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, već sanirani instrumentom bail-in, te da su financijska sredstva koja je osigurao sanacijski fond ograničena na manje od 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital ili sredstva koja su na raspolaganju Fondu i iznos koji se može prikupiti kroz ex post doprinos unutar tri godine.
- (79) U izvanrednim okolnostima, ako su obveze izuzete te je Fond umjesto tih obveza korišten do dopuštene gornje granice kako bi se doprinijelo sanaciji sredstvima vjerovnika i dioničara i, Odbor može zatražiti financiranje iz alternativnih izvora financiranja.
- (80) Najmanji iznos za bail-in od 8 % ukupnih obveza iz ove Uredbe treba izračunati na temelju vrednovanja provedenog u skladu s ovom Uredbom. Povijesni gubitci koje su dioničari već preuzeli smanjenjem regulatornog kapitala prije tog vrednovanja ne bi trebali biti uključeni u navedeni postotak.
- (81) Budući da je zaštita osiguranih deponenta jedan od najvažnijih ciljeva sanacije, osigurani depoziti ne bi smjeli podlijegati primjeni bail-in instrumenta. Međutim, sustavom osiguranja depozita pridonosi se financiranju postupka sanacije pokrivanjem gubitaka u mjeri neto gubitaka koje bi sustav morao podnijeti isplatom naknada deponentima u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Izvršavanjem ovlasti za korištenje bail-in-a osiguralo bi se da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, što je glavni razlog uspostave sustava osiguranja depozita. Nepredviđanje uključivanja takvih sustava u tim slučajevima predstavljalo bi nepoštenu prednost s obzirom na ostale vjerovnike koji bi bili podložni izvršavanju ovlasti sanacijskog tijela.
- (82) Ako se depoziti prenose na drugi subjekt u okviru sanacije subjekta, deponenti ne bi trebali biti osigurani na iznos viši od pokrića predviđenog Direktivom 2014/49/EU. Stoga bi potraživanja u odnosu na depozite koji ostaju u instituciji u sanaciji trebala biti ograničena na razliku između prenesenih sredstava i iznosa pokrića predviđenog Direktivom 2014/49/EU. Ako su preneseni depoziti veći od iznosa pokrića, deponent ne bi smio imati potraživanja prema sustavu osiguranja depozita u pogledu depozita koji ostaju u instituciji u sanaciji.
- (83) Kako bi se izbjegla mogućnost da subjekti strukturiraju svoje obveze na način kojim se sprječava učinkovitost bail-in instrumenta, trebalo bi se moći odrediti da subjekti u svakom trenutku trebaju ispunjavati minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji mogu podlijegati bail-in instrumentu, izražene kao postotak ukupnih obveza i regulatornog kapitala subjekta

- (84) Pri određivanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze unutar grupe trebao bi se usvojiti pristup „odozgo prema dolje”. Tim bi se pristupom trebalo priznati da se sanacijske mjere primjenjuju na razini pojedinačnog pravnog subjekta te da je nužno da se kapacitet pokrića gubitaka nalazi u subjektu unutar grupe ili mu je dostupan ako dođe do gubitaka. U tu svrhu potrebno je osigurati da kapacitet pokrića gubitaka u okviru grupe bude raspoređen unutar grupe u skladu s razinom rizika sastavnih pravnih subjekata. Minimalni zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze potrebni za svako pojedinačno društvo kćer trebali bi se zasebno ocijeniti. Nadalje, potrebno je osigurati da se sav kapital i obveze koje se uračunavaju u konsolidiranim minimalnim zahtjevima za regulatorni kapital i prihvatljive obveze nalaze u subjektima za koje je vjerojatno da će pretrpjeti gubitke, ili su inače u mogućnosti pokriti gubitke.

Ovom bi se Uredbom trebalo omogućiti sanacije s višestrukim točkama pristupanja ili one s jedinstvenom točkom pristupanja. Minimalni zahtjev za regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama trebao bi odražavati strategiju sanacije koja je primjerena za grupu u skladu s sanacijskom planom. Točnije, minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebao bi postojati na odgovarajućoj razini u grupi kako bi se odrazio pristup s višestrukim točkama pristupanja ili pristup s jedinstvenom točkom pristupanja sadržan u sanacijskom planu, imajući na umu da bi mogle iskrsnuti okolnosti u kojima se koristi pristup različit od onog sadržanog u planu kako bi se, na primjer, učinkovitije ostvarili ciljevi sanacije. U tom kontekstu, neovisno o tome je li se grupa odlučila na pristup s višestrukim točkama pristupanja ili na pristup s jedinstvenom točkom pristupanja, svi subjekti grupe trebaju u svakom trenutku pouzdano ispunjavati minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako bi se izbjegli rizici od širenja zaraze i navale na banke.

- (85) Najbolja metoda sanacije trebala bi se odabrati ovisno o okolnostima pojedinog slučaja i u tu svrhu bi svi sanacijski instrumenti predviđeni Direktivom 2014/59/EU trebali biti dostupni. Kod odabira sanacijskog programa Odbor, Vijeće i Komisija trebali bi se, koliko god je to moguće, odlučiti za program koji je najisplativiji za Fond.
- (86) Direktivom 2014/59/EU dodjeljuju se nacionalnim sanacijskim tijelima ovlasti za otpis i konverziju instrumenata kapitala, s obzirom da se uvjeti za otpis i konverziju instrumenata kapitala mogu poklapati s uvjetima za sanaciju u tom se slučaju mora provesti ocjena kojom bi se utvrdilo jesu li samo otpis i konverzija instrumenata kapitala dovoljni da se ponovno uspostavi financijsko zdravlje predmetnog subjekta ili je potrebno poduzeti i sanacijske mjere. Općenito će se takvo što koristiti u kontekstu sanacije. Odbor, pod nadzorom Komisije i, ako je potrebno, Vijeća trebao bi zamijeniti nacionalna sanacijska tijela i u toj ulozi te bi stoga trebao biti ovlašten procijeniti jesu li uvjeti za otpis i konverziju instrumenata kapitala ispunjeni i donijeti odluku o tome treba li započeti sanaciju nekog subjekta ako su zahtjevi za sanaciju također ispunjeni.
- (87) Učinkovitost i ujednačenost sanacijskih mjera trebali bi se osigurati u svim državama članicama sudionicama. U tu svrhu, ako nacionalno sanacijsko tijelo nije primijenilo ili nije postupilo u skladu s odlukom Odbora na osnovu ove Uredbe ili je odluku primijenilo na način koji predstavlja prijetnju bilo kojem od ciljeva sanacije ili učinkovitoj provedbi sanacijskog programa, Odbor bi trebao biti ovlašten određena prava, imovinu ili obveze institucije u sanaciji prenijeti na drugu osobu, zahtijevati konverziju dužničkih instrumenata koji sadrže ugovornu odredbu o konverziji u određenim okolnostima ili provesti sve potrebne mjere za uklanjanje prijetnje relevantnom sanacijskom cilju. Svaku mjeru nacionalnih sanacijskih tijela kojom bi se ograničilo ili utjecalo na izvršavanje ovlasti ili uloga Odbora trebalo bi isključiti.
- (88) Relevantni subjekti, tijela i vlasti uključeni u primjenu ove Uredbe trebali bi međusobno surađivati u skladu s obvezom iskrene suradnje navedene u Ugovorima.
- (89) Kako bi se poboljšala djelotvornost jedinstvenog sanacijskog mehanizma, Odbor bi u svim okolnostima trebao blisko surađivati s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo. Prema potrebi Odbor bi trebao surađivati i s

Europskim odborom za sistemske rizike, Europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) koje je osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i te ostalim tijelima koja su dio Europskog sustava financijskog nadzora. Odbor bi trebao i blisko surađivati s ESB-om i ostalim tijelima ovlaštenima za nadzor subjekata unutar SSM-a, posebno grupa koje podliježu konsolidiranom nadzoru ESB-a. Kako bi se djelotvorno upravljalo postupkom sanacije banaka koje propadaju, Odbor bi trebao surađivati s nacionalnim sanacijskim tijelima u svim fazama sanacijskog postupka. Stoga je ta suradnja potrebna ne samo radi provedbe odluka o sanaciji koje je donio Odbor, već je potrebna i prije donošenja svih odluka o sanaciji, u fazi planiranja sanacije ili tijekom faze rane intervencije. Odbor bi trebao moći surađivati s relevantnim sanacijskim tijelima i instrumentima kojima se izravno ili neizravno financira javna financijska pomoć.

- (90) Prilikom primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti Odbor bi trebao uputiti nacionalnim sanacijskim tijelima da osiguraju da su predstavnici zaposlenika predmetnih subjekata obaviješteni te da se po potrebi s njima savjetuje, kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (91) S obzirom na to da Odbor zamjenjuje nacionalna sanacijska tijela država članica sudionica pri donošenju odluka o sanaciji, Odbor bi trebao zamijeniti ta tijela i u svrhu suradnje s državama članicama nesudionicama, uključujući i sanacijske kolegije iz Direktive 2014/59/EU u pogledu uloga sanacije.
- (92) Budući da mnoge institucije ne posluju samo unutar Unije nego i međunarodno, djelotvornim sanacijskim mehanizmom potrebno je odrediti načela suradnje s relevantnim tijelima iz trećih zemalja. Podrška tijelima trećih zemalja treba se pružiti u skladu s pravnim okvirom iz članka 88. Direktive 2014/59/EU. Kako bi se osigurao dosljedan pristup prema trećim zemljama, trebalo bi koliko je god to moguće izbjegavati da države članice sudionice donose različite odluke u pogledu priznavanja sanacijskih postupaka koje provode treće zemlje u vezi s institucijama ili matičnim društvima koja imaju društva kćeri ili drugu imovinu, prava ili obveze smještene u državama članicama sudionicama. Odbor bi stoga trebao imati mogućnost izdavanja preporuka u tom pogledu.
- (93) Kako bi djelotvorno obavljao svoje zadaće, Odbor bi trebao imati primjerene istražne ovlasti. On bi trebao moći zahtijevati sve potrebne informacije ili putem nacionalnih sanacijskih tijela, ili izravno, nakon što ih je obavijestio, i provesti istrage i provjeru na licu mjesta, prema potrebi u suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima, uz potpuno korištenje svim informacijama dostupnim ESB-u i nacionalnim nadležnim tijelima. U kontekstu sanacije, provjere na licu mjesta trebale bi biti dostupne Odboru kako bi osigurao da se odluke donose na temelju potpuno točnih informacija i djelotvorno nadzirao provedbu koju vrše nacionalna tijela.
- (94) Kako bi se osiguralo da Odbor ima pristup svim relevantnim informacijama, odgovarajući subjekti i njihovi zaposlenici ili treće strane kojima su uključeni subjekti eksternalizirali poslovne procese ili aktivnosti se ne bi smjeli pozivati na pravila o čuvanju profesionalne tajne kako bi se spriječilo otkrivanje informacija Odboru. Istodobno, otkrivanje takvih informacija Odboru ne bi se trebalo smatrati kršenjem obveze čuvanja poslovne tajne.
- (95) Kako bi se osiguralo poštovanje odluka donesenih u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma, razmjerne i odvraćajuće novčane kazne trebale bi se uvesti u slučaju njihove povrede. Odbor bi trebao biti ovlašten nametati novčane kazne ili periodične penale poduzetnicima zbog nepoštovanja njima upućenih odluka.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84).

- (96) Ako nacionalno sanacijsko tijelo krši pravila jedinstvenog sanacijskog mehanizma ne koristeći ovlasti koje su mu dodijeljene na temelju nacionalnog prava kako bi proveo nalog Odbora, dotična država članica može biti odgovorna za naknadu sve štete uzrokovane pojedincima, uključujući prema potrebi instituciju ili grupu u sanaciji, ili svim vjerovnicima svih dijelova tog subjekta ili grupe u svim državama članicama, u skladu s relevantnom sudskom praksom.
- (97) Kako bi bila zajamčena njegova potpuna autonomija i neovisnost, Odbor bi trebao imati autonomni proračun s prihodima od obveznih doprinosa institucija u državama članicama sudionicama. Trebaju se utvrditi primjerena pravila kojima se uređuje proračun Odbora, priprema proračuna, donošenje unutarnjih pravila kojima se utvrđuje postupak donošenja i izvršenja proračuna te unutarnja i vanjska revizija poslovnih knjiga.
- (98) Ova Uredba ne bi trebala u pitanje dovoditi mogućnost država članica da naplaćuju naknade za pokrivanje administrativnih troškova svojih nacionalnih sanacijskih tijela.
- (99) Države članice sudionice postigle su zajednički dogovor kojim osiguravaju da države članice nesudionice budu isplaćene odmah i s kamatama na iznos koji je država sudionica platila vlastitim sredstvima poštujući svaku primjenu proračuna Unije za potrebe ispunjavanja izvanugovornih obveza i isplate s njima povezanih troškova povezanih s ispunjavanjem zadaća iz ove Uredbe. Države članice sudionice sklopile su sporazum o provedbi te obveze.
- (100) Postoje okolnosti u kojima djelotvornost primijenjenih sanacijskih instrumenata može ovisiti o dostupnosti kratkoročnih sredstava za financiranje subjekta ili prijelaznog subjekta, pružanju jamstava potencijalnim kupcima ili pružanju kapitala prijelaznom subjektu. Ne dovodeći u pitanje ulogu središnjih banaka u osiguravanju likvidnosti financijskim sustavima čak i u kriznim vremenima, važno je uspostaviti fond kako bi se izbjeglo korištenje sredstava iz nacionalnih proračuna za takve svrhe. Financijska industrija kao cjelina trebala bi financirati stabilizaciju financijskog sustava.
- (101) Potrebno je osigurati potpunu dostupnost Fonda u svrhu sanacije institucija koje propadaju. Stoga se Fondom ne bi trebalo koristiti niti u jednu drugu svrhu osim radi učinkovite provedbe sanacijskih instrumenata i ovlasti. Nadalje, njime bi se trebalo koristiti samo u skladu s primjenjivim ciljevima i načelima sanacije. U skladu s tim, Odbor bi trebao osigurati da sve gubitke, troškove ili druge izdatke nastale u vezi s uporabom sanacijskih instrumenata prvo snose dioničari i vjerovnici institucije u sanaciji. Samo ako se iscrpe sredstva dioničara i vjerovnika, gubitke, troškove i ostale izdatke nastale uporabom sanacijskih instrumenata bi trebao snositi Fond.
- (102) U načelu bi se doprinosi industrije trebali prikupiti prije primjene sanacije i neovisno o tome. Kada prethodno financiranje nije dovoljno da se njime pokriju gubitci ili troškovi nastali korištenjem Fonda, dodatni doprinosi trebali bi se prikupiti kako bi se snosio dodatni trošak ili gubitak. Nadalje, Fond bi se trebao moći zadužiti ili dobiti drugu vrstu potpore od financijskih institucija ili ostalih trećih osoba ako ex ante i ex post doprinosi nisu odmah dostupni ili ne pokrivaju troškove nastale korištenjem Fonda u vezi sa sanacijskim mjerama.
- (103) Kako bi se izbjeglo dvostruko plaćanje, države članice trebale bi moći koristiti financijska sredstva od nacionalnih bankovnih nameta, poreza ili doprinosa za sanaciju uspostavljenih u razdoblju između 17. lipnja 2010. i 2. srpnja 2014. u svrhu ex ante doprinosa.
- (104) Kako bi se dosegla kritična masa i izbjegli prociklički učinci koji bi nastali da se Fond morao oslanjati samo na ex post doprinose u sistemskoj krizi, neophodno je da ex ante dostupna financijska sredstva Fonda dosegnu barem određenu minimalnu ciljanu razinu.

- (105) Ciljane razine Fonda trebalo bi odrediti kao postotak iznosa osiguranih depozita svih kreditnih institucija kojima je izdano odobrenje za rad u državama članicama sudionicama. Međutim, budući da bi iznos ukupnih obveza tih institucija, uzimajući u obzir funkcije Fonda, predstavljao prikladniju referentnu vrijednost, Komisija bi trebala procijeniti jesu li osigurani depoziti ili ukupne obveze prikladnija osnova i treba li u budućnosti uvesti najmanji apsolutni iznos za Fond, održavajući ravnopravna pravila natjecanja Direktivom 2014/59/EU.
- (106) Prikladan vremenski okvir trebao bi se odrediti kako bi se postigla ciljana razina za Fond. Međutim, Odbor bi trebao biti u mogućnosti prilagoditi razdoblje davanja doprinosa kako bi se uzele u obzir važne isplate koje Fond izvršava.
- (107) Osiguravanje djelotvornog i dostatnog financiranja Fonda od iznimne je važnosti za kredibilitet jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Sposobnost Odbora da ugovori alternativna sredstva financiranja za Fond trebala bi se ojačati na način koji optimizira troškove financiranja i čuva kreditnu sposobnost Fonda. Odmah nakon stupanja na snagu ove Uredbe, Odbor u suradnji s državama članicama sudionicama treba poduzeti potrebne korake u svrhu razvoja prikladnih metoda i načina za poboljšanje sposobnosti zaduživanja Fonda koji bi trebao biti uspostavljen do datuma primjene ove Uredbe.
- (108) Ako su države članice sudionice već uspostavile nacionalne financijske aranžmane za sanaciju, one bi trebale moći omogućiti da nacionalni financijski aranžmani za sanaciju upotrebljavaju njihova dostupna financijska sredstva, koja su u prošlosti prikupljena od subjekata putem ex ante doprinosa, kako bi subjektima nadoknadile ex ante doprinose koje bi ti subjekti trebali uplatiti u Fond. Takvim povratom ne bi se trebale dovoditi u pitanje obveze država članica temeljene na Direktivi 2014/49/EU.
- (109) Kako bi se osigurao pravičan izračun doprinosa i omogućili poticaji za poslovanje po modelu koji predstavlja manji rizik, doprinosima Fondu trebao bi se uzeti u obzir stupanj rizika koji snosi kreditna institucija u skladu s Direktivom 2014/59/EU i u skladu s njom donesenim delegiranim aktima.
- (110) Kako bi se osigurala pravilna podjela troškova sanacije između sustava osiguranja depozita i Fonda, sustav depozitnih jamstava za koji je vezana institucija u sanaciji trebao bi dati doprinos ne veći od iznosa gubitaka koje bi morao snositi da je subjekt likvidiran redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.
- (111) Kako bi se zaštitila vrijednost iznosa koji zadržava Fond, ti iznosi trebali bi se uložiti u dovoljno sigurnu, raznoliku i likvidnu imovinu.
- (112) U slučaju da se bliska suradnja s ESB-om države članice sudionice čija valuta nije euro prekida u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013, pravična raspodjela ukupnih doprinosa države članice sudionice mora se utvrditi uzimajući u obzir interese države članice sudionice koja je u pitanju i Fonda.
- (113) Komisija bi trebala biti ovlaštena usvojiti delegirane akte u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se učinilo sljedeće: odredila pravila o izračunu kamatne stope koja se primjenjuje u slučaju odluke o nezakonito korištenim iznosima Fonda i jamčila pravo na dobro upravljanje i pravo na pristup dokumentima korisnika u postupcima u vezi s takvim povratom; odredila vrsta doprinosa Fondu i razlozi zbog kojih su doprinosi potrebni i način na koji se izračunavaju doprinosi i način na koji se oni moraju platiti; utvrdila pravila prijave, vođenja računa, izvještavanja i ostala pravila potrebna kako bi se doprinosi platili u potpunosti i na vrijeme; odredili godišnji doprinosi potrebni za pokrivanje administrativnih rashoda Odbora prije nego što on počne potpuno djelovati; odredio sustav doprinosa za institucije kojima je odobren rad nakon što je Fond dosegao ciljanu razinu; odredili kriteriji za vremensku raspodjelu doprinosa; odredili kriteriji za određivanje broja godina na koje se početno razdoblje za dostizanje ciljane razine može produljiti; odredili kriteriji za utvrđivanje godišnjih doprinosa kada se dostupna financijska sredstva Fonda smanje na iznos manji od ciljane razine nakon početnog razdoblja; odredile mjere za utvrđivanje okolnosti i uvjeta po kojima se ex post doprinosi mogu privremeno odgoditi za pojedinačne institucije; i odredila detaljna pravila za upravljanje Fondom i opća načela i kriteriji njegove ulagačke strategije.

- (114) Vijeće bi trebalo, u okviru delegiranih akata donesenih u skladu s Direktivom 2014/59/EU, donijeti provedbene akte kojima se utvrđuje primjena metodologije za izračun pojedinačnih doprinosa Fondu, kao i tehničkih aranžmana za računanje paušalnog doprinosa i doprinosa prilagođenog za rizik. Ta bi metodologija trebala osigurati da se oba elementa formule za izračun pojedinačnih doprinosa (paušalni i onaj prilagođen za rizik) uzmu u obzir na način koji je usklađen s načelima sanacije i u skladu s delegiranim aktima usvojenim na temelju članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59/EU. Metodologija bi u obzir trebala uzeti načelo proporcionalnosti, bez stvaranja distorzije između struktura bankarskog sektora u državama članicama.
- (115) Kao što je sadržano u Izjavi br. 39. u vezi s člankom br. 290 UFEU-a, Komisija, u skladu s utvrđenom praksom, a pri pripremi nacrtu delegiranih akata predviđenih u ovoj Uredbi, trebala bi nastaviti savjetovati se sa stručnjacima koje imenuju države članice. Isto tako je posebno važno da Komisija, ako je potrebno, provede odgovarajuća savjetovanja s Europskom središnjom bankom i Odborom tijekom pripremnog rada na područjima koja potpadaju u njihovu nadležnost.
- (116) Trebalo bi se osigurati primjereno obavještanje o sanacijskim mjerama i, podložno ograničenim iznimkama iz ove Direktive, njihovo objavljivanje. Međutim, s obzirom na to da postoji vjerojatnost da su informacije dostupne Odboru, sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije osjetljive prirode, te bi informacije prije objavljivanja odluke o sanaciji trebale podlijegati zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne. U obzir se mora uzeti da informacije o sadržaju i detaljima sanacijskog plana te rezultatima bilo kakve ocjene tih planova mogu imati dalekosežne posljedice, posebno za poduzetnike o kojima se radi. Za svaku informaciju koja se pruži u vezi s odlukom prije negoli je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju zadovoljeni, o upotrebi određenog instrumenta ili o bilo kojoj mjeri tijekom postupka, mora se pretpostaviti da se odražava na javne i privatne interese koji su mjerama obuhvaćeni. Ipak, informacija da Odbor i nacionalna sanacijska tijela ispituju određeni subjekt, može biti dostatna da se negativno odraziti na taj subjekt. Stoga je potrebno osigurati da postoje prikladni mehanizmi za održavanje povjerljivosti informacija kao što su sadržaj i detalji sanacijskih planova te rezultati bilo kakve ocjene provedene u tom pogledu.
- (117) Kako bi se očuvala povjerljivost rada Odbora, njegovi članovi i njegovo osoblje, uključujući osoblje razmijenjeno s državama članicama sudionicama ili koje je država članica sudionica uputila na rad u cilju provedbe sanacijskih dužnosti trebali bi podlijegati zahtjevima čuvanja profesionalne tajne, i kada više ne obavljaju te dužnosti. Ti zahtjevi bi se također trebali primjenjivati na druge osobe koje je Odbor ovlastio, na osobe koje su nacionalna sanacijska tijela država članica ovlastila ili imenovala za provođenje provjera na licu mjesta te na promatrače koji su pozvani da sudjeluju na plenarnim i izvršnim sjednicama Odbora, kao i na promatrače iz država članica nesudionica koji sudjeluju u internim sanacijskim timovima. U svrhu obavljanja zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, Odbor bi trebao biti ovlašten, ovisno o uvjetima, za razmjenu informacija s nacionalnim vlastima i tijelima ili vlastima i tijelima Unije.
- (118) Kako bi se osiguralo da je Odbor izjednačen s Europskim sustavom financijskog nadzora, trebala bi se izmijeniti Uredba (EU) br. 1093/2010 u cilju uključivanja Odbora u koncept nadležnih tijela utvrđenih tom Uredbom. Takvo izjednačavanje Odbora i nadležnih tijela na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 usklađeno je s funkcijama dodijeljenima EBA-i na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 1093/2010 koje uključuju davanje doprinosa razvoju i usklađivanju planova oporavka i sanacijskih planova i aktivno sudjelovanje u tome te nastojanje da se pojednostavi sanacija propadajućih subjekata, a posebno prekograničnih grupa.
- (119) Dok Odbor ne bude u potpunosti operativan, Komisija bi trebala biti nadležna za početne aktivnosti, uključujući imenovanje privremenog predsjednika koji bi odobrio sva potrebna plaćanja u ime Odbora.
- (120) Jedinstveni sanacijski mehanizam okuplja Odbor, Vijeće, Komisiju i sanacijska tijela država članica sudionica. Sud je nadležan za provjeru zakonitosti odluka koje su u skladu s člankom 263. UFEU-a donijeli Odbor, Vijeće i Komisija, kao i za utvrđivanje njihove izvanugovorne odgovornosti. Nadalje, Sud je nadležan, u skladu s člankom 267. UFEU-a i na zahtjev nacionalnih tijela sudske vlasti, donijeti odluke o prethodnim pitanjima o valjanosti i tumačenju akata institucija, tijela ili agencija Unije. Nacionalna tijela sudske vlasti trebala bi, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, imati ovlasti revidirati zakonitost odluka koje su donijela sanacijska tijela država članica sudionica prilikom izvršavanja svojih ovlasti dodijeljenih im ovom Uredbom, kao i utvrditi njihove izvanugovorne odgovornosti.

- (121) Ovom Uredbom poštuju se sva temeljna prava i prava, slobode i načela priznata osobito u Povelji, osobito pravo vlasništva, zaštita osobnih podataka, sloboda poduzetništva, pravo na djelotvoran pravni lijek i pravedno suđenje i pravo na obranu te bi se ona trebala provesti u skladu s tim pravima i načelima.
- (122) S obzirom na to da države članice ne mogu postići u dovoljnoj mjeri ciljeve ove Uredbe, posebice uspostavu učinkovitog i djelotvornog jedinstvenog europskog okvira za sanaciju subjekata i omogućavanje dosljedne primjene sanacijskih pravila, te se stoga navedeni ciljevi mogu bolje postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire potrebne za ostvarivanje tih ciljeva.
- (123) Komisija bi trebala revidirati primjenu ove Uredbe kako bi ocijenila njezin učinak na unutarnje tržište i odredila jesu li potrebne promjene ili daljnji razvoj kako bi se poboljšale učinkovitost i djelotvornost jedinstvenog sanacijskog mehanizma te posebno treba li bankovnu uniju upotpuniti usklađivanjem na razini Unije postupaka u slučaju insolventnosti za institucije koje propadaju.
- (124) Prijenos doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini na temelju ove Uredbe trebao bi omogućiti djelovanje Fonda i, slijedom toga, djelotvornu primjenu sanacijskih instrumenata. Odredbe ove Uredbe koje se odnose na sanacijske instrumente i doprinose trebale bi se stoga primjenjivati od 1. siječnja 2016. Od prosinca 2015. trebala bi se omogućiti odgoda toga datuma na razdoblje od mjesec dana kada ne budu ispunjeni uvjeti koji omogućuju prijenos doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

DIO I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se jedinstvena pravila i jedinstven postupak sanacije subjekata iz članka 2. s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama iz članka 4.

Jedinstvena pravila i jedinstveni postupak primjenjuje Jedinstveni sanacijski odbor osnovan prema članku 42. (Odbor) zajedno s Vijećem i Komisijom, i sanacijskim nacionalnim tijelima unutar okvira jedinstvenog sanacijskog mehanizma utvrđenog ovom Uredbom. Jedinstveni sanacijski mehanizam podupire se jedinstvenim fondom za sanaciju (Fond).

Korištenje Fonda treba biti uvjetovano stupanjem na snagu sporazuma između država članica sudionica (Sporazum) o prijenosu sredstava prikupljenih na nacionalnoj razini u Fond, kao i o postupnom spajanju različitih sredstava prikupljenih na nacionalnoj razini radi alokacije nacionalnim odjeljcima Fonda.

Članak 2.

Područje primjene

Ova Uredba primjenjuje se na sljedeće subjekte:

- (a) kreditne institucije s poslovnim nastanom u državi članici sudionici;
- (b) matična društva, uključujući financijski holding i mješoviti financijski holding s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, kada podliježu konsolidiranom nadzoru koji provodi ESB u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EU) br. 1024/2013;
- (c) investicijska društva i financijske institucije s poslovnim nastanom u državi članici sudionici kada su obuhvaćene konsolidiranim nadzorom matičnog društva koji provodi ESB u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EU) br. 1024/2013.

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (1) „nacionalno nadležno tijelo” znači svako nacionalno nadležno tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013;
 - (2) „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 2. točki i. Uredbe (EU) br. 1093/2010;
 - (3) „nacionalno sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je odredila država članica sudionica u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU;
 - (4) „relevantno nacionalno sanacijsko tijelo” znači nacionalno sanacijsko tijelo države članice sudionice u kojoj subjekt ili subjekt grupe ima poslovni nastan;
 - (5) „uvjeti za sanaciju” znači uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1.;
 - (6) „plan sanacije” znači plan sastavljen prema članku 8. ili članku 9.;
 - (7) „plan za sanaciju grupe” znači plan za sanaciju grupe sastavljen prema članku 8. i članku 9.;
 - (8) „ciljevi sanacije” znači ciljevi navedeni u članku 14.;
 - (9) „instrument sanacije” znači instrument sanacije naveden u članku 22. stavku 2.;
 - (10) „sanacijska mjera” znači odluku o pokretanju sanacije subjekta iz članka 2. u skladu s člankom 18., primjenu sanacijskog instrumenta ili izvršavanje jedne ili više sanacijskih ovlasti;
 - (11) „osigurani depoziti” znači depozite kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom (5) Direktive 2014/49/EU;
 - (12) „prihvatljivi depoziti” znači prihvatljive depozite kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom (4) Direktive 2014/49/EU;
 - (13) „institucija” znači kreditna institucija ili investicijsko društvo obuhvaćeno konsolidiranim nadzorom u skladu s člankom 2. točkom (c);
 - (14) „institucija u sanaciji” znači subjekt iz članka 2. na koji se primjenjuju sanacijske mjere;
 - (15) „financijska institucija” znači financijska institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 26. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (16) „financijski holding” znači financijski holding kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 20. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (17) „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (18) „matični financijski holding iz Unije” znači matični financijski holding iz EU-a kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 31. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (19) „matična institucija iz Unije” znači matična institucija iz EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 29. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (20) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 15. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (21) „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (22) „podružnica” znači podružnica kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 17. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (23) „grupa” znači matično društvo i njegova društva kćeri koji su subjekti iz članka 2.;
- (24) „prekogranina grupa” znači grupa koja ima subjekte, navedene u članku 2., s poslovnim nastanom u više od jedne države članice sudionice;
- (25) „konsolidirana osnova” znači osnova konsolidiranog položaja kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 47. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (26) „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači konsolidirajuće nadzorno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 41. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (27) „sanacijsko tijelo na razini grupe” znači sanacijsko tijelo u državi članici sudionici u kojoj institucija ili matično društvo nad kojim se provod konsolidirani nadzor na najvišoj razini konsolidacije u državi članici u skladu s člankom 111. Direktive 2013/36/EU ima poslovni nastan;
- (28) „institucionalni sustav zaštite” znači uređenje koje udovoljava zahtjevima postavljenim u članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (29) „izvanredna javna financijska potpora” znači državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU ili bilo koja druga javna financijska potpora na nadnacionalnoj razini koja bi, da se dodjeljuje na nacionalnoj razini, predstavljala državnu potporu koja se dodjeljuje s ciljem očuvanja ili obnavljanja održivosti, likvidnosti ili solventnosti subjekta iz članka 2. ove Uredbe ili grupe u čijem su sastavu takvi subjekti;
- (30) „instrument prodaje poslovanja” znači mehanizam kojim sanacijsko tijelo provodi prijenos vlasničkih instrumenata koje izdaje institucija u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji na kupca koji nije prijelazna institucija, u skladu s člankom 24.;
- (31) „instrument prijelazne institucije” znači mehanizam za izvršavanje prijenosa instrumenata vlasništva koje izdaje institucija u sanaciji ili imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji na prijelaznu instituciju u skladu s člankom 25.;
- (32) „instrument odvajanja imovine” znači mehanizam za izvršavanje prijenosa imovine, prava ili obveza institucija u sanaciji na subjekt upravljanja imovinom u skladu s člankom 26.;
- (33) „bail-in instrument” znači mehanizam za provedbu izvršenja ovlasti otpisa i konverzije u odnosu na obveze institucije u sanaciji u skladu s člankom 27.;
- (34) „dostupna financijska sredstva” znači gotovina, depoziti, imovina i neopozive obveze plaćanja dostupne Fondu u svrhe navedene u članku 76. stavku 1.;
- (35) „ciljana razina” znači iznos dostupnih financijskih sredstava koji se treba dostići na temelju članka 69. stavka 1.;
- (36) „Sporazum” znači sporazum o prijenosu i objedinjavanju doprinosa Fondu;
- (37) „prijelazno razdoblje” znači razdoblje od datuma primjene ove Uredbe kako je utvrđeno člankom 99. stavcima 2. i 6. do datuma dosezanja ciljane razine Fonda ili do 1. siječnja 2024., pri čemu se u obzir uzima raniji datum.
- (38) „financijski instrument” znači financijski instrument kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 50. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (39) „dužnički instrumenti” znači obveznice i ostale oblike prenosivog duga, instrumente kojima se stvara ili priznaje dug, instrumente kojima se daje pravo steći dužnički instrument;
- (40) „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 118. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (41) „zahtjevi za regulatorni kapital” znači zahtjevi određeni u člancima od 92. do 98. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (42) „likvidacija” znači realizacija imovine subjekta iz članka 2.;
- (43) „izvedenica” znači izvedenica kako je definirano u članku 2. stavku 5. Uredbe (EU) br. 648/2012, a uključuje vrste izvedenica navedene u Prilogu II. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (44) „ovlasti za otpis i konverziju” znači ovlasti navedene u članku 21.;
- (45) „redovni osnovni kapital” znači instrument kapitala koji udovoljava uvjetima iz članka 28. stavaka 1. do 4., članka 29. stavaka 1 do 5. ili članka 31. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (46) „instrument dodatnog osnovnog kapitala” znači instrument kapitala koji udovoljava uvjetima iz članka 52. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (47) „instrument dopunskog kapitala” znači instrument kapitala ili podređeni dužnički kapital koji udovoljava uvjetima iz članka 63. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (48) „ukupan iznos” znači ukupan iznos na koji je sanacijsko tijelo procijenilo otpis ili konverziju prihvatljivih obveza, u skladu s člankom 27. stavkom 13.;
- (49) „prihvatljive obveze” znači obveze i instrumenti kapitala koji nisu redovni osnovni kapital, dodatni osnovni kapital ili dopunski kapital subjekta iz članka 2., a koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumentom prema članku 27. stavku 3.;
- (50) „sustav osiguranja depozita” znači sustav osiguranja depozita kojeg su države članice uvele i službeno priznale u skladu s člankom 4. Direktive 2014/49/EU;
- (51) „relevantni instrumenti kapitala” znači instrument dodatnog osnovnog kapitala i instrument dopunskog kapitala;
- (52) „osigurana obveznica” znači instrument naveden u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (53) „deponent” znači deponent kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 5. Direktive 2014/49/EU;
- (54) „ulagatelj” znači ulagatelj u okviru značenja kojeg ima u članku 1. stavku 4. Direktive 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

2. Ako u stavku 1. ovog članka nedostaje relevantna definicija, primjenjuju se definicije iz članka 2. Direktive 2014/59/EU. Ako u stavku 1. ovog članka ili u članku 2. Direktive 2014/59/EU nedostaje relevantna definicija, primjenjuju se definicije iz članka 3. Direktive 2013/36/EU.

Članak 4.

Države članice sudionice

1. Države članice sudionice u smislu članka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 smatraju se državama članicama sudionicama u svrhu ove Uredbe.
2. Ako je obustavljena ili ukinuta bliska suradnja između države članice i ESB-a u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013., subjekti koji imaju poslovni nastan u toj državi članici prestaju biti obuhvaćeni ovom Uredbom od datuma primjene odluke o obustavi ili ukinuću bliske suradnje.
3. U slučaju prekida bliske suradnje države članice čija valuta nije euro s ESB-om u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013, Odbor u roku od tri mjeseca od usvajanja odluke donosi odluku da se prekine bliska suradnja, sporazumno s tom državom članicom, o načinima za povrat doprinosa koje je dotična država članica prenijela u Fond i o svim s time povezanim uvjetima.

Povrati uključuju dio odjeljka koji odgovara dotičnoj državi članici koji ne podliježe objedinjenju. Ako tijekom prijelaznog razdoblja, kako je utvrđeno Sporazumom, povrati sredstava od dijela koji ne podliježe objedinjavanju nisu

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (preinačena) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

⁽²⁾ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.).

dostatni dotičnoj državi članici za financiranje uspostave njezina nacionalnog financijskog aranžmana u skladu s Direktivom 2014/59/EU, povrati sredstava uključuju u cijelosti ili djelomice također dio odjeljka te države članice koji je predmet objedinjavanja u skladu sa Sporazumom ili, nakon prijelaznog razdoblja, ukupan iznos ili dio doprinosa čiji je prijenos izvršila dotična država članica tijekom bliske suradnje, u iznosu dostatnom za financiranje nacionalnog financijskog aranžmana.

Pri ocjeni iznosa financijskih sredstava čiji se povrat vrši iz objedinjenog dijela ili, nakon prijelaznog razdoblja, iz Fonda, uzimaju se u obzir sljedeći dodatni kriteriji:

- (a) način na koji je izvršen prekid bliske suradnje s ESB-om, bilo dobrovoljno u skladu s člankom 7. stavkom 6. Uredbe (EU) br. 1024/2013, ili ne;
- (b) postojanje sanacijskih mjera na dan prekida;
- (c) gospodarski ciklus dotične države članice prekida.

Povrati se raspoređuju tijekom ograničenog vremenskog razdoblja koje je u skladu s trajanjem bliske suradnje. Udio dotične države članice u sredstvima Fonda za sanacijske mjere tijekom razdoblja bliske suradnje odbija se od povrata.

4. Ova Uredba nastavlja se primjenjivati na sanacijske postupke koji su u tijeku na dan primjene odluke iz stavka 2.

Članak 5.

Povezanost s Direktivom 2014/59/EU i mjerodavno nacionalno pravo

1. Kada Odbor, na temelju ove Uredbe obavlja zadaće i izvršava ovlasti, koje prema Direktivi 2014/59/EU obavlja ili izvršava nacionalno sanacijsko tijelo, Odbor se, za potrebe primjene ove Uredbe i Direktive 2014/59/EU smatra relevantnim nacionalnim sanacijskim tijelom ili, u slučaju sanacije prekograničnih grupa, relevantnim nacionalnim sanacijskim tijelom na razini grupacije.
2. Odbor, Vijeće i Komisija te, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela donose odluke koje podliježu i sukladne su s relevantnim pravom Unije i osobito svim zakonodavnim i nezakonodavnim aktima, uključujući one iz članaka 290. i 291. UFEU-a.

Odbor, Vijeće i Komisija podliježu obvezujućim regulatornim i provedbenim tehničkim standardima koje je razvila EBA a usvojila Komisija u skladu s člancima od 10. do 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010 te svim smjernicama i preporukama koje je izdala EBA prema članku 16. te Uredbe. Oni ulažu sve potrebne napore za usklađivanje sa smjernicama i preporukama EBA-e koje su povezane s vrstom zadaća koje ta tijela moraju obaviti. Kada nisu usklađeni ili se ne namjeravaju uskladiti s takvim smjernicama ili preporukama, EBA se o tome obavještava u skladu s člankom 16. stavkom 3. te Uredbe. Odbor, Vijeće i Komisija surađuju s EBA-om u primjeni članaka 25. i 30. te Uredbe. Odbor također podliježe svakoj odluci EBA-e u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kada Direktiva 2014/59/EU predviđa takve odluke.

Članak 6.

Opća načela

1. Niti jedna mjera, prijedlog ili politika Odbora, Vijeća, Komisije ili nacionalnog sanacijskog tijela ne smije diskriminirati subjekte, vlasnike depozita, ulagatelje ili ostale vjerovnike s poslovnim nastanom u Uniji na temelju njihove državne pripadnosti ili mjesta poslovanja.

2. Svaka mjera, prijedlog ili politika Odbora, Vijeća, Komisije ili nacionalnog sanacijskog tijela u okviru jedinstvenog mehanizma sanacije poduzima se uz puno poštovanje i dužnu pažnju prema jedinstvenosti i cjelovitosti unutarnjeg tržišta.
3. Pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera, kojima se može utjecati na više država članica, a posebno pri donošenju odluka o grupama s poslovnim nastanom u najmanje dvije države članice, uzimaju se u obzir ciljevi sanacije iz članka 14. i svi sljedeći čimbenici:
 - (a) interesi država članica u kojima grupa posluje, a posebno učinak svih odluka ili mjera ili propuštanja poduzimanja mjera na financijsku stabilnost, fiskalne resurse, gospodarstvo, financijske aranžmane, sustav osiguranja depozita ili sustav za zaštitu ulagatelja bilo koje od tih država članica i Fonda;
 - (b) cilj postizanja ravnoteže interesa različitih država članica sudionica i izbjegavanja nepravičnog dovođenja u pitanje ili nepravične zaštite interesa neke države članice;
 - (c) potrebu smanjenja na najmanju moguću mjeru negativnog učinka na bilo koji dio grupe čiji je član subjekt iz članka 2., koji je predmet sanacije;
4. Pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera, osobito u pogledu subjekata ili grupa koje imaju poslovni nastan i u državi članici sudionici i u državi članici nesudionici, trebaju se u obzir uzeti mogući negativni učinci na države članice nesudionice, uključujući subjekte s poslovnim nastanom u tim državama članicama.
5. Odbor, Vijeće i Komisija postižu ravnotežu čimbenika iz stavka 3. s ciljevima sanacije iz članka 14. kako je primjereno prirodi i okolnostima svakog slučaja te se usklađuju s odlukama Komisije iz članka 107. UFEU-a i članka 19. ove Uredbe.
6. Ni odluke ni radnje Odbora, Vijeća ili Komisije od država članica ne zahtijevaju ni pružanje izvanredne javne financijske potpore država članica niti ugrožavaju proračunski suverenitet i fiskalne odgovornosti država članica.
7. Kada Odbor donese odluku koja je upućena nacionalnom sanacijskom tijelu, nacionalno sanacijsko tijelo ima pravo dalje utvrditi mjere koje se trebaju poduzeti. Takvo utvrđivanje u skladu je s dotičnom odlukom Odbora.

Članak 7.

Podjela zadaća unutar jedinstvenog sanacijskog mehanizma

1. Odbor je odgovoran za učinkovito i dosljedno funkcioniranje jedinstvenog sanacijskog mehanizma.
2. Podložno odredbama iz članka 31. stavka 1. Odbor je odgovoran za izradu sanacijskih planova i donošenje svih odluka povezanih sa sanacijom za:
 - (a) subjekte iz članka 2. koji nisu dio grupe i za grupe:
 - i. koji se smatraju značajnima u skladu s člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013.; ili
 - ii. u odnosu na koje je ESB odlučio u skladu s člankom 6. stavkom 5. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013 izravno izvršavati sve relevantne ovlasti; i
 - (b) druge prekogranične grupe.
3. U odnosu na subjekte i grupe, osim onih iz stavka 2., i ne dovodeći u pitanje odgovornosti Odbora za zadaće koje su mu ovom Uredbom dodijeljene, nacionalna sanacijska tijela provode i odgovorna su za sljedeće zadaće:
 - (a) donošenje sanacijskih planova i provedbu ocjene provedivosti sanacije u skladu s člancima 8. i 10. te s postupkom utvrđenim člankom 9.;
 - (b) donošenje mjera tijekom rane intervencije u skladu s člankom 13. stavkom 3.;

- (c) primjenu pojednostavljenih obveza ili ukidanje obveze izrade nacрта sanacijskih planova, u skladu s člankom 11.;
- (d) utvrđivanje razine minimalnih zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, u skladu s člankom 12.;
- (e) donošenje odluka o sanaciji i primjenu sanacijskih instrumenata iz ove Uredbe, u skladu s relevantnim postupcima i zaštitnim mjerama, pod uvjetom da sanacijska mjera ne zahtijeva korištenje Fonda i financira se isključivo kroz instrumente iz članka 21. i članak od 24. do 27. i/ili sustav osiguranja depozita, u skladu s člankom 79. i postupkom utvrđenim u članku 31.;
- (f) otpis ili konverzija relevantnih instrumenata kapitala na temelju članka 21., u skladu s postupkom utvrđenim u članku 31.

Ako sanacijska mjera zahtijeva korištenje Fonda, Odbor donosi sanacijski program.

Prilikom donošenja odluke o sanaciji, nacionalna sanacijska tijela uzimaju u obzir i slijede sanacijske planove na koje se upućuje u članku 9., osim ako sanacijska tijela ocijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu navedene u sanacijskim planu.

Prilikom obavljanja zadaća iz ovog stavka, nacionalna sanacijska tijela primjenjuju relevantne odredbe iz ove Uredbe. Sva upućivanja na Odbor u članku 5. stavku 4., članku 6. stavku 3., članku 8. stavicama 6., 8., 12. i 13., članku 10. stavicama od 1. do 10., stavicama od 11. do 14., članku 15. stavicama 1., 2. i 3., članku 16., članku 18. stavku 1. prvom podstavku, članku 18., stavicama 2. i 6., članku 20., članku 21. stavicama od 1. do 7., članku 21., stavku 8. drugom podstavku, članku 21., stavicama 9. i 10., članku 22. stavicama 1., 3. i 6., članku 23., članku 24., članku 25. stavku 3., članku 27. stavicama od 1. do 15. i stavku 16. drugom podstavku drugoj rečenici, trećem podstavku i četvrtom podstavku prvoj, trećoj i četvrtoj rečenici i članku 32. smatrat će se kao pozivanje na nacionalna sanacijska tijela u vezi s grupama i subjektima iz prvog podstavka ovog stavka. U tu svrhu nacionalna sanacijska tijela izvršavaju svoje ovlasti prema nacionalnom pravu u koje se prenosi Direktiva 2014/59/EU u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu.

Nacionalna sanacijska tijela unaprijed obavještavaju Odbor prije no što su poduzete mjere iz ovog stavka te se, prilikom odlučivanja o tim mjerama usklađuju s Odborom...

Nacionalna sanacijska tijela podnose Odboru sanacijske planove iz članka 9., kao i sva ažuriranja, zajedno s obrazloženim ocjenama provedivosti sanacije predmetnog subjekta ili grupe u skladu s člankom 10.

4. Ako je potrebno osigurati dosljednu primjenu visokih sanacijskih standarda u okviru ove Uredbe, Odbor može:

- (a) nakon što nacionalno sanacijsko tijelo obavijesti o mjerama prema stavku 3. ovog članka u skladu s člankom 31. stavkom 1., unutar prikladnog vremenskog okvira i uzimajući u obzir hitnost koju nalažu okolnosti, izdati upozorenje relevantnom nacionalnom sanacijskom tijelu ako Odbor smatra da nacrt odluke u pogledu bilo kojeg subjekta ili grupe iz stavka 3. ovog članka nije u skladu s ovom Uredbom ili s njegovim općim uputama iz članka 31. stavka 1. točke (a);
- (b) u bilo koje vrijeme, osobito ako njegovo upozorenje iz točke (a) nije na odgovarajući način uzeto u obzir, na vlastitu inicijativu, nakon savjetovanja s predmetnim nacionalnim sanacijskim tijelom ili na zahtjev predmetnog nacionalnog sanacijskog tijela, donijeti odluku o izravnoj provedbi svih relevantnih ovlasti iz ove Uredbe također u pogledu svih subjekata ili grupa iz stavka 3. ovog članka.

5. Neovisno o stavku 3. ovog članka, države članice sudionice mogu donijeti odluku da Odbor izvršava sve relevantne ovlasti i odgovornosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, u odnosu na subjekte i grupe koje imaju poslovni nastan na njihovom državnom području, osim onih navedenih u stavku 2. Tada se ne primjenjuju stavci 3. i 4. ovog članka, članak 9., članak 12. stavak 2. i članak 31. stavak 1. i. Države članice koje namjeravaju koristiti ovu opciju o tome na odgovarajući način obavještavaju Odbor i Komisiju. Obavijest stupa na snagu od dana njene objave u *Službenom listu Europske unije*.

DIO II.

POSEBNE ODREDBE

GLAVA 1.

FUNKCIJE UNUTAR JEDINSTVENOG SANACIJSKOG MEHANIZMA I POSTUPOVNA PRAVILA

POGLAVLJE 1.

Planiranje sanacije

Članak 8.

Sanacijski planove koje izrađuje Odbor

1. Odbor izrađuje i donosi sanacijske planove za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2. te za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. kada su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka.
2. Odbor izrađuje sanacijske planove nakon savjetovanja s ESB ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima i nacionalnim sanacijskim tijelima, uključujući sanacijsko tijelo na razini grupe, država članica sudionica u kojima subjekti imaju poslovni nastan i sanacijska tijela država članica nesudionica u kojima se nalaze važne podružnice, ako je to relevantno za važnu podružnicu. U tu svrhu Odbor može zahtijevati da nacionalna sanacijska tijela pripreme i Odboru podnesu nacrt sanacijskih planova i da tijelo za sanaciju na razini grupe pripremi i Odboru podnese nacrt plana za sanaciju grupe.
3. Kako bi osigurao djelotvornu i dosljednu primjenu ovog članka, Odbor izdaje smjernice i šalje upute nacionalnim sanacijskim tijelima radi pripreme nacrtu sanacijskih planova i nacrtu planova za sanaciju grupa pojedinim subjektima ili grupama.
4. Za potrebe stavka 1. ovog članka nacionalna sanacijska tijela Odboru podnose sve informacije potrebne za izradu i provedbu sanacijskih planova, koje su dobili u skladu s člankom 11. i člankom 13. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU, ne dovodeći u pitanje poglavlje 5. ove glave.
5. Sanacijskim planom utvrđuju se mogućnosti primjene sanacijskih instrumenata i sanacijskih provođenja ovlasti iz ove Uredbe na i subjekte i grupe iz stavka 1.
6. Sanacijskim planom osiguravaju se sanacijske mjere koje Odbor može poduzeti ako subjekt ili grupa iz stavka 1. zadovoljava uvjete za sanaciju.

Informacije iz stavka 9. obznanjuju se predmetnom subjektu.

Prilikom izrade i ažuriranja sanacijskog plana, Odbor određuje sve bitne prepreke sanaciji i, ako je to nužno i razmjerno, navodi relevantne mjere za rješavanje tih prepreka, u skladu s člankom 10.

Sanacijskim planom uzimaju se u obzir relevantne situacije uključujući onu u kojoj bi slučaj propadanja mogao biti idiosinkratičan ili bi se mogao dogoditi za vrijeme veće financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava.

Sanacijski plan ne predviđa ništa od navedenog:

- (a) bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja Fonda uspostavljenog u skladu s člankom 67.;
- (b) bilo kakvu hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke ili
- (c) bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu uz nestandardne uvjete vezane za kolateral, rok dospijeca ili kamatnu stopu.

7. Sanacijski plan uključuje analizu načina i trenutka kada institucija može, pod uvjetima navedenim u planu, koristiti instrumente središnje banke i određuje onu imovinu koja bi se mogla smatrati kolateralom.
8. Odbor može zahtijevati da mu institucije pomognu u izradi i ažuriranju planova.
9. Sanacijski plan za svaki subjekt uključuje, kada je prikladno i moguće kvantificiran:
 - (a) sažetak ključnih elemenata plana;
 - (b) sažetak značajnih promjena institucije koje su se dogodile nakon što su priložene posljednje informacije o sanaciji;
 - (c) prikaz načina na koji bi se ključne funkcije i temeljne linije poslovanja mogli pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija do mjere koja je potrebna kako bi se osigurao kontinuitet u slučaju propasti institucije;
 - (d) procjena vremenskog okvira za provedbu svakog značajnog aspekta plana;
 - (e) detaljan opis ocjene provedivosti sanacije provedene u skladu s člankom 10.;
 - (f) opis svih mjera potrebnih u skladu s člankom 10. stavkom 7. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnostima sanacije utvrđenih ocjenom provedenom u skladu s člankom 10.;
 - (g) opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti ključnih funkcija, temeljnih linija poslovanja i imovine institucije;
 - (h) detaljan opis aranžmana kojima se osigurava da su informacije potrebne na temelju članka 11. Direktive 2014/59/EU ažurne i u svakom trenutku na raspolaganju sanacijskim tijelima;
- i. objašnjenje o načinima na koje bi se mogle financirati mogućnosti sanacije, a da se pritom ne pretpostavlja ništa od sljedećeg:
 - i. bilo koja izvanredna javna financijska potpora osim korištenja Fonda uspostavljenog u skladu s člankom 67.;
 - ii. bilo kakva hitna likvidnosna pomoć središnje banke; ili
 - iii. bilo kakva likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijea ili kamatnih uvjeta;
- (j) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće situacije i primjenjive vremenske okvire;
- (k) opis temeljnih međusobnih ovisnosti;
- (l) opis mogućnosti očuvanja pristupa isplata i klirinškim uslugama te ostalim infrastrukturama i procjena prenosi-
vosti pozicija klijenata;
- (m) analiza utjecaja plana na zaposlenike institucije, uključujući procjenu bilo kakvih povezanih troškova i opis predvi-
đenih postupaka o kojima se za vrijeme postupka sanacije treba savjetovati s osobljem, ako je moguće uzimajući u
obzir nacionalni sustav za dijalog sa socijalnim partnerima;
- (n) plan komunikacije s medijima i javnosti;
- (o) minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze potrebne na temelju članka 12. i rok za postizanje te
razine, prema potrebi;
- (p) prema potrebi, minimalan zahtjev za regulatorni kapital i ugovorene bail-in instrumente za sanaciju regulatornim
kapitalom na temelju članka 12. i rok za postizanje te razine, prema potrebi;
- (q) opis nužnih radnji i sustava za održavanje neprekidnog funkcioniranja operativnih postupaka institucije;
- (r) po potrebi svako mišljenje institucije u vezi sa sanacijskim planom.

10. Planovi za sanaciju grupa uključuju plan za sanaciju grupe, kojom u cijelosti upravlja matično društvo u Uniji s poslovnim nastanom u državi članici sudionici, bilo sanacijom na razini matičnog društva na razini Unije ili prekidom i sanacijom društava kćeri. Plan za sanaciju grupe određuje mjere za sanaciju:

- (a) matičnog društva u Uniji;
- (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan u Uniji;
- (c) subjekata iz članka 2. točke (b); i
- (d) sukladno članku 33., društava kćeri koja su dio grupe i koja imaju poslovni nastan izvan Unije.

11. Plan za sanaciju grupe:

- (a) navodi sanacijske mjere koje treba poduzeti u odnosu na članice grupe, putem sanacijskih mjera s obzirom na subjekte iz članka 2. točke (b) i institucije kćeri te putem koordiniranih sanacijskih mjera s obzirom na institucije kćeri, u tim slučajevima predviđenima stavkom 6.;
- (b) preispituje razmjer u kojem bi se sanacijski instrumenti i ovlasti mogli primijeniti i koordinirano provesti nad članicama grupe s poslovnim nastanom u Uniji, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određen broj članica grupe ili pojedinih članica grupe te određuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;
- (c) uključuje detaljan opis procjene provedivosti sanacije provedene u skladu s člankom 10.;
- (d) kada grupa uključuje subjekte zasnovane u trećim zemljama, određuje odgovarajuće mehanizme za suradnju i koordinaciju s relevantnim tijelima tih trećih zemalja i implikacije za sanaciju unutar Unije;
- (e) određuje mjere, uključujući pravnu i gospodarsku odvojenost određenih funkcija ili poslovanja, potrebne za olakšanje sanacije grupe kada su ispunjeni sanacijski uvjeti;
- (f) utvrđuje na koji način se mogu financirati mjere za sanaciju grupe i, kada bi se od država članica nesudionica zahtijevao Fond ili financijski aranžmani uspostavljeni u skladu s člankom 100. Direktive 2014/59/EU, utvrđuje načela za podjelu odgovornosti za to financiranje između izvora financiranja u različitim državama članicama sudionicama i nesudionicama. Plan ne predviđa ništa od sljedećeg:
 - i. bilo koju izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja Fonda uspostavljenog u skladu s člankom 67. ove Uredbe i financijskim aranžmanima od država članica nesudionica uspostavljenima u skladu s člankom 100. Direktive 2014/59/EU;
 - ii. hitna likvidnosna pomoć bilo koje središnje banke; ili
 - iii. likvidnosna pomoć bilo koje središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta.

Ta su načela navedena na temelju jednakih i uravnoteženih kriterija i posebno uzimaju u obzir članak 107. stavak 5. Direktive 2014/.../EU te utjecaj na financijsku stabilnost u svim dotičnim državama članicama.

Plan za sanaciju grupe nema neproporcionalan utjecaj ni na jednu državu članicu.

12. Odbor određuje datum do kojega se trebaju izraditi prvi sanacijski planovi. Sanacijski planovi i planovi za sanaciju grupe revidiraju se i po potrebi ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake značajne promjene pravne ili organizacijske strukture institucije ili njezina poslovanja ili financijskog položaja subjekta ili grupe, ako se radi o planovima za sanaciju grupe, uključujući svaku članicu grupe čime bi se moglo bitno utjecati na učinkovitost plana ili što inače zahtijeva reviziju sanacijskog plana.

Za potrebe revizije ili ažuriranja sanacijskih planova iz prvog podstavka, institucije, ESB ili nacionalna nadležna tijela bez odgađanja obavještavaju Odbor o svakoj promjeni zbog koje je nužna takva revizija ili ažuriranje.

13. Odbor šalje sanacijske planove i sve njegove promjene ESB-u ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima.

Članak 9.

Sanacijski planovi koje su izradila nacionalna sanacijska tijela

1. Nacionalna sanacijska tijela izrađuju i donose sanacijske planove za subjekte i grupe, osim onih iz članka 7. stavaka 2., 4. točke (b) i 5. u skladu s člankom 8. stavcima od 5. do 13.
2. Nacionalna sanacijska tijela pripremaju sanacijske planove nakon savjetovanja s relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima i nacionalnim sanacijskim tijelima država članica sudionica i nesudionica u kojima su smještene značajne podružnice, u mjeri u kojoj je to relevantno za značajnu podružnicu.

Članak 10.

Procjena provedivosti sanacije

1. Pri izradi i ažuriranju sanacijskih planova u skladu s člankom 8., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, i sanacijskim tijelima država članica nesudionica u kojima su smještene važne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za važnu podružnicu, Odbor provodi procjenu mjere u kojoj je sanacija institucija i grupa provediva a da se pritom ne predviđa ništa od sljedećeg:

(a) bilo koja izvanredna javna financijska potpora osim korištenja Fonda uspostavljenog u skladu s člankom 67.;

(b) hitna likvidnosna pomoć bilo koje središnje banke; ili

(c) likvidnosna pomoć bilo koje središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta.

2. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo Odboru dostavljaju plan oporavka ili plan oporavka grupe. Odbor ispituje plan oporavka s ciljem određivanja bilo kakvih mjera u planu oporavka koje bi mogle negativno utjecati na provedivost sanacije institucije ili grupe te može, o tim pitanjima, sastaviti preporuke za ESB ili nacionalno nadležno tijelo.

3. Pri izradi sanacijskog plana Odbor procjenjuje mjeru u kojoj je za takav subjekt sanacija provediva u skladu s ovom Uredbom. Sanacija se za neki subjekt smatra provedivom ako je za Odbor izvedivo i vjerojatno provesti likvidaciju nad njime na temelju redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili provesti sanaciju nad njime primjenom sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti, pritom izbjegavajući u najvećoj mogućoj mjeri, značajne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava, ili u državi članici u kojoj je subjekt smješten ili u drugim državama članicama odnosno Uniji te u cilju osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje subjekt provodi.

Odbor pravodobno obavještava EBA-u kada se smatra da instituciju nije moguće sanirati.

4. Smatra se da je nad grupom moguće provesti sanaciju ako je izvedivo i vjerojatno da Odbor likvidira članice grupe po redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili da nad njima provede sanaciju primjenom sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti nad članicama grupe, pritom izbjegavajući u najvećoj mogućoj mjeri, bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava države članice u kojoj članice grupe imaju poslovni nastan ili drugih država članica odnosno Unije te u cilju osiguravanja kontinuiteta temeljnih funkcija koje te članice grupe provode zato što se pravodobno mogu jednostavno razdvojiti ili drugim načinima.

Odbor pravodobno obavještava EBA-u kada se smatra da grupu nije moguće sanirati.

5. Za potrebe stavaka 3., 4. i 10., vrlo štetne posljedice na financijski sustav ili prijetnja za financijsku stabilnost odnosi se na situaciju u kojoj je financijski sustav trenutno izložen ili postoji mogućnost da bude izložen poremećaju koji može proizvesti financijske poteškoće koje ugrožavaju uredno funkcioniranje, učinkovitost i integritet unutarnjeg tržišta ili gospodarstvo ili financijski sustav jedne ili više država članica. Prilikom određivanja vrlo štetnih posljedica, Odbor uzima u obzir relevantna upozorenja i preporuke Europskog odbora za sistemske rizike i relevantne kriterije koje je razvila EBA uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika.
6. U svrhu procjene iz ovog članka Odbor razmatra predmete navedene u odjeljku C Priloga Direktivi 2014/59/EU.
7. Ako na temelju procjene provedivosti sanacije subjekta ili grupe provedene u skladu sa stavkom 3. ili 4. Odbor utvrdi, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, da su moguće znatne zapreke provedivosti sanacije tog subjekta ili grupe, Odbor priprema izvješće, u suradnji s nadležnim tijelima, koje upućuje instituciji ili matičnom društvu i u kojem analizira znatne zapreke djelotvornoj primjeni sanacijskog instrumenata i izvršavanju sanacijskih ovlasti. To izvješće u obzir uzima utjecaj na poslovni model institucije i preporuča sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju Odbora, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka u skladu sa stavkom 10.
8. O izvješću se također obavještavaju nadležna tijela i sanacijska tijela u državama članicama nesudionicama u kojima su smještene značajne podružnice institucija koje nisu dio grupe. Izvješće se temelji na razlozima procjene ili utvrđivanja u pitanju i određuje kako se tom procjenom ili utvrđivanjem zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u članku 6.
9. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća subjekt ili matično društvo predlaže Odboru moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje znatnih prepreka navedenih u izvješću. Odbor o svim mjerama koje predlaže subjekt ili matično društvo obavještuje nadležna tijela, EBA-u i, kada su značajne podružnice institucija koje nisu dio grupe smještene u državama članicama nesudionicama, sanacijska tijela tih država članica.
10. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, Odbor procjenjuje jesu li mjere iz stavka 9. učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotičnih znatnih prepreka. Ako se mjerama koje predloži dotični subjekt ili matično društvo učinkovito ne smanje ili ne uklone zapreke provedivosti sanacije, Odbor donosi odluku nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i, prema potrebi, imenovanim makrobonitetnim tijelom navodeći da predložene mjere učinkovito ne smanjuju ili ne uklanjaju zapreke provedivosti sanacije i nalažući nacionalnim sanacijskim tijelima da zatraže od institucije, matičnog društva, ili svih društava kćeri dotične grupe, da poduzmu neku od mjera navedenih u stavku 11.

U određivanju alternativnih mjera, Odbor pokazuje zašto mjere koje je predložila institucija ne bi mogle ukloniti prepreke provedivosti sanacije i kako su predložene alternativne mjere razmjerne uklanjanju prepreka. Odbor uzima u obzir prijetnju tih prepreka provedivosti sanacije financijskoj stabilnosti i učinak mjera na poslovanje institucije, njenu stabilnost i mogućnost doprinošenja gospodarstvu, na unutarnje tržište financijskih usluga i na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i Uniji kao cjelini.

Odbor također uzima u obzir potrebu da se izbjegne svaki učinak na dotičnu instituciju ili grupu koja bi prešla granice potrebnog kako bi se uklonila zapreka rješivosti ili koja bi bila nerazmjerna.

11. U svrhu stavka 10. Odbor, po potrebi, daje upute nacionalnim sanacijskim tijelima da poduzmu neku od sljedećih mjera:
- (a) zahtijevaju od subjekta reviziju bilo kojeg sporazuma o financiranju unutar grupe ili reviziju njihova nepostojanja ili sastavljanje sporazuma o uslugama (unutar grupe ili s trećim stranama) kako bi se obuhvatilo pružanje ključnih funkcija;
 - (b) zahtijevaju od subjekta da ograniči maksimalnu pojedinačnu i ukupnu izloženost;

- (c) nametnu posebne ili redovne dodatne zahtjeve za dostavu informacija važnih za sanaciju;
- (d) zahtijevaju od subjekta da se riješi određene imovine;
- (e) zahtijevaju od subjekta da ograniči ili ukine određene postojeće ili predložene aktivnosti;
- (f) ograniče ili spriječe razvoj novih ili postojećih poslovanja ili prodaju novih ili postojećih proizvoda;
- (g) zahtijevaju promjene pravnih ili operativnih struktura subjekta ili svih subjekata koji pripadaju grupi, izravno ili su neizravno pod njezinom kontrolom, kako bi se smanjila složenost u cilju osiguravanja mogućnosti pravnog ili operativnog razdvajanja temeljnih funkcija od ostalih funkcija primjenom sanacijskih instrumenata;
- (h) zahtijevaju od subjekta da osnuje matični financijski holding u državi članici ili matičnom financijskom holdingu Unije;
- i. zahtijevaju od subjekta da izda prihvatljive obveze kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 12.;
- (j) zahtijevaju od subjekta da poduzme druge korake kako bi ispunio uvjete iz članka 12., posebno uključujući pokušaj ponovnog dogovaranja bilo koje prihvatljive obveze, instrument dodatnog osnovnog kapitala ili instrument dopunskog kapitala koje je izdao, u cilju osiguravanja da se svaka odluka Odbora o otpisu ili konverziji te obveze ili instrumenta izvrši na temelju prava u čijem je području primjene upravljanje tom obvezom ili instrumentom.

Nacionalna sanacijska tijela po potrebi izravno poduzimaju mjere iz točaka od (a) do (j) prvog podstavka.

12. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29.

13. Odluka donesena u skladu sa stavcima 10. i 11. ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) temelji se na razlozima procjene ili rezultata o kojima je riječ;
- (b) određuje kako se tom procjenom ili rezultatom zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u stavku 10.

Članak 11.

Pojednostavljene obveze za određene institucije

1. Na vlastitu inicijativu nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili na prijedlog nacionalnog sanacijskog tijela Odbor može primijeniti pojednostavljene obveze povezane s izradom nacrtu sanacijskih planova iz članka 8. ili može ukinuti obvezu izrade nacrtu tih planova u skladu sa stavcima od 3. do 9. ovog članka.
2. Nacionalna sanacijska tijela mogu Odboru predložiti primjenu pojednostavljenih obveza za institucije ili grupe prema stavcima 3. i 4. ili njihovo izuzeće iz obveze nacrtu sanacijskih planova prema stavku 7. Taj prijedlog obrazlaže se i potkrepljuje svom potrebnom dokumentacijom.
3. Po primitku prijedloga za primjenu pojednostavljenih obveza na temelju stavka 2. ovog članka ili ako djeluje na vlastitu inicijativu, Odbor provodi procjenu dotične institucije ili grupe i primjenjuje pojednostavljene obveze, ako propast institucije ili grupe ne bi imala značajne štetne posljedice na financijski sustav ili predstavljala prijetnju za financijsku stabilnost u smislu članka 10. stavka 5.

U tu svrhu, Odbor uzima u obzir:

- (a) prirodu poslovanja institucije ili grupe, njihovu vlasničku strukturu, pravni oblik, profil rizičnosti, veličinu i pravni status, njihovu međusobnu povezanost s drugim institucijama ili s financijskim sustavom općenito, opseg i složenost njihovih aktivnosti;
- (b) njihovo sudjelovanje u sustavu institucijske ili u drugim zadružnim sustavima međusobne solidarnosti kako je navedeno u članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- (c) svaku provedbu investicijskih usluga ili aktivnosti definiranih člankom 4. stavkom 1. podstavkom 2. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾; i
- (d) bi li se njihovo propadanje i kasnija likvidacija na temelju redovnog postupka u slučaju insolventnosti značajno negativno odrazilo na financijska tržišta, druge institucije, uvjete financiranja ili na šire gospodarstvo.

Odbor provodi procjenu iz prvog podstavka nakon savjetovanja, po potrebi, s nacionalnim makrobonitetnim tijelom i, po potrebi, s Europskim odborom za sistemske rizike.

4. Prilikom primjene pojednostavljenih obveza, Odbor utvrđuje:

- (a) sadržaj i pojedinosti sanacijskih planova predviđenih člankom 8.;
- (b) datum do kojeg prvi sanacijski planovi trebaju biti izrađeni i učestalost ažuriranja sanacijskih planova koja može biti manja od one predviđene člankom 8. stavkom 12.;
- (c) sadržaj i pojedinosti informacija koje se traže od institucija kako je predviđeno člankom 8. stavkom 9. ove Uredbe te u odjeljku B Priloga Direktivi 2014/59/EU;
- (d) razinu preciznosti za procjenu provedivosti sanacije predviđene člankom 10. ove Uredbe i odjeljkom C Priloga Direktivi 2014/59/EU.

5. Primjena pojednostavljenih obveza sama po sebi ne utječe na ovlasti Odbora pri provođenju sanacijskih mjera.

6. Kada se primijene pojednostavljene obveze, ako više ne postoje uvjeti koji ih opravdaju, Odbor u bilo kojem trenutku nameće potpune obveze koje nisu pojednostavljene.

7. Ne dovodeći u pitanje članke 9. i 31., pri primitku prijedloga za izuzećem iz obveze izrade nacrtu sanacijskih planova prema stavku 2. ovog članka, ili na vlastitu inicijativu, Odbor u skladu sa stavkom 3. ovog članka odbacuje primjenu obveze izrade nacrtu sanacijskih planova za institucije povezane sa središnjim tijelom i potpuno ili djelomično izuzete iz bonitetnih zahtjeva u nacionalnom pravu u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Kada je izuzeće odobreno u skladu s prvim podstavkom, obveza izrade sanacijskog plana primjenjuje se na konsolidiranoj razini na središnje tijelo i s njim povezane institucije u smislu članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013. U tu svrhu, svako upućivanje na grupu u ovom poglavlju uključuje središnje tijelo i institucije povezane s njim u okviru značenja članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 i njihova društva kćeri, a svako upućivanje na matična društva ili institucije koje podliježu konsolidiranom nadzoru u skladu s člankom 111. Direktive 2013/36/EU uključuju središnje tijelo.

8. Institucije koje su pod izravnim nadzorom ESB-a u skladu s člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ili koje imaju znatan udio u financijskom sustavu države članice izrađuju svoje vlastite sanacijske planove.

Za potrebe ovog stavka smatra se da djelovanje institucije čini znatan udio u financijskom sustavu države članice sudionice ako:

- (a) ukupna vrijednost njegove imovine prelazi 30 000 000 000 EUR; ili
- (b) omjer ukupne imovine iznad BDP-a države članice u kojoj je društvo nastanjeno prelazi 20 %, osim ako je ukupna vrijednost njegove imovine manja od 5 000 000 000 EUR.

9. Ako nacionalno sanacijsko tijelo koje je predložilo primjenu pojednostavljene obveze ili odobrenje izuzeća u skladu sa stavkom 2. smatra da se odluka o primjeni pojednostavljenih obveza ili o odobrenju izuzeća mora povući, ono podnosi prijedlog Odboru u tu svrhu. U tom slučaju Odbor donosi odluku o predloženom povlačenju u potpunosti uzimajući u obzir opravdanje za povlačenje koje je predložilo nacionalno sanacijsko tijelo s obzirom na čimbenike ili okolnosti navedene u stavku 3. ili u stavcima 7. i 8...

10. Odbor obavješćuje EBA-u o primjeni ovog članka.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

Članak 12.

Minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon dogovora s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor utvrđuje minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 4., koje podliježu ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije, a koji su subjekti i grupe iz članka 7. stavka 2. te subjekti i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 6.a stavka 5. dužni ispunjavati u svakom trenutku, ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka.

2. Pri izradi sanacijskih planova u skladu s člankom 9., a nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, nacionalna sanacijska tijela određuju minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 4., koje podliježu ovlastima za izvršavanje otpisa i konverzije, a koji subjekti iz članka 7. stavka 3. moraju ispunjavati u svakom trenutku. U tom pogledu primjenjuje se postupak iz članka 31.

3. Kako bi osigurao učinkovitu i dosljednu primjenu ovog članka, Odbor izdaje smjernice i šalje upute nacionalnim sanacijskim tijelima u vezi s određenim subjektima ili grupama.

4. Minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze izračunava se kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak ukupnih obveza i regulatornog kapitala institucije.

Za potrebe prvog podstavka obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju toga što se pravima druge ugovorne strane na netiranje daje puno priznanje.

5. Bez obzira na stavak 1. Odbor izuzima hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju osiguranim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite, od obveze stalnog ispunjavanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, s obzirom na sljedeće:

- (a) te će se institucije likvidirati u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42. Direktive 2014/59/EU, namijenjenim za te institucije; te
- (b) takvim će se nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurati da vjerovnici tih institucija, uključujući po potrebi vlasnike osiguranih obveznica, snose gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije;

6. Minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 4. ne premašuje iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza dostatan da bi se u slučaju primjene bail-in instrumenta osigurala mogućnost pokrića gubitaka institucije ili matičnog društva iz članka 2. i krajnjeg matičnog društva te institucije ili matičnog društva i bilo koje institucije ili financijske institucije koja je uključena u konsolidirane financijske izvještaje tog krajnjeg matičnog društva te da bi se osigurala mogućnost ponovne uspostave redovnog osnovnog kapitala tih subjekata na razini potrebnoj da im se omogući nastavak ispunjenja uvjeta za dobivanje odobrenja za rad i nastavak provedbe aktivnosti za koje im je odobren rad na temelju Direktive 2013/36/EU ili istovjetnog zakonodavstva te održavanje dostatnog tržišnog povjerenja u instituciju ili matično društvo iz članka 2. te u krajnje matično društvo te institucije ili matičnog društva i bilo koje institucije ili financijske institucije koja je uključena u konsolidirane financijske izvještaje tog krajnjeg matičnog društva.

Kada je sanacijskim planom predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz primjene bail-in-a na temelju članka 27. stavka 5. ili da se određene vrste prihvatljivih obveza u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 4. ne premašuje iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza potreban da bi se osiguralo da institucija ili matično društvo iz članka 2. ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka institucije ili matičnog društva iz članka 2. te krajnjeg matičnog društva te institucije ili matičnog društva i bilo koje institucije ili financijske institucije koja je uključena u konsolidirane financijske izvještaje tog krajnjeg matičnog društva te da bi se

osigurala mogućnost ponovne uspostave redovnog osnovnog kapitala tih subjekata na razini potrebnoj da im se omogući nastavak ispunjenja uvjeta za dobivanje odobrenja za rad i provedba aktivnosti za koje im je odobren rad na temelju Direktive 2013/36/EU ili istovjetnog zakonodavstva i da bi se u instituciji ili matičnom društvu te krajnjem matičnom društvu te institucije ili tog matičnog društva i bilo koje institucije ili financijske institucije koja je uključena u konsolidirane financijske izvještaje tog krajnjeg matičnog društva održao dovoljan stupanj tržišnog povjerenja.

Minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 4. ne iznosi manje od ukupnog iznosa bilo kojeg zahtjeva za regulatornim kapitalom i zahtjeva zaštitnog sloja iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU.

7. U okviru ograničenja iz stavka 6. ovog članka te kako bi se osiguralo da se subjekt iz članka 2. može sanirati primjenom sanacijskih instrumenata, uključujući po potrebi bail-in instrument, na način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije, utvrđivanje iz stavka 1. ovog članka provodi se na temelju sljedećih kriterija:

(a) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti institucije i matičnog društva iz članka 2.;

(b) iznosa do kojeg se sustavom osiguranja depozita može pridonijeti financiranju sanacije u skladu s člankom 79.;

(c) stupnja u kojem bi propast institucije i matičnog društva iz članka 2. imala vrlo štetne posljedice na financijski sustav ili predstavljala prijetnju za financijsku stabilnost u smislu članka 10. stavka 5., uključujući, s obzirom na njegovu međusobnu povezanost s ostalim institucijama ili s ostatkom financijskog sustava, putem širenja na druge institucije.

8. Utvrđivanjem se navodi minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji institucije moraju zadovoljiti na pojedinačnoj osnovi i koji matična društva moraju zadovoljiti na konsolidiranoj osnovi. Zahtjev minimalnog ukupnog iznosa za regulatorni kapital i prihvatljive obveze matičnog društva s poslovnim nastanom u državi članici sudionici na razini Unije na konsolidiranoj osnovi utvrđuje Odbor nakon savjetovanja s konsolidacijskim nadzornim tijelom na temelju kriterija iz stavka 7. i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema sanacijskom planu.

9. Odbor određuje minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji se primjenjuje na društva kćeri grupe na pojedinačnoj osnovi. Ti minimalni zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze postavljaju se na razinu primjerenu društvu kćeri uzimajući u obzir:

(a) kriterije navedene u stavku 7..., osobito veličinu, poslovni model i profil rizičnosti društva kćeri, uključujući njegov regulatorni kapital; te

(b) konsolidirani zahtjev koji je određen za grupu.

10. Odbor može odlučiti izuzeti matičnu instituciju od zadovoljavanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na pojedinačnoj osnovi uz uvjet da su zadovoljeni uvjeti utvrđeni u članku 45. stavku 11. Direktive 2014/59/EU. Odbor može odlučiti odobriti društvu kćeri izuzeće od udovoljavanja minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na pojedinačnoj osnovi uz uvjet da su zadovoljeni uvjeti utvrđeni u članku 45. stavku 12. točkama (a), (b) i (c) Direktive 2014/59/EU.

11. Nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili nakon prijedloga nacionalnog sanacijskog tijela Odbor može na vlastitu inicijativu odlučiti da se minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. djelomično zadovolji na konsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi ugovornim bail-in instrumentima uz potpuno poštovanje kriterija iz stavka 2.a prvog i drugog podstavka te iz stavka 2.c.

12. Kako bi se smatrao ugovornim bail-in instrumentom na temelju stavka 11., Odbor mora biti siguran da instrument:

- (a) sadrži ugovornu odredbu kojom se predviđa da, ako Odbor odluči da se bail-in instrument primjenjuje na tu instituciju, instrument se otpisuje ili konvertira u potrebnoj mjeri prije otpisa ili konverzije drugih prihvatljivih obveza; te
- (b) podliježe obvezujućem sporazumu, obvezi ili odredbi o podređenosti na temelju kojih se u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti nalazi ispod ostalih prihvatljivih obveza te se ne može otplatiti dok nisu namirene ostale nepodmirene prihvatljive obveze.

13. Odbor donosi sva utvrđivanja iz stavka 1. ovog članka te po potrebi iz stavka 11. ovog članka istodobno s razvojem i provedbom sanacijskih planova iz članka 8.

14. Odbor o utvrđivanjima obavještava nacionalna sanacijska tijela. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. Odbor zahtjeva da nacionalna sanacijska tijela provjere i osiguraju da institucije i matična društva zadovolje minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u stavku 1 ovog članka.

15. Odbor obavješćuje ESB i EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji je odredio za svaku instituciju i matično društvo na temelju stavka 1. te po potrebi o zahtjevima iz stavka 11.

16. Prihvatljive obveze, uključujući instrumente podređenoga duga i podređene zajmove koji nisu instrumenti dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 1. samo ako ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) instrument je izdan i u potpunost plaćen;
- (b) obveza se ne duguje samoj instituciji, nije ju osigurala institucija niti institucija za nju jamči;
- (c) kupnju instrumenta nije niti izravno niti neizravno financirala institucija;
- (d) obveza ima preostalo dospijeće od najmanje godine dana;
- (e) obveza ne proizlazi iz izvedenice;
- (f) obveza ne proizlazi iz depozita koji uživa prioritet u nacionalnoj stečajnoj hijerarhiji u skladu s člankom 108. Direktive 2014/59/EU.

U svrhu točke (d) iz prvog podstavka, ako se obvezom njezinom vlasniku dodjeljuje pravo na ranu nadoknadu, ta obveza dospijeva na prvi datum kada takvo pravo postaje primjenjivo.

17. Kada se na obvezu primjenjuje pravo treće zemlje, Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da od institucije zatraže da dokažu da bi svaka odluka Odbora o otpisu ili konverziji te obveze bila izvršena prema tom pravu, uzimajući u obzir uvjete ugovora kojim je obveza uređena, međunarodne sporazume o priznavanju sanacijskih postupaka i druga relevantna pitanja. Ako Odbor nije zadovoljan time da bi svaka odluka bila izvršena prema tom pravu, obveza nema bitan učinak na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

18. Ako Komisija podnese zakonodavni prijedlog u skladu s člankom 45. stavkom 18. Direktive 2014/59/EU, po potrebi na isti način podnosi zakonodavni prijedlog o izmjeni ove Uredbe.

POGLAVLJE 2.

Rana intervencija

Članak 13.

Rana intervencija

1. ESB ili nacionalna nadležna tijela obavješćuju Odbor o svim mjerama čije poduzimanje zahtijevaju od institucije ili grupe ili koje sami poduzimaju na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013, članka 27. stavka 1. članka 28. ili članka 29. Direktive 2014/59/EU ili članka 104. Direktive 2013/36/EU.

Odbor obavješćuje Komisiju o svim informacijama koje je zaprimio na temelju prvog podstavka.

2. Od datuma primitka informacija iz stavka 1. i ne dovodeći u pitanje ovlasti ESB-a i nacionalnih nadležnih tijela u skladu s ostalim zakonodavstvom Unije, Odbor se može pripremiti za sanaciju dotične institucije ili grupe.

Za potrebe prvog podstavka ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo pomno prati, u suradnji s Odborom, stanje institucije ili matičnog društva i njihovu usklađenost sa svim ranim mjerama intervencije koje su morali poduzeti.

ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo pružaju Odboru sve informacije potrebne za ažuriranje sanacijskog plana i pripremu moguće sanacije institucije te vrednovanje imovine i obveza institucije u skladu s člankom 20. stavcima od 1. do 15.

3. Odbor je ovlašten zatražiti od institucije ili matičnog društva da se obrate potencijalnim kupcima kako bi se pripremili za sanaciju institucije prema kriterijima navedenima u članku 39. stavku 2. Direktive 2014/59/EU i zahtjevima čuvanja profesionalne tajne iz članka 88. ove Uredbe.

Odbor je također ovlašten zatražiti od relevantnog nacionalnog sanacijskog tijela da izradi privremeni sanacijski program za dotičnu instituciju ili grupu.

Odbor obavješćuje ESB, relevantna nacionalna nadležna tijela i relevantna nacionalna sanacijska tijela o svim mjerama koje poduzima u skladu s ovim stavkom.

4. Ako ESB ili nacionalna nadležna tijela instituciji ili grupi namjeravaju nametnuti neku dodatnu mjeru na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013, na temelju članka 27. stavka 1., članka 28 ili članka 29. Direktive 2014/59/EU ili na temelju članka 104. Direktive 2013/36/EU, prije nego što su subjekt ili grupa u potpunosti ispunili prvu mjeru o kojoj je Odbor obaviješten, oni izvješćuju Odbor prije nametanja takve dodatne mjere dotičnoj instituciji ili grupi.

5. ESB ili nacionalno nadležno tijelo, Odbor i relevantna nacionalna sanacijska tijela osiguravaju dosljednost dodatne mjere iz stavka 4. i svih mjera Odbora u cilju pripreme sanacije na temelju stavka 2.

POGLAVLJE 3.

Sanacija

Članak 14.

Ciljevi sanacije

1. Pri djelovanju na temelju sanacijskog postupka iz članka 18. Odbor, Vijeće i Komisija te, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela, ovisno o svojim nadležnostima, uzimaju u obzir ciljeve sanacije, odabiru sanacijske instrumente i ovlasti kojima se, prema njihovu stajalištu, najbolje postižu ciljevi sanacije koji su relevantni u okolnostima pojedinog slučaja.

2. Ciljevi sanacije iz stavka 1. su sljedeći:
 - (a) osigurati kontinuitet temeljnih funkcija;
 - (b) izbjeći velike štetne učinke na financijsku stabilnost, posebno sprječavanjem širenja, uključujući na tržišne infrastrukture, te održavanjem tržišne discipline;
 - (c) štititi javna sredstva tako da se na minimum smanji oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu;
 - (d) štititi deponente obuhvaćene Direktivom 2014/49/EU i ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ.
 - (e) štititi sredstva i imovinu klijenata.

Pri postizanju ciljeva iz prvog podstavka Odbor, Vijeće i Komisija, te, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela nastoje smanjiti trošak sanacije i izbjeći nepotrebno rušenje vrijednosti osim ako je to potrebno radi ostvarivanja ciljeva sanacije.

3. Podložno različitim odredbama ove Uredbe, ciljevi sanacije jednako su važni i uravnoteženi, prema potrebi, u skladu s naravi i okolnostima pojedinog slučaja.

Članak 15.

Opća načela sanacije

1. Pri djelovanju na temelju sanacijskog postupka iz članka 18. Odbor, Vijeće, Komisija te, prema potrebi, nacionalna sanacijska tijela poduzimaju sve prikladne mjere kako bi osigurali da se sanacijske mjere poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) dioničari institucije u sanaciji snose prve gubitke;
- (b) vjerovnici institucije u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja iz članka 17., osim ako je u ovoj Uredbi izričito navedeno drugačije;
- (c) zamjenjuju se upravljačko tijelo i više rukovodstvo institucije u sanaciji, osim u slučajevima kada se smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva, ovisno o okolnostima, nužno za postizanje ciljeva sanacije;
- (d) upravljačko tijelo i više rukovodstvo institucije u sanaciji pružaju svu potrebnu pomoć za postizanje ciljeva sanacije;
- (e) fizičke i pravne osobe odgovorne su u skladu s nacionalnim pravom, prema građanskom ili kaznenom pravu, za odgovornost koju imaju u propadanju institucije u sanaciji;
- (f) osim ako ovom Uredbom nije predviđeno drugačije, prema vjerovnicima istog isplatnog reda postupa se jednako;
- (g) niti jedan vjerovnik ne trpi veće gubitke od onih koje bi pretrpio da se subjekt iz članka 2. likvidirao redovnim postupkom u slučaju insolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članka 29.;
- (h) osigurani depoziti u potpunosti su zaštićeni; te
- i. sanacijska mjera je provedena u skladu sa zaštitnim mjerama navedenima u ovoj Uredbi.

2. Ako je institucija članica grupe, prilikom odlučivanja o primjeni sanacijskih instrumenata i izvršavanju sanacijskih ovlasti, Odbor, Vijeće i Komisija, ne dovodeći u pitanje članak 14., djeluju na način kojim se na najmanju moguću mjeru svodi učinak na ostale članice grupe i na grupu u cjelini, kao i negativni učinak na financijsku stabilnost u Uniji te njezinim državama članicama, posebice u zemljama u kojima grupa djeluje.

3. Ako se instrument prodaje poslovanja, instrument prijelazne institucije ili instrument odvajanja imovine primjenjuje na subjekt iz članka 2. ove Uredbe, smatra se da se na taj subjekt primjenjuje postupak bankrota ili sličan postupak u slučaju insolventnosti za potrebe članka 5. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾.

4. Prilikom odlučivanja o primjeni sanacijskih instrumenata i izvršavanju sanacijskih ovlasti Odbor nalaže nacionalnim sanacijskim tijelima da po potrebi obavijeste predstavnike zaposlenika i s njima se savjetuju.

Time se ne dovode u pitanje odredbe o zastupljenosti zaposlenika u upravljačkim tijelima kako je predviđeno nacionalnim pravom ili praksom.

Članak 16.

Sanacija financijskih institucija i matičnih društava

1. Odbor odlučuje o sanacijskim mjerama koje se odnose na financijsku instituciju s poslovnim nastanom u državi članici sudionici ako su zadovoljeni uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1. u pogledu financijske institucije i matičnog društva koji podliježu konsolidiranom nadzoru.

2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u vezi s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti navedeni u članku 18. stavku 1. u pogledu tog matičnog društva i u pogledu jednog ili više društava kćeri koja su institucije ili ako društvo kćer nema poslovni nastan u Uniji, tijelo treće zemlje utvrdilo je da ispunjava uvjete za sanaciju prema pravu te treće zemlje.

3. Odstupajući od stavka 2. i neovisno o činjenici da je moguće da matično društvo ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 18. stavku 1., Odbor može odlučiti o sanacijskim mjerama u pogledu tog matičnog društva ako jedno ili više njegovih društava kćeri koja su institucije zadovoljavaju uvjete utvrđene u članku 18. stavcima 1., 4. i 5., a njihova imovina i obveze su takve da njihovo propadanje prijeti instituciji ili grupi u cjelini i ako su sanacijske mjere u pogledu tog matičnog društva potrebne za sanaciju takvih društava kćeri koja su institucije ili za sanaciju grupe kao cjeline. Ako nacionalno sanacijsko tijelo obavijesti Odbor da se stečajnim pravom dotične države članice predviđa da se prema grupama postupa kao prema cjelinama i da je sanacijska mjera u pogledu matičnog društva potreba za sanaciju onih društava kćeri koja su institucije ili za sanaciju grupe kao cjeline, Odbor također može odlučiti o sanacijskoj mjeri u pogledu matičnog društva.

Za potrebe prvog podstavka pri ocjenjivanju jesu li uvjeti iz članka 18. stavka 1. ispunjeni u pogledu jednog ili više društava kćeri koja su institucije, Odbor može zanemariti bilo koje prijenose kapitala ili gubitka unutar grupe između subjekata, uključujući korištenje ovlasti otpisa ili konverzije.

Članak 17.

Redoslijed prvenstva potraživanja

1. Pri primjeni bail-in instrumenta na subjekt iz članka 2. ove Uredbe i ne dovodeći u pitanje obveze koje nisu obuhvaćene bail-in instrumentom na temelju članka 27. stavka 3. ove Uredbe, Odbor, Komisija ili, po potrebi nacionalna sanacijska tijela odlučuju o provedbi ovlasti za izvršavanje otpisa i konverzije, uključujući bilo koju moguću primjenu članka 27. stavka 5. ove Uredbe, a nacionalna sanacijska tijela izvršavaju te ovlasti u skladu s člancima 47. i 48... Direktive 2014/59/EU i u skladu s obrnutim redoslijedom prvenstva potraživanja određenim njihovim nacionalnim pravom, uključujući odredbe kojima se prenosi članak 108. te Direktive.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, 22.3.2001., str. 16.).

2. Države članice sudionice obavješćuju Komisiju i Odbor o redosljedu potraživanja u odnosu na subjekte iz članka 2. u nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti 1. srpnja svake godine ili odmah ako dođe do promjene u redosljedu.

Ako se primjenjuje bail-in instrument, relevantni sustav osiguranja depozita odgovoran je u skladu s uvjetima iz članka 79.

Članak 18.

Sanacijski postupak

1. Odbor usvaja sanacijski program u skladu sa stavkom 6. u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 2. te subjekata i grupa iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su zadovoljeni uvjeti za primjenu tih stavaka samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti iz četvrtog podstavka ili na vlastitu inicijativu procijeni da su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

- (a) subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti;
- (b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere sustava zaštite institucija, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnog instrumenata kapitala u skladu s člankom 21., poduzete u pogledu subjekta, spriječile njegovo propadanje u razumnom vremenskom razdoblju;
- (c) sanacijske mjere nužne su radi javnog interesa iz stavka 5.

Nakon što se savjetuje s Odborom, ESB ocjenjuje je li ispunjen uvjet iz prvog podstavka točke (a). Odbor to može ocijeniti na izvršnoj sjednici samo nakon što obavijesti ESB o svojoj namjeri te samo ako ESB u roku od tri kalendarska dana od primitka te informacije to nije ocijenio. ESB pruža Odboru bez odgode sve relevantne informacije koje Odbor zatraži kako bi se informirao prije ocjene.

Ako ESB ocijeni da je zadovoljen uvjet iz prvog podstavka točke (a) u pogledu subjekta ili grupe iz prvog podstavka, o toj ocjeni bez odgode obavješćuje Komisiju i Odbor.

Uvjet iz prvog podstavka točke (b) ocjenjuje Odbor na svojoj izvršnoj sjednici ili po potrebi nacionalna sanacijska tijela u bliskoj suradnji s ESB-om. ESB također može obavijestiti Odbor ili dotična nacionalna sanacijska tijela da smatra da je zadovoljen uvjet iz te točke.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve u kojima je ESB odlučio izravno provesti nadzor nad kreditnim institucijama u skladu s člankom 6. stavkom 5. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013, u slučaju primitka obavijesti iz stavka 1. ili ako Odbor namjerava donijeti ocjenu u skladu sa stavkom 1. na vlastitu inicijativu, u pogledu subjekta ili grupe iz članka 7. stavka 3., Odbor o toj procjeni bez odgode obavješćuje ESB.

3. Prethodno usvajanje mjere u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013, u skladu s člankom 27. stavkom 1. člankom 28. ili 29. Direktive 2014/59/EU ili u skladu s člankom 104. Direktive 2013/36/EU nije preduvjet za poduzimanje sanacijske mjere.

4. Za potrebe stavka 1. točke (a) za subjekt se smatra da propada ili da je vjerojatno da će propasti u jednoj ili više sljedećih okolnosti:

- (a) subjekt krši ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će institucija uskoro kršiti zahtjeve za nastavak rada na način kojim bi se opravdalo povlačenje ovlaštenja ESB-a između ostalog zašto što je institucija pretrpjela ili je moguće da će pretrpjeti gubitke kojima će se istrošiti sav njezin regulatorni kapital ili njegov znatan iznos, ali ne samo iz tog razloga;
- (b) imovina subjekta je manja od njegovih obveza ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će imovina subjekta uskoro biti manja od obveza;

- (c) subjekt nije u mogućnosti podmiriti svoje dugove ili druge obveze pri njihovom dospijeću ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da institucija uskoro neće biti u mogućnosti to uraditi;
- (d) nužna je izvanredna javna financijska potpora osim ako se, kako bi se otklonila ozbiljna smetnja u gospodarstvu države članice i održala financijska stabilnost, ta izvanredna javna financijska potpora pojavljuje u sljedećim oblicima:
 - i. državno jamstvo kao podrška liniji za likvidnost koju pruža središnja banka u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - ii. državno jamstvo za novoizdane obveze; ili
 - iii. ubrizgavanje regulatornog kapitala ili kupnja instrumenata kapitala po cijenama i pod uvjetima kojima se daje prednost subjektu ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje ni okolnosti navedene u ovom stavku točkama (a), (b) i (c) niti okolnosti navedene u članku 21. stavku 1.

U svim slučajevima navedenima u prvom podstavku točki (d) točkama i., ii. te iii. jamstvo ili istovrsne mjere iz tih točaka ograničeni su na solventne subjekte i ovise o konačnom odobrenju na temelju okvira Unije o državnim potporama. Riječ je o privremenim mjerama opreza koje su razmjerne otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje i ne koriste se radi nadoknade gubitaka koje je subjekt pretrpio ili postoji mogućnost da će ih uskoro pretrpjeti.

Mjere potpore u okviru prvog podstavka točke (d) podtočke iii. ograničene su na ubrizgavanja potrebna radi rješavanja nedostatka kapitala ustanovljenog u testovima otpornosti na stres, procjenama kvalitete imovine ili jednakovrijednim ocjenama na nacionalnoj razini te na razini Unije ili jedinstvenog nadzornog mehanizma, koje vrše ESB, EBA ili nacionalna tijela te ih po potrebi potvrđuje nadležno tijelo.

Ako Komisija podnese zakonodavni prijedlog u skladu s člankom 32. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU, po potrebi na isti način podnosi zakonodavni prijedlog o izmjeni ove Uredbe.

- 5. Za potrebe stavka 1. točke (c) ovog članka smatra se da su sanacijske mjere u javnom interesu ako su potrebne da se postigne jedan ili više ciljeva sanacije navedenih u članku 14. i ako su razmjerne njima te ako se likvidacijom subjekta redovnim postupkom u slučaju insolventnosti ne bi postigli ti ciljevi sanacije u jednakoj mjeri.
- 6. Ako su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni u stavku 1., Odbor pokreće postupak usvajanja sanacijskog programa. Sanacijskim programom:
 - (a) pokreće se postupak sanacije subjekta;
 - (b) utvrđuje se primjena sanacijskih instrumenata na instituciju u sanaciji iz članka 22. stavka 2., posebno svako izuzeće iz primjene bail-in-a u skladu s člankom 27. stavcima 5. i 14.;
 - (c) utvrđuje se korištenje Fonda kako bi se pružila potpora sanacijskim mjerama u skladu s člankom 76. te u skladu s odlukom Komisije donesenom u skladu s člankom 19.
- 7. Odmah nakon usvajanja sanacijskog programa Odbor ga dostavlja Komisiji.

Nakon što Odbor dostavi sanacijski program, Komisija ga u roku od 24 sata potvrđuje ili ulaže prigovor u odnosu na diskrecijske aspekte sanacijskog programa u slučajevima koji nisu obuhvaćeni trećim podstavkom ovog stavka.

Nakon što Odbor dostavi sanacijski program, Komisija u roku od 12 sati može Vijeću predložiti da:

- (a) uloži prigovor na sanacijski program jer sanacijski program koji je Odbor usvojio ne zadovoljava kriterij javnog interesa iz stavka 1. točke (c);
- (b) potvrdi ili uloži prigovor na materijalnu promjenu iznosa sredstava iz Fonda predviđenih sanacijskim programom Odbora.

Za potrebe trećeg podstavka Vijeće odlučuje relativnom većinom.

Sanacijski program može stupiti na snagu samo ako ni Vijeće ni Komisija ne ulože nikakav prigovor u roku od 24 sata nakon što ga Odbor dostavi.

Vijeće ili Komisija, ovisno o slučaju, iznose razloge zbog kojih su primijenili svoju ovlast ulaganja prigovora.

Ako u roku od 24 sata nakon što je Odbor dostavio sanacijski program Vijeće potvrdi prijedlog Komisije za promjenama sanacijskog programa iz razloga navedenih u trećem podstavku točki (b) ili ako Komisija uloži prigovor u skladu s drugim podstavkom, Odbor u roku od osam sati mijenja sanacijski program u skladu s navedenim razlozima.

Ako je sanacijskim programom koji je usvojio Odbor u iznimnim okolnostima predviđeno izuzimanje određenih obveza iz članka 27. stavka 5. i ako je za takvo izuzeće potreban doprinos iz Fonda ili alternativnog izvora financiranja, Komisija može, da bi zaštitila cjelovitost unutarnjeg tržišta, zabraniti predloženo izuzeće ili zahtijevati njegove izmjene navodeći odgovarajuće razloge na temelju kršenja zahtjeva iz članka 27. i iz delegiranog akta koji je Komisija donijela na temelju članka 44. stavka 11. Direktive 2014/59/EU.

8. Ako Vijeće uloži prigovor na pokretanje sanacije neke institucije uz obrazloženje da nije zadovoljen kriterij javnog interesa iz stavka 1. točke (c), relevantan subjekt likvidirat će se redovnim putem u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

9. Odbor osigurava da relevantna nacionalna sanacijska tijela poduzimaju potrebne sanacijske mjere kako bi se proveo sanacijski program. O sanacijskom programu obavještavaju se relevantna nacionalna sanacijska tijela i njome se daju upute tim tijelima koja poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se provela odluka Odbora u skladu s člankom 29. tako da izvršava sanacijske ovlasti. Ako postoji državna potpora ili potpora iz Fonda, Odbor djeluje u skladu s odlukom o toj potpori koju je donijela Komisija.

10. Komisija je ovlaštena od Odbora dobiti sve informacije koje smatra važnima za obavljanje svojih zadaća na temelju ove Uredbe. Odbor je ovlašten od svih osoba dobiti, u skladu poglavljem 5. ove glave, sve informacije potrebne da pripremi sanacijske mjere i donese odluku o njima, uključujući ažurirane informacije i dodatke informacijama iz sanacijskih planova.

Članak 19.

Državna potpora i potpora iz Fonda

1. Ako sanacijske mjere uključuju dodjelu državne potpore u skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a ili potpore iz Fonda u skladu sa stavkom 3. ovog članka, sanacijski program usvaja se u skladu s člankom 18. stavkom 6. ove Uredbe nakon što Komisija usvoji pozitivnu ili uvjetnu odluku u vezi s usklađenosti korištenja takve potpore s unutarnjim tržištem.

Prilikom provođenja zadaća koje su im dodijeljene u skladu s člankom 18. ove Uredbe institucije Unije djeluju u skladu s načelima ustanovljenima u članku 3. stavku 3. Direktive 2014/59/EU i u tom pogledu na odgovarajući način objavljuju sve relevantne informacije o svojoj unutarnjoj organizaciji.

2. Po primitku obavijesti iz članka 18. stavka 1. ove Uredbe ili na vlastitu inicijativu, ako Odbor smatra da bi sanacijske mjere mogle predstavljati državnu potporu iz članka 107. stavka 1. UFEU-a, Odbor poziva dotičnu državu članicu sudionicu ili države članice da odmah obavijeste Komisiju o predviđenim mjerama na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a. Odbor obavještava Komisiju o svim slučajevima kada poziva jednu ili više država članica da u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a obavijeste Komisiju.

3. U mjeri u kojoj sanacijske mjere koje je predložio Odbor uključuju korištenje Fonda, Odbor obavještava Komisiju o predloženom korištenju Fonda. Obavijest Odbora sadrži sve potrebne informacije kako bi Komisija mogla donijeti svoje procjene u skladu s ovim stavkom.

Obavijest iz ovog stavka pokreće predistragu Komisije tijekom koje Komisija može od Odbora zahtijevati dodatne informacije. Komisija procjenjuje bi li korištenje Fonda narušilo ili bilo prijetnja narušavanju tržišnog natjecanja davanjem prednosti korisniku ili bilo kojem drugom društvu što, u mjeri u kojoj bi utjecalo na trgovinu između država članica, ne bi bilo usklađeno s unutarnjim tržištem. Komisija na korištenje Fonda primjenjuje kriterije uspostavljene za primjenu pravila o državnim potporama kako je navedeno u članku 107. UFEU-a. Odbor Komisiji pruža informacije za koje Komisija smatra da su joj potrebne kako bi provela tu procjenu.

Ako Komisija ozbiljno sumnja u usklađenost predloženog korištenja Fonda s unutarnjim tržištem ili ako Odbor nije pružio potrebne informacije u skladu sa zahtjevom Komisije iz drugog podstavka, Komisija pokreće detaljnu istragu i o tome obavještava Odbor. Komisija svoju odluku o pokretanju detaljne istrage objavljuje u *Službenom listu Europske unije*. Odbor, svaka država članica ili osoba, društvo ili udruženje na čije bi interese korištenje Fonda moglo imati utjecaja, mogu Komisiji uputiti komentare u roku koji je naveden u obavijesti. Odbor može podnijeti primjedbe na komentare koje su podnijele države članice i zainteresirane treće strane u roku koji odredi Komisija. Nakon razdoblja istrage Komisija procjenjuje je li korištenje Fonda usklađeno s unutarnjim tržištem.

Prilikom izrade procjene i provođenja istrage u skladu s ovim stavkom Komisija se vodi svim relevantnim uredbama donesenima u skladu s člankom 109. UFEU-a te relevantnim komunikacijama, smjernicama i mjerama koje je Komisija usvojila radi primjene pravila iz Ugovora koja se odnose na državne potpore i koja su na snazi u trenutku izrade procjene. Te se mjere primjenjuju kao da se upućivanja na države članice odgovorne za prijavu potpore odnose na Odbor, uz sve druge potrebne promjene.

Komisija donosi odluku o usklađenosti korištenja Fonda s unutarnjim tržištem, koja je upućena Odboru i nacionalnim sanacijskim tijelima dotične države članice ili država članica. Ta odluka može ovisiti o uvjetima, obvezama ili društvima u odnosu na korisnika.

Odlukom se također mogu utvrditi obveze Odbora, nacionalnih sanacijskog tijela u dotičnoj državi članici sudionici ili državama članicama ili korisnika kako bi se mogla nadzirati usklađenost s njom. To može uključivati zahtjev za imenovanje opunomoćenika ili druge nezavisne osobe koja pomaže u nadzoru. Opunomoćenik ili druga nezavisna osoba može izvršavati funkcije navedene u odluci Komisije.

Svaka odluka iz ovog stavka objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Komisija može izdati negativnu odluku namijenjenu Odboru ako odluči da predloženo korištenje Fonda ne bi bila usklađeno s unutarnjim tržištem i da se ne može provesti u obliku u kojem ga je Odbor predložio. Po primitku takve odluke Odbor ponovo razmatra svoj sanacijski program i priprema revidiran sanacijski program.

4. Ako Komisija ozbiljno sumnja u usklađenost sa svojom odlukom iz stavka 3., provodi potrebnu istragu. U tu svrhu Komisija može koristiti ovlasti koje su joj na raspolaganju u skladu s uredbama i drugim mjerama iz četvrtog podstavka stavka 3. i rukovodi se njima.

5. Ako na temelju istraga koje je provela Komisija te nakon obavijesti zainteresiranim stranama da podnesu svoje komentare, Komisija smatra da ne postoji usklađenost s odlukom iz stavka 3., upućuje odluku nacionalnom sanacijskom tijelu u dotičnoj državi članici sudionici i traži od tog tijela povrat nezakonito korištenih iznosa u roku koji odredi Komisija. Potpora iz Fonda za koju se traži povrat u skladu s odlukom o povratu uključuje kamate po odgovarajućoj stopi koju određuje Komisija, a uplaćuje se Odboru.

Odbor sve iznose koje primi prema prvom podstavku uplaćuje u Fond i uzima te iznose u obzir prilikom utvrđivanja doprinosa u skladu s člancima 70. i 71.

Prilikom postupka povrata navedenog u prvom podstavku poštuje se pravo korisnika na dobro upravljanje i na pristup dokumentima kako je utvrđeno u člancima 41. i 42. Povelje.

6. Ne dovodeći u pitanje obveze u pogledu izvješćivanja koje Komisija može uspostaviti u svojoj odluci iz stavka 3. ovog članka, Odbor Komisiji podnosi godišnja izvješća o procjeni usklađenosti korištenja Fonda s odlukom iz tog stavka, za čiju izradu Odbor primjenjuje svoje ovlasti iz članka 34.
7. Svaka država članica ili osoba, društvo ili udruženje na čije bi interese korištenje Fonda moglo imati utjecaj, posebno subjekti iz članka 2., ima pravo obavijestiti Komisiju o svakom neispravnom korištenju Fonda na koje se sumnja, a koje nije u skladu s odlukom iz stavka 3. ovog članka.
8. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 93. o detaljnim postupovnim pravilima o:
 - (a) izračunu kamatne stope koja se primjenjuje u slučaju odluke o povratu u skladu sa stavkom 5.;
 - (b) jamstvima prava na dobro upravljanje i prava na pristup dokumentima iz stavka 5.
9. Ako Komisija, prateći preporuku Odbora ili na vlastitu inicijativu, smatra da primjena sanacijskih instrumenata i mjera ne odgovara kriterijima na temelju kojih je donesena njezina početna odluka iz stavka 3., može revidirati tu odluku i usvojiti odgovarajuće izmjene.
10. Odstupajući od stavka 3. i na osnovi zahtjeva države članice Vijeće može, djelujući jednoglasno, odlučiti da se smatra da je korištenje Fonda usklađeno s unutarnjim tržištem ako je takva odluka opravdana iznimnim okolnostima. Međutim, ako Vijeće ne da svoje mišljenje u roku od sedam dana od podnošenja navedenog zahtjeva, Komisija donosi odluku o tom predmetu.
11. Države članice sudionice osiguravaju da njihova nacionalna sanacijska tijela imaju ovlasti koje su im potrebne da osiguraju usklađenost sa svim uvjetima utvrđenima u odluci Komisije iz stavka 3. te da povrate nezakonito korištene iznose u skladu s odlukom Komisije iz stavka 5.

Članak 20.

Vrednovanje u svrhu sanacije

1. Prije odluke o provedbi sanacijske mjere ili izvršavanju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala, Odbor omogućuje da pravično, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2. provede osoba koja je neovisna u odnosu na bilo koje tijelo javne vlasti, uključujući Odbor i nacionalna sanacijska tijela te na dotični subjekt.
2. Sukladno stavku 15. ako je udovoljeno zahtjevima utvrđenima u stavku 1. te stavcima od 4. do 9., vrednovanje se smatra konačnim.
3. Ako nije moguće neovisno vrednovanje u skladu sa stavkom 1., Odbor može provesti privremeno vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2., u skladu sa stavkom 10. ovog članka.
4. Cilj vrednovanja procjena je vrijednosti imovine i obveza subjekta iz članka 2. koji zadovoljava uvjete za sanaciju iz članaka 16. i 18.
5. Svrhe vrednovanja su sljedeće:
 - (a) pružanje informacija radi utvrđivanja jesu li zadovoljeni uvjeti za sanaciju ili uvjeti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala;
 - (b) ako su zadovoljeni uvjeti za sanaciju, pružanje informacija radi donošenja odluke o odgovarajućoj sanacijskoj mjeri koju je potrebno poduzeti u pogledu subjekta iz članka 2.;
 - (c) kada se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnog instrumenata kapitala, pružanje informacija za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te mjera u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala;
 - (d) kada se primjenjuje bail-in instrument, pružanje informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju prihvatljive obveze;

- (e) kada se primjenjuje instrument prijelazne institucije ili instrument odvajanja imovine, pružanje informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili vlasničkim instrumentima koje je potrebno prenijeti te radi donošenja odluke o vrijednosti svih naknada koje je potrebno platiti instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima vlasničkih instrumenata;
- (f) kada se primjenjuje instrument prodaje poslovanja, pružanje informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili vlasničkim instrumentima koje je potrebno prenijeti i da se Odboru daju informacije kako bi mogao odrediti što su komercijalni uvjeti u smislu članka 24. stavka 2. točke (b);
- (g) u svim slučajevima, da se njime osigura priznavanje svih gubitaka nad imovinom subjekta iz članka 2. u trenutku kada se primjenjuju sanacijski instrumenti ili izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala.

6. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, vrednovanje se po potrebi temelji na opreznim pretpostavkama, uključujući one o stopama neispunjenja obveze i ozbiljnosti gubitaka. Vrednovanjem se ne pretpostavlja moguće buduće pružanje bilo koje izvanredne javne financijske potpore ili bilo koja hitna likvidnosna pomoć središnje banke ili bilo koja likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospeljeća ili kamatnih uvjeta subjektu iz članka 2. od onog trenutka kada se poduzmu sanacijske mjere ili se izvrši ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala. Nadalje, ako se primjenjuje bilo koji sanacijski instrument, vrednovanjem se uzima u obzir sljedeće:

- (a) Odbor može izvršiti povrat svih opravdanih izdataka koje je na propisan način prouzročila institucija u sanaciji u skladu s člankom 22. stavkom 6.;
- (b) Fond može zaračunati kamatu ili naknade u pogledu svih kredita ili jamstava osiguranih instituciji u sanaciji, u skladu s člankom 76.

7. Vrednovanje se dopunjuje sljedećim informacijama kao što se pojavljuju u računovodstvenim knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2.:

- (a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju subjekta iz članka 2.;
- (b) analizom i procjenom računovodstvene vrijednosti imovine;
- (c) popisom nepodmirenenih bilančnih i izvanbilančnih obveza prikazanih u knjigama i evidencijama subjekta iz članka 2., s pokazateljem odgovarajućih kredita i redoslijeda potraživanja iz članka 17.

8. Prema potrebi, kako bi se dale informacije za odluke iz stavka 5. točaka (e) i (f) ovog članka, informacije iz stavka 7. točke (b) ovog članka mogu se nadopuniti analizom i procjenom vrijednosti imovine i obveza subjekta iz članka 2. na temelju tržišne vrijednosti.

9. U vrednovanju se navodi potpodjela vjerovnika u redove u skladu s prioritetima potraživanja iz članka 17. i procjena postupanja koje bi svaki red dioničara i vjerovnika očekivao da se subjekt iz članka 2. likvidira redovnim postupkom u slučaju insolventnosti. Ta procjena ne utječe na primjenu načela prema kojem niti jedan vjerovnik ne smije biti u slabijem položaju, a koje je navedeno u članku 15. stavku 1. točki g.

10. Ako zbog žurnih okolnosti pojedinog slučaja nije moguće ispuniti zahtjeve iz stavaka 7. i 9. ili ako se primjenjuje stavak 3., provodi se privremeno vrednovanje. Pri provedbi privremenog vrednovanja potrebno je pridržavati se zahtjeva iz članka 4. i, u mjeri u kojoj je to razumno praktično u okolnostima, zahtjeva iz stavaka 1., 7. i 9.

Privremeno vrednovanje iz prvog podstavka uključuje zaštitu od dodatnih gubitaka, uz primjereno opravdanje.

11. Vrednovanje kojim se ne ispunjavaju svi zahtjevi utvrđeni u stavku 1. i stavcima od 4. do 9. smatra se privremenim dok neovisna osoba kako je navedena u stavku 1. ne provede vrednovanje koje je u potpunosti sukladno sa svim zahtjevima utvrđenima u tim stavcima. To se ex post konačno vrednovanje provodi čim je to moguće. Može se provesti ili odvojeno od vrednovanja iz stavaka 16., 17. i 18. ili istodobno s njim i može ga provesti ista neovisna osoba kao i to vrednovanje, ali se od njega mora razlikovati.

Svrhe ex post konačnog vrednovanja su sljedeće:

- (a) osigurati da su svi gubici nad imovinom subjekta iz članka 2. priznati u računovodstvenim knjigama tog subjekta;
- (b) dati informacije za odluku o otpisu potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 12. ovog članka.

12. U slučaju da je procjena neto vrijednosti imovine subjekta iz članka 2. izvršena ex post konačnim vrednovanjem veća od procjene neto vrijednosti imovine tog subjekta izvršene privremenim vrednovanjem, Odbor može zatražiti od nacionalnog sanacijskog tijela da učini sljedeće:

- (a) izvrši svoju ovlast kako bi se povećala vrijednost potraživanja vjerovnika ili vlasnika odgovarajućih instrumenata kapitala koja su otpisana u okviru bail-in instrumenta;
- (b) uputi prijelaznu instituciju ili subjekt upravljanja imovinom da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava ili obveza instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u pogledu vlasničkih instrumenata vlasnicima tih vlasničkih instrumenata.

13. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., privremeno vrednovanje provedeno u skladu sa stavcima 10. i 11. valjana je osnova na temelju koje Odbor odlučuje o sanacijskim mjerama, uključujući nalaganje nacionalnim sanacijskim tijelima da preuzmu kontrolu nad institucijom koja propada, ili o izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala.

14. Odbor uspostavlja i održava mehanizme kojima osigurava da se procjena primjene bail-in instrumenata u skladu s člankom 27. i vrednovanje iz stavaka od 1. do 15. ovog članka temelje na informacijama o imovini i obvezama institucije u postupku sanacije, koje su u najvećoj mogućoj razumnoj mjeri ažurirane i cjelovite.

15. Vrednovanje je sastavni dio odluke o primjeni sanacijskog instrumenta ili izvršavanju sanacijske ovlasti ili odluke o izvršavanju ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala. Samo vrednovanje ne podliježe odvojenom pravu na žalbu nego može biti predmetom žalbe zajedno s odlukom Odbora.

16. Da bi se procijenilo bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je nad institucijom u sanaciji proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti, Odbor osigurava da vrednovanje provodi neovisna osoba iz stavka 1. što je prije moguće nakon primjene sanacijske mjere ili mjera. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog na temelju stavaka od 1. do 15.

17. Vrednovanjem iz stavka 16. utvrđuje se sljedeće:

- (a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima ili relevantnim sustavima osiguranja depozita da je nad institucijom u sanaciji, u odnosu na koji je izvršena sanacijska mjera ili više njih, proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanaciji;
- (b) stvarno postupanje s dioničarima i vjerovnicima pri sanaciji institucije u sanaciji; te
- (c) postojanje razlike između postupanja iz točke (a) ovog stavka i postupanja iz točke (b) ovog stavka.

18. Vrednovanjem iz stavka 16.:

- (a) pretpostavlja se da bi se nad institucijom u sanaciji u odnosu na koji je izvršena sanacijska mjera ili više njih izvršio redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanacijskoj mjeri;
- (b) pretpostavlja se da sanacijska mjera ili više njih nisu bile izvršene;
- (c) zanemaruje se svako pružanje izvanredne javne financijske potpore instituciji u sanaciji.

Članak 21.

Otpis i konverzija instrumenata kapitala

1. Odbor izvršava ovlasti otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 2. te subjekata i grupa iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su zadovoljeni uvjeti za primjenu tih stavaka i samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti iz drugog podstavka ili na vlastitu inicijativu ocijeni da je zadovoljen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- (a) ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članka 16. i 18. zadovoljeni prije nego su poduzete bilo kakve sanacijske mjere;
- (b) subjekt više neće biti održiv osim ako se relevantni instrumenti kapitala otpišu ili konvertiraju u kapital;
- (c) u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koje izdaje društvo kćer i ako se ti relevantni instrumenti kapitala priznaju u svrhu zadovoljavanja zahtjeva za regulatorni kapital na pojedinačnoj osnovi i na konsolidiranoj osnovi, osim ako je ovlast za otpis ili konverziju izvršena u odnosu na te instrumente, grupa više neće biti održiva;
- (d) u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koji se izdaju na razini matičnog društva i ako se tirelevantni instrumenti kapitala priznaju u svrhu zadovoljavanja zahtjeva za regulatorni kapital na pojedinačnoj osnovi na razini matičnog društva ili na konsolidiranoj osnovi, osim ako je ovlast za otpis ili konverziju izvršena u odnosu na te instrumente, grupa više neće biti održiva;
- (e) subjekt ili grupa traži izvanrednu javnu financijsku potporu, osim u okolnostima utvrđenima u članku 18. stavku 4. točki (d) podtočki iii.

Nakon što se savjetuje s Odborom, ESB procjenjuje jesu li ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka, točaka (a), (c) i (d). Odbor na svojoj izvršnoj sjednici također može donijeti takvu procjenu.

2. U vezi s procjenom održivosti subjekta ili grupe, Odbor takvu ocjenu može donijeti na izvršnoj sjednici samo nakon što obavijesti ESB o svojoj namjeri te samo ako ESB u roku od tri kalendarska dana od primitka te informacije to nije sam učinio. ESB bez odgode pruža Odboru sve relevantne informacije koje Odbor zatraži kako bi se informirao prije ocjene.

3. Za potrebe stavka 1. ovog članka subjekt iz članka 2. ili grupa više se ne smatra održivom samo ako su ispunjena oba uvjeta navedena u nastavku:

- (a) taj subjekt ili grupa propada ili je vjerojatno da će propasti;
- (b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi neke mjere, uključujući alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere, (uključujući mjere rane intervencije), osim otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala, zasebno ili u kombinaciji sa sanacijskim mjerama, spriječile propast tog subjekta ili grupe u razumnom vremenskom razdoblju.

4. Za potrebe stavka 3. točke (a) ovog članka smatra se da taj subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti ako se pojavi jedna ili više okolnosti navedenih u članku 18. stavku 4.

5. Za potrebe stavka 3. točke (a) smatra se da grupa propada ili da je vjerojatno da će propasti ako ta grupa krši ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će grupa uskoro kršiti svoje konsolidirane bonitetne zahtjeve na način kojim bi se opravdale mjere ESB-a ili nacionalnog nadležnog tijela, između ostalog zato što je grupa pretrpjela ili je vjerojatno da će pretrpjeti gubitke kojima će se istrošiti sav njezin regulatorni kapital ili njegov znatan iznos, ali ne samo iz tog razloga.

6. Relevantni instrument kapitala koji je izdalo društvo kći ne otpisuje se u znatnijoj mjeri niti konvertira po nepovoljnijim uvjetima na temelju članka 59. stavka 3. točke (c) Direktive 2014/59/EU od jednako rangiranih instrumenata kapitala na razini matičnog društva koji su otpisani ili konvertirani.

7. Ako je zadovoljen jedan ili više uvjeta iz stavka 1., Odbor, koji postupuje u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18., utvrđuje izvršavaju li se ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala zasebno ili, u skladu s postupkom iz članka 18., u kombinaciji sa sanacijskim mjerama.

8. Ako Odbor, koji postupa u skladu s postupkom iz članka 18. ove Uredbe, utvrdi da je zadovoljen jedan ili više uvjeta iz stavka 1. ovog članka, a uvjeti za sanaciju u skladu s člankom 18. stavkom 1. ove Uredbe nisu, Odbor bez odgode nalaže nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima 59. i 60. Direktive 2014/59/EU.

Odbor osigurava da se, prije nego nacionalna sanacijska tijela primijene ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala, provede vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2. ili grupe u skladu s člankom 20. stavcima od 1. do 15. To će vrednovanje biti temelj izračuna otpisa koji se treba primijeniti na relevantne instrumente kapitala kako bi se pokrili gubici i izračuna razine konverzije koja se treba primijeniti na relevantne instrumente kapitala kako bi se dokapitalizirao subjekt iz članka 2. ili grupa.

9. Ako je zadovoljen jedan ili više uvjeta iz stavka 1. i uvjeta iz članka 18. stavka 1. također, primjenjuje se postupak utvrđen u članku 18. stavcima 6., 7. i 8.

10. Odbor osigurava da nacionalna sanacijska tijela izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju bez odgode u skladu s prvenstvom potraživanja iz članka 17. te na način na koji se postižu sljedeći rezultati:

- (a) stavke redovnog osnovnog kapitala prvo se smanjuju razmjerno gubicima i do mjere svog kapaciteta;
- (b) glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, što god je manje.
- (c) glavnica instrumenata dopunskog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 14. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, što god je manje.

11. Nacionalna sanacijska tijela provode upute Odbora i izvršavaju otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala u skladu s člankom 29.

Članak 22.

Opća načela sanacijskih instrumenata

1. Ako Odbor odluči primijeniti sanacijski instrument na subjekt ili grupu iz članka 7. stavka 2. i na subjekt ili grupu iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. gdje su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka, te sanacijske mjere rezultiraju gubicima koje snose vjerovnici ili konverzijom njihovih potraživanja, Odbor nalaže nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala u skladu s člankom 21. neposredno prije primjene sanacijskog instrumenta ili zajedno s njim.

2. Sanacijski instrumenti iz članka 18. stavka 6. točke (b) su sljedeći:

- (a) prodaja poduzeća;
- (b) prijelazna institucija;
- (c) odvajanje imovine;
- (d) bail-in.

3. Pri donošenju sanacijskog programa iz članka 18. stavka 6. Odbor razmatra sljedeće čimbenike:

- (a) imovinu i obveze institucije u sanaciji na temelju vrednovanja iz stavka 20.;
- (b) likvidnosni položaj institucije u sanaciji;

- (c) utrživost vrijednosti franšize institucije u sanaciji s obzirom na uvjete tržišnog natjecanja i ekonomske uvjete tržišta;
- (d) raspoloživo vrijeme.

4. Sanacijski instrumenti primjenjuju se kako bi se postigli ciljevi sanacije navedeni u članku 14. u skladu sa sanacijskim načelima navedenima u članku 15. Instrumenti se mogu primjenjivati pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji, osim instrumenta odvajanja imovine koji se može primijeniti samo zajedno s još nekim sanacijskim instrumentom.

5. Kad se sanacijski instrumenti iz točke (a) ili (b) stavka 2. ovog članka koriste za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, preostali subjekt iz članka 2. iz kojeg su imovina, prava i obveze preneseni likvidira se u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

6. Odbor može izvršiti povrat svih opravdanih izdataka koji su nastali na propisan način u vezi s korištenjem sanacijskih instrumenata ili ovlasti na jedan ili više sljedećih načina:

- (a) kao odbitak od svih naknada koje je primatelj platio instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima vlasničkih instrumenata;
- (b) od institucije u sanaciji kao povlašteni vjerovnik; ili
- (c) od svih prihoda koji su stečeni kao rezultat prestanka poslovanja prijelazne institucije ili subjekta za upravljanje imovinom, kao povlaštenog vjerovnika.

Za sve prihode koje je nacionalno sanacijsko tijelo primilo u vezi s korištenjem Fonda vrši se povrat Odboru.

Članak 23.

Sanacijski program

Sanacijskim programom koji donosi Odbor na temelju članka 18. utvrđuju se, u skladu sa svim odlukama o državnim potporama ili potporama iz Fonda, detalji sanacijskih instrumenata koje je potrebno primijeniti na instituciju u sanaciji i to barem u pogledu mjera iz članka 24. stavka 2., članka 25. stavka 2., članka 26. stavka 2. i članka 27 stavka 1. koje nacionalna sanacijska tijela trebaju provesti u skladu s relevantnim odredbama Direktive 2014/59/EU kako su prenesene u nacionalno pravo, te se određuju posebni iznosi i svrhe za koje se Fond koristi.

U sanacijskom se programu navode sanacijske mjere koje bi trebao poduzeti Odbor u odnosu na matično društvo iz Unije ili posebne članice grupe s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama u cilju ostvarivanja ciljeva sanacije i načela kako su navedena u člancima 14. i 15.

Prilikom donošenja sanacijskog programa Odbor, Vijeće i Komisija uzimaju u obzir i slijede sanacijske planove iz članka 8., osim ako Odbor procijeni, uzimajući u obzir okolnosti pojedinog slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene sanacijskim planom.

Tijekom postupka sanacije Odbor može prema potrebi izmijeniti i ažurirati sanacijski program s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja. Za izmjene i ažuriranja primjenjuje se postupak utvrđen u članku 18.

Nadalje, sanacijskim programom omogućuje se da nacionalna sanacijska tijela po potrebi imenuju posebnog upravitelja za instituciju u sanaciji u skladu s člankom 35. Direktive 2014/59/EU. Odbor može odrediti da se isti taj posebni upravitelj imenuje za sve subjekte koji su povezani s grupom ako je to potrebno da bi se olakšala rješenja za ponovno uspostavljanje financijskog zdravlja dotičnih subjekata.

Članak 24.

Instrument prodaje poslovanja

1. U sklopu sanacijskog programa instrument prodaje poslovanja sastoji se od prijenosa kupcu koji nije prijelazna institucija:

- (a) vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji; ili
- (b) cjelokupne ili dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji.

2. U pogledu instrumenta prodaje poslovanja sanacijskim se programom utvrđuje sljedeće:

- (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno sanacijsko tijelo mora prenijeti u skladu s člankom 38. stavkom 1. i stavcima od 7. do 11. Direktive 2014/59/EU;
- (b) komercijalni uvjeti, uzimajući u obzir okolnosti te troškove i izdatke nastale tijekom sanacije, na temelju kojih nacionalno sanacijsko tijelo obavlja prijenos u skladu s člankom 38. stavcima 2., 3. i 4. Direktive 2014/59/EU;
- (c) može li ovlasti za prijenos nacionalno sanacijsko tijelo izvršiti više od jednom u skladu s člankom 38. stavcima 5. i 6. Direktive 2014/59/EU;
- (d) mehanizmi kojima nacionalno sanacijsko tijelo stavlja na tržište taj subjekt ili te instrumente, imovinu, prava ili obveze u skladu s člankom 39. stavcima 1. i 2. Direktive 2014/59/EU;
- (e) je li vjerojatno da se šteti ciljevima sanacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako nacionalno sanacijsko tijelo poštuje uvjete za stavljanje na tržište.

3. Odbor primjenjuje instrument prodaje poslovanja bez ispunjavanja zahtjeva za stavljanje na tržište na temelju stavka 2. točke (e) kada utvrdi da bi se ispunjavanjem takvih zahtjeva najvjerojatnije naštetilo jednom ili više ciljeva sanacije, a posebno ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) smatra da postoji materijalna prijetnja financijskoj stabilnosti koja proizlazi ili je otežana propadanjem ili vjerojatnim propadanjem institucije u sanaciji; te
- (b) smatra da bi se ispunjavanjem tih zahtjeva štetilo učinkovitosti instrumenta prodaje poslovanja pri uklanjanju te prijetnje ili postizanju cilja sanacije navedenog u članku 14. stavku 2. točki (b).

Članak 25.

Prijelazna institucija

1. U sklopu sanacijskog programa instrument prijelazne institucije sastoji se od prijenosa sljedećeg na prijelaznu instituciju:

- (a) instrumenata vlasništva koje je izdala najmanje jedna institucija u sanaciji;
- (b) cjelokupne ili dijela imovine, prava ili obveza najmanje jedne institucije u sanaciji.

2. U pogledu instrumenta prijelazne institucije sanacijskim se programom utvrđuje sljedeće:

- (a) instrumenti, imovina, prava i obveze koje nacionalno sanacijsko tijelo treba prenijeti na prijelaznu instituciju u skladu s člankom 40. stavcima od 1. do 12 Direktive 2014/59/EU;
- (b) aranžmani kojima nacionalno sanacijsko tijelo osniva prijelaznu instituciju, njome upravlja i ukida je u skladu s člankom 41. stavcima 1., 2., 3. i od 5. do 9. Direktive 2014/59/EU;
- (c) aranžmani kojima nacionalno sanacijsko tijelo stavlja na tržište prijelaznu instituciju ili njezinu imovinu ili obveze u skladu s člankom 41. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU.

3. Odbor osigurava da ukupna vrijednost obveza koje nacionalno sanacijsko tijelo prenese na prijelaznu instituciju ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih s institucije u sanaciji ili osiguranih iz drugih izvora.

Članak 26.

Odvajanje imovine

1. U sklopu sanacijskog programa instrument odvajanja imovine sastoji se od prijenosa imovine, prava i obveza institucije u sanaciji ili prijelazne institucije na jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom.
2. U pogledu instrumenta odvajanja imovine sanacijskim se programom utvrđuje sljedeće:
 - (a) imovina, prava i obveze koje nacionalno sanacijsko tijelo mora prenijeti na subjekta za upravljanje imovinom u skladu s člankom 42. stavcima od 1. do 5. i od 8. do 13. Direktive 2014/59/EU;
 - (b) naknada za koju nacionalno sanacijsko tijelo prenosi imovinu, prava i obveze na subjekta za upravljanje imovinom, u skladu s načelima navedenima u članku 20. ove Uredbe, s člankom 42. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU te s okvirom Unije za državne potpore.

Točkom (b) prvog podstavka ne sprječava se mogućnost da naknada ima nominalnu ili negativnu vrijednost.

Članak 27.

Bail-in instrument

1. Bail-in instrument može se primjenjivati u svaku od sljedećih svrha:
 - (a) dokapitalizacija institucije ili subjekta iz članka 2. ove Uredbe koji ispunjava uvjete za sanaciju u mjeri dostatnoj da bi ponovno mogao ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za rad, (u mjeri u kojoj se ti uvjeti primjenjuju na taj subjekt) i nastaviti provedbu aktivnosti za koje mu je odobren rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU u slučajevima u kojima subjekt ima odobrenje u skladu s tim direktivama i održavanje dostatnog tržišnog povjerenja u instituciju ili subjekt.
 - (b) konverzija u vlasnički kapital ili smanjenje glavnice potraživanja ili dužničkih instrumenata koji se prenose:
 - i. na prijelaznu instituciju u cilju osiguravanja kapitala za tu prijelaznu instituciju; ili
 - ii. u okviru instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta odvajanja imovine.

U okviru sanacijskog programa za bail-in instrument utvrđuje se sljedeće:

- (a) ukupan iznos za koji se prihvatljive obveze moraju smanjiti ili konvertirati u skladu sa stavkom 13.;
- (b) obveze koje se mogu isključiti u skladu sa stavcima 5. do 14.;
- (c) ciljevi i minimalan sadržaj plana reorganizacije poslovanja koji se mora podnijeti u skladu sa stavkom 16.;

2. Bail-in instrument može se primjenjivati za potrebe iz točke (a) stavka 1. samo ako postoji objektivna mogućnost da će primjenom tog instrumenta, uz druge relevantne mjere uključujući mjere koje se provode u skladu s planom reorganizacije poslovanja na temelju stavka 16., i osim ostvarivanja odgovarajućih ciljeva sanacije, dotični subjekt ponovno postati financijski zdrav i dugoročno održiv.

Po potrebi se primjenjuje bilo koji instrument sanacije iz članka 22. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) i bail-in instrument iz točke (d) tog stavka, ako nisu ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka.

3. Sljedeće obveze, bilo da su one uređene zakonom države članice ili zakonom treće zemlje, ne podliježu otpisu i konverziji:
 - (a) osigurani depoziti;
 - (b) osigurane obveze, uključujući osigurane obveznice i obveze u vidu financijskih instrumenata koji se rabe za zaštitu od rizika i čine sastavni dio imovine za pokriće te koji su, u skladu s nacionalnim pravom, osigurani na sličan način kao osigurane obveznice;

- (c) sve obveze koje se odnose na imovinu klijenta ili novac klijenta kojim upravlja institucija ili subjekt iz članka 2. ove Uredbe, uključujući imovinu ili novac klijenata kojima upravlja subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je navedeno u članku 1. stavku 2. Direktive 2009/65/EZ, ili alternativni investicijski fondovi (AIF), kako je navedeno u članku 4. stavku 1. točki (a) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, pod uvjetom da je taj klijent zaštićen na temelju mjerodavnog stečajnog prava;
- (d) sve obveze nastale fiducijarnim odnosom između subjekta iz članka 2. (u svojstvu fiducijara) i druge osobe (u svojstvu korisnika), pod uvjetom da je taj korisnik zaštićen na temelju mjerodavnog stečajnog ili građanskog prava;
- (e) obveze prema institucijama, isključujući subjekte koji pripadaju istoj grupi, čije je prvotno dospijeće kraće od sedam dana;
- (f) obveze s preostalim dospijećem kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava osmišljenih u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima;
- (g) obveze prema bilo kojem od sljedeće navedenih:
 - i. zaposleniku u pogledu akumuliranih plaća, mirovinskih davanja ili ostalih fiksnih primanja, osim varijabilnih dijelova primanja koji nisu uređeni kolektivnim ugovorom;
 - ii. poslovnom ili trgovinskom vjerovniku koje proizlaze iz pružanja robe ili usluga instituciji ili subjektu iz članka 2., a koje su ključne za dnevno funkcioniranje poslovanja, uključujući informatičke usluge, komunalne usluge, najam, opskrbu i održavanje prostora;
 - iii. poreznim nadležnim tijelima i tijelima nadležnim za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te obveze imaju prednost na temelju mjerodavnog prava.
 - iv. sustavima osiguranja depozita nastalim doprinosima u skladu s Direktivom 2014/49/EU.

Točka (g) podtočka i. prvog podstavka ne primjenjuje se na varijabilne dijelove primanja osoba koje preuzimaju materijalni rizik kao što je utvrđeno u članku 92. stavku 2. Direktive 2013/36/EU.

4. Područje primjene bail-in instrumenta utvrđeno stavkom 3. ovog članka ne isključuje da se izvršenje ovlasti za sanaciju primijeni na bilo koji dio osiguranih obveza ili obveza za koje je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala u odnosu na koje je osiguran ili na bilo koju vrijednost depozita koja premašuje razinu osiguranja predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU.

Odbor osigurava da sva osigurana imovina povezana s osiguranim iznosom osiguranih obveznica ostane jednaka, odijeljena i s dovoljnim sredstvima.

Ne dovodeći u pitanje pravila o velikoj izloženosti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU te kako bi se osigurala mogućnost sanacije subjekata i grupa, Odbor nalaže nacionalnim sanacijskim tijelima da u skladu s člankom 10. stavkom 11. točkom (b) ove Uredbe ograniče mjeru do koje druge institucije drže obveze na koje se može primijeniti bail-in instrument, osim onih obveza kod subjekata koji su dio iste grupe.

5. U iznimnim okolnostima, kad je primijenjen bail-in instrument, određene obveze mogu se isključiti ili djelomično isključiti iz primjene otpisa ili konverzije ako:

- (a) nije moguće na tu obvezu primijeniti bail-in u razumnom vremenu unatoč dobronamjernim naporima relevantnog nacionalnog sanacijskog tijela;
- (b) isključenje je nužno potrebno i razmjerno u cilju daljnje provedbe ključnih zadaća i temeljnih poslovnih linija tako da se instituciji u sanaciji omogući daljnje obavljanje ključnih aktivnosti, pružanje usluga i provedba transakcija;

⁽¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45).

- (c) isključenje je strogo nužno i razmjerno u cilju izbjegavanja širenja problema u golemim razmjerima, osobito u pogledu prihvatljivih depozita koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća, čime bi se ozbiljno narušilo funkcioniranje financijskih tržišta, uključujući infrastrukture financijskih tržišta, na način da bi se ozbiljno moglo ugroziti gospodarstvo države članice ili Unije; ili
- (d) primjenom bail-in instrumenta na te obveze narušila bi se vrijednost tako da bi gubitci koje snose ostali vjerovnici bili veći nego da se te obveze isključe iz primjene tog instrumenta.

Ako se, prema ovom stavku, isključi ili djelomično isključi prihvatljiva obveza ili skupina prihvatljivih obveza, može se povećati razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze kako bi se u obzir uzela ta isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze u skladu s načelom utvrđenim u članku 15. stavku 1. točki (g).

6. Ako se isključi ili djelomično isključi prihvatljiva obveza ili skupina prihvatljivih obveza u skladu sa stavkom 5., i ako se gubitci koji bi se podmirili tim obvezama nisu u potpunosti prenijeli na ostale vjerovnike, instituciji u sanaciji može se uplatiti doprinos iz Fonda u cilju da se ostvari jedno ili oboje od sljedećeg:

- (a) pokrivanja svih gubitaka koji nisu podmireni prihvatljivim obvezama i ponovne uspostave nulte vrijednosti neto vrijednosti imovine institucije u sanaciji u skladu s točkom (a) stavka 13.;
- (b) kupnje vlasničkih instrumenata odnosno instrumenata kapitala institucije u sanaciji kako bi se institucija dokapitalizirala u skladu s točkom (b) stavka 13.

7. Iz Fonda se može isplatiti doprinos iz stavka 6. samo ako:

- (a) dioničari, imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza na temelju otpisa, konverzije ili drugačije doprinijeli su apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, izračunan u trenutku sanacijske mjere u skladu s procjenom predviđenom člankom 20. stavcima od 1. do 15.; te da
- (b) doprinos iz Fonda ne premašuje 5 % ukupnih obveza uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, izračunan u trenutku sanacijske mjere u skladu s procjenom predviđenom člankom 20. stavcima od 1. do 15.

8. Doprinos iz Fonda iz stavka 7. ovog članka može se financirati:

- (a) iznosom dostupnim Fondu koji je prikupljen na temelju doprinosa subjekata iz članka 2. ove Uredbe u skladu s pravilima utvrđenim u Direktivi 2014/59/EU i u članku 67. stavku 4. i člancima 70. i 71. ove Uredbe;
- (b) ako su iznosi iz točke (a) ovog stavka nedovoljni, iznosima koji se prikupljaju na temelju alternativnih izvora financiranja u skladu s člancima 73. i 74...

9. U izvanrednim okolnostima dodatna financijska sredstva mogu se prikupiti iz alternativnih izvora financiranja nakon što:

- (a) se dosegne razina od 5 % utvrđena točkom (b) stavka 7.; i
- (b) se svim neosiguranim obvezama koje nemaju prednost, osim prihvatljivim depozitima, smanji vrijednost ili se potpuno konvertiraju.

10. Kao alternativa ili dodatak, u slučaju ispunjenja uvjeta iz stavka 9. točaka (a) i (b), doprinos se može dodijeliti iz sredstava prikupljenih ex ante doprinosima u skladu s člankom 70., a koji još uvijek nisu iskorišteni.

11. Za potrebe ove Uredbe ne primjenjuje se članak 44. stavak 8. Direktive 2014/59/EU.

12. Pri donošenju odluke iz stavka 5. u obzir se uzimaju:

- (a) načelo da gubitke prvo snose dioničari, a zatim općenito vjerovnici institucije u sanaciji prema redosljedu prvenstva;
- (b) razina kapaciteta pokrića gubitaka koju bi zadržala institucija u sanaciji u slučaju isključenja obveze ili skupina obveza; i
- (c) potreba da se zadrže odgovarajuća sredstva za financiranje sanacije.

13. Odbor procjenjuje na temelju procjene koja je u skladu sa zahtjevima iz članka 20. stavaka od 1. do 15. ukupnost:

- (a) prema potrebi, iznosa za koji se mora smanjiti vrijednost prihvatljivih obveza kako bi se osiguralo da neto vrijednost imovine institucije u sanaciji iznosi nula; i
- (b) prema potrebi, iznosa za koji se prihvatljive obveze moraju konvertirati u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala kako bi se povratio omjer redovnog osnovnog kapitala:
 - i. institucije u; sanaciji ili
 - ii. prijelazne institucije.

Procenom iz prvog podstavka utvrđuje se iznos za koji se prihvatljive obveze moraju otpisati ili konvertirati kako bi se povratio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, po potrebi, kako bi se utvrdio omjer prijelazne institucije, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz Fonda u skladu s točkom (d) članka 76. stavka 1. i kako bi se održalo dostatno tržišno povjerenje u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju te joj se tijekom razdoblja od najmanje jedne godine omogućio nastavak ispunjenja uvjeta za dobivanje odobrenja za rad i provedbu aktivnosti za koje je rad odobren u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU.

Ako se Odbor namjerava koristiti instrumentom odvajanja imovine iz članka 26., kod izračuna iznosa za koji se prihvatljive obveze moraju smanjiti po potrebi se uzimaju u obzir oprezna procjena potrebe subjekta za upravljanje imovinom za kapitalom.

14. Isključenja u skladu sa stavkom 5. mogu se primjenjivati za potpuno isključenje obveze iz otpisa ili za ograničavanje razine otpisa koja se primjenjuje na tu obvezu.

15. Ovlasti za otpis ili konverziju moraju biti u skladu sa zahtjevima o redoslijedu prvenstva potraživanja utvrđenom člankom 17. ove Uredbe.

16. Nacionalno sanacijsko tijelo odmah Odboru dostavlja plan reorganizacije poslovanja koji je zaprimilo u skladu s člankom 52. stavcima 1., 2. i 3. Direktive 2014/59/EU od upravljačkog tijela ili osoba imenovanih u skladu s člankom 72. stavkom 1. te Direktive.

U roku od dva tjedna od dana podnošenja plana reorganizacije poslovanja relevantno nacionalno sanacijsko tijelo Odboru podnosi svoju procjenu plana. U roku od jednog mjeseca od podnošenja plana reorganizacije poslovanja Odbor procjenjuje vjerojatnost toga da će se planom, ako se provede, povratiti dugoročna održivost subjekta iz članka 2. Procjena se dovršava u dogovoru s nacionalnim nadležnim tijelom ili ESB-om, gdje je to bitno.

Ako Odbor smatra da će se planom ostvariti taj cilj, on nacionalnom sanacijskom tijelu dopušta odobravanje plana u skladu s člankom 52. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU. Ako Odbor smatra da se planom taj cilj neće ostvariti, on nacionalnom sanacijskom tijelu nalaže da obavijesti upravljačko tijelo ili osobu imenovanu u skladu s člankom 72. stavkom 1. te Direktive o njihovim pitanjima te da zatraži izmjenu plana u kojoj će se baviti tim pitanjima u skladu s člankom 52. stavkom 8. te Direktive. U oba slučaja to se dovršava u dogovoru s nacionalnim nadležnim tijelom ili ESB-om, gdje je to bitno.

U roku od dva tjedna od datuma primitka takve obavijesti upravljačko tijelo ili osoba ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU podnose izmijenjeni plan nacionalnom sanacijskom tijelu na odobrenje. Nacionalno sanacijsko tijelo Odboru dostavlja izmijenjeni plan i svoju ocjenu tog plana. Odbor ocjenjuje izmijenjeni plan i u roku od jednog tjedna obavještava upravljačko tijelo ili osobu ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU o tome smatra li da se u tako izmijenjenom planu uzimaju u obzir primjedbe o kojima su obaviješteni ili su potrebne dodatne izmjene.

Odbor dostavlja plan reorganizacije poslovanja grupe EBA-i.

Članak 28.

Praćenje koje provodi Odbor

1. Odbor pomno prati sanacijski program koji provode nacionalna sanacijska tijela. U tu svrhu nacionalna sanacijska tijela:
 - (a) surađuju s Odborom te mu pomažu u provedbi dužnosti praćenja;
 - (b) u redovnim razmacima koje utvrdi Odbor, pružaju točne, pouzdane i potpune informacije o provedbi sanacijskog programa, primjeni sanacijskog instrumenata i izvršenju ovlasti sanacije, koje može zatražiti Odbor, što uključuje i informacije o:
 - i. poslovanju i financijskoj situaciji institucije u sanaciji, prijelaznoj instituciji i subjektu za upravljanje imovinom;
 - ii. postupanju u odnosu na dioničare i vjerovnike koje bi se primjenjivalo tijekom likvidacije institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;
 - iii. svim sudskim postupcima koji su u tijeku, a odnose se na likvidaciju imovine institucije u sanaciji, izazove u pogledu odluke o sanaciji i procjene ili se odnose na prijave za odštetne zahtjeve koje podnesu dioničari ili vjerovnici;
 - iv. imenovanju, razrješenju ili zamjeni evaluatora, administratora, računovođa, pravnika i ostalih stručnjaka čija bi pomoć mogla biti potrebna nacionalnom sanacijskom tijelu te o izvršenju njihovih dužnosti;
 - v. svim ostalim pitanjima koja su relevantna za provedbu sanacijskog programa, uključujući moguće kršenje zaštitnih mjera predviđenih Direktivom 2014/59/EU koja se mogu uputiti Odboru;
 - vi. mjeri u kojoj i načinu na koji nacionalna sanacijska tijela izvršavaju ovlasti navedene u člancima od 63. do 72. Direktive 2014/59/EU;
 - vii. gospodarskoj održivosti, izvedivosti i provedbi plana reorganizacije poslovanja predviđenog člankom 27. stavkom 16.

Nacionalna sanacijska tijela Odboru podnose završno izvješće o provedbi sanacijskog programa.

2. Na temelju dostupnih informacija Odbor može dati upute nacionalnim sanacijskim tijelima o svim aspektima provedbe sanacijskog programa, a posebno elemenata iz članka 23. i izvršenju ovlasti sanacije.
3. U slučaju da je to potrebno kako bi se ostvarili ciljevi sanacije, sanacijski se program može izmijeniti. Primjenjuje se postupak utvrđen u članku 18.

Članak 29.

Provedba odluka u skladu s ovom Uredbom

1. Nacionalna sanacijska tijela poduzimaju potrebne mjere u cilju provedbe odluka iz ove Uredbe, a posebno provedbom kontrole nad subjektima i grupama iz članka 7. stavka 2., subjektima i grupama iz članka 7... stavka 4. točke (b) i stavka 5. kada su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka, poduzimanjem potrebnih mjera u skladu s člankom 35. ili 72. Direktive 2014/59/EU i osiguranjem usklađenosti sa zaštitnim mjerama predviđenim tom Direktivom. Nacionalna sanacijska tijela provode sve odluke koje im uputi Odbor.

U te svrhe, podložno ovoj Uredbi, oni izvršavaju ovlasti na temelju nacionalnog zakonodavstva u koje se prenosi Direktiva 2014/59/EU i u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom. Nacionalna sanacijska tijela u potpunosti obavješćuju Odbor o izvršavanju tih ovlasti. Sve mjere koje poduzimaju u skladu su s odlukama Odbora na temelju ove Uredbe.

Pri provedbi tih odluka nacionalna sanacijska tijela osiguravaju usklađenost sa mjerodavnim zaštitnim mjerama koje su predviđene Direktivom 2014/59/EU.

2. Ako nacionalno sanacijsko tijelo nije primijenilo odluku Odbora ili se nije pridržavalo te odluke na temelju ove Uredbe ili je primijenilo na način da predstavlja prijetnju svakom cilju sanacije u skladu s člankom 14. ili učinkovitoj provedbi sanacijskog programa, Odbor može naložiti instituciji u sanaciji:

- (a) u slučaju mjere u skladu s člankom 18. da prenese na drugu osobu određena prava, imovinu ili obveze institucije u sanaciji;
- (b) u slučaju mjere u skladu s člankom 18. ovlast da zatraži konverziju dužničkih instrumenata koji sadržavaju ugovornu odredbu o konverziji u okolnostima predviđenima člankom 21.;
- (c) da usvoji bilo koju potrebnu mjeru kako bi bio u skladu s odlukom u pitanju.

Odbor donosi odluku iz točke (c) prvog podstavka samo ako se mjerom značajno razmatra prijetnja relevantnom cilju sanacije ili učinkovitoj provedbi sanacijskog programa.

Prije odlučivanja o uvođenju bilo kakve mjere Odbor obavještava dotična nacionalna sanacijska tijela i Komisiju o mjerama koje namjerava poduzeti. Tom obavješću obuhvaćene su pojedinosti predviđenih mjera, razlozi za te mjere i pojedinosti o tome kada će mjere stupiti na snagu.

Obavijest se šalje najmanje 24 sata prije nego što mjere stupe na snagu. U iznimnim okolnostima kada obavijest nije moguće dati 24 sata unaprijed Odbor može poslati obavijest manje od 24 sata prije nego što mjere stupe na snagu.

3. Institucija u sanaciji mora poštovati sve odluke donesene u skladu sa stavkom 2. Te odluke imaju prednost u odnosu na sve prethodne odluke koje o istom pitanju donesu nacionalna sanacijska tijela.

4. Pri poduzimanju mjera u odnosu na pitanja na koja se primjenjuje odluka donesena u skladu sa stavkom 2., nacionalna sanacijska tijela moraju poštovati tu odluku.

5. Odbor objavljuje na svojoj službenoj internetskoj stranici primjerak sanacijskog programa ili obavijest u kojoj su sažeti učinci sanacijske mjere, a posebno učinci na male ulagatelje. Nacionalna sanacijska tijela pridržavaju se mjero-davnih postupovnih obveza predviđenih člankom 83. Direktive 2014/59/EU.

POGLAVLJE 4.

Suradnja

Članak 30.

Obveza suradnje i razmjena informacija u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma

1. Odbor obavještuje Komisiju o svim mjerama koje poduzima u cilju pripreme sanacije. U pogledu svih informacija koje dobiju od Odbora članovi Vijeća, Komisije kao i osoblje Vijeća i Komisije moraju se pridržavati obveza čuvanja poslovne tajne utvrđenih člankom 88.

2. Odbor, Vijeće, Komisija, ESB i nacionalna sanacijska tijela i nacionalna nadležna tijela moraju pri izvršavanju svojih nadležnosti utvrđenih ovom Uredbom blisko surađivati, posebno u vezi s planiranjem sanacije, ranom intervencijom i fazama sanacije u skladu s člancima 8. do 29. Oni dostavljaju međusobno sve informacije potrebne za izvršavanje njihovih zadaća.

3. ESB i nacionalna nadležna tijela dostavljaju Odboru i nacionalnim sanacijskim tijelima odobrene ugovore o financijskoj potpori grupi i sve izmjene u njima.

4. Za potrebe ove Uredbe, ESB može pozvati predsjednika Odbora da sudjeluje kao promatrač u Nadzornom odboru ESB-a osnovanom u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1024/2013. Ako smatra potrebnim, Odbor može imenovati drugog predstavnika da zamijeni predsjednika u tu svrhu.

5. Za potrebe ove Uredbe, Odbor imenuje predstavnika koji sudjeluje u Sanacijskom odboru EBA-e osnovanog u skladu s člankom 127. Direktive 2014/59/EU.

6. Odbor nastoji blisko surađivati sa svim strukturama javne financijske pomoći uključujući s Europskim fondom za financijsku stabilnost (EFSF) i Europskim stabilizacijskim mehanizmom (ESM) posebno u iznimnim okolnostima iz članka 27. stavka 9. i ako je ta struktura dodijelila ili će vjerojatno dodijeliti izravnu ili neizravnu financijsku pomoć subjektima s poslovnim nastanom u državi članici sudionici.

7. Ako je potrebno, Odbor sklapa sporazum o razumijevanju s ESB-om i nacionalnim sanacijskim i nacionalnim nadležnim tijelima, opisujući u glavnim crtama kako će međusobno surađivati u skladu sa staccima 2. i 4. u obavljanju svojih zadaća u skladu s pravom Unije. Sporazum se redovito revidira i objavljuje se uzimajući u obzir zahtjeve čuvanja profesionalne tajne.

Članak 31.

Suradnja u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma (SRM)

1. Odbor izvršava svoje zadatke u bliskoj suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelima. Odbor u suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelima odobrava i objavljuje okvir za organizaciju praktičnih mjera za provedbu ovog članka.

Kako bi se osigurala djelotvorna i dosljedna primjena ovog članka Odbor:

- (a) izdaje smjernice i opće upute nacionalnim sanacijskim tijelima prema kojima nacionalna sanacijska tijela izvršavaju zadaće i donose odluke o sanaciji;
- (b) u svakom trenutku može upotrijebiti ovlasti iz članka od 34. do 37.;
- (c) može zahtijevati, povremeno ili redovito, informacije od nacionalnih sanacijskih tijela o obavljanju zadaća za koje su zadužena na temelju članka 7. stavka 3;
- (d) dobiva od nacionalnih sanacijskih tijela nacrt odluka o kojima može izraziti svoje mišljenje i posebno navesti elemente nacrta odluke koji nisu u skladu s ovom Uredbom ili s općim uputama Odbora.

Za potrebe ocjene sanacijskih planova, Odbor može zahtijevati od nacionalnih sanacijskih tijela da mu dostavljaju sve potrebne informacije koje su dobili u skladu s člankom 11. i člankom 13. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU, ne dovodeći u pitanje poglavlje 5. ove glave.

2. Članak 13. stavci od 4. do 10. i članci od 88. do 92. Direktive 2014/59/EU ne primjenjuju se na odnose između nacionalnih sanacijskih tijela. Ne primjenjuje se zajednička odluka i svaka odluka donesena u nedostatku zajedničke odluke iz stavaka članka 45. stavaka od 9. do 13. Direktive 2014/59/EU. Umjesto toga primjenjuju se odgovarajuće odredbe ove Uredbe.

Članak 32.

Savjetovanje i suradnja s državama članicama sudionicama te trećim zemljama

1. Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama ili nesudionicama ili trećim zemljama, ne dovodeći u pitanje odobrenje Vijeća ili Komisije koje se zahtijeva na temelju ove Uredbe, Odbor predstavlja nacionalna sanacijska tijela uključenih država članica za potrebe savjetovanja i suradnje s državama članicama nesudionicama ili trećim zemljama u skladu s člancima 7., 8., 12., 13., 16., 18., 55. i od 88. do 92. Direktive 2014/59/EU.

Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i društva kćeri osnovane u državama članicama nesudionicama, ili značajne podružnice smještene u državama članicama nesudionicama, Odbor priopćava sve planove, odluke ili mjere iz članka 8., 10., 11., 12. i 13. relevantne za grupu nadležnim tijelima i/ili po potrebi sanacijskim tijelima države članice nesudionice.

2. Odbor, ESB i nacionalna sanacijska tijela te nadležna tijela država članica nesudionica sklapaju sporazum o razumijevanju u kojem su opisani opći uvjeti njihove suradnje u izvršavanju svojih zadaća iz Direktive 2014/59/EU.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, Odbor sklapa sporazum o razumijevanju sa sanacijskim tijelom svake države članice nesudionice koja je domaćin barem jednoj globalno sistemski važnoj instituciji, koju se kao takvu identificira na temelju članka 131. Direktive 2013/36/EU.

3. Svaki se sporazum redovito revidira i objavljuje uzimajući u obzir odgovarajuće zahtjeve za čuvanje profesionalne tajne.

4. Odbor zaključuje, u ime nacionalnih sanacijskih tijela država članica sudionica, neobvezujuće sporazume o suradnji u skladu s okvirnim sporazumima EBA-e o suradnji iz članka 97. stavka 2. Direktive 2014/59/EU. Odbor obavještava EBA-u o svakom takvom sporazumu o suradnji.

Članak 33.

Priznavanje i provedba sanacijskih postupaka treće zemlje

1. Ovaj članak primjenjuju se u odnosu na sanacijske postupke treće zemlje osim i do kada s relevantnom trećom zemljom ne stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 93. stavka 1. Direktive 2014/59/EU. On se također primjenjuje nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma s relevantnom trećom zemljom iz članka 93. stavka 1. te Direktive u mjeri u kojoj priznavanje i provedba sanacijskih postupaka treće zemlje nisu obuhvaćeni tim sporazumom.

2. Odbor ocjenjuje i izdaje preporuku upućenu nacionalnim sanacijskim tijelima o priznavanju i provedbi sanacijskih postupaka koje provode sanacijska tijela treće zemlje u odnosu na instituciju treće zemlje ili matično društvo treće zemlje koje ima:

(a) jedno društvo kćer u Uniji ili više njih s poslovnim nastanom u jednoj državi članici sudionici ili više njih, ili

(b) imovinu, prava ili obveze smještene u jednoj državi članici sudionici ili u više njih ili koje su uređene pravom tih država članica sudionica.

Odbor provodi ocjenjivanje nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelima i, ako je uspostavljen europski sanacijski kolegij u skladu s člankom 89. Direktive 2014/59/EU, sa sanacijskim tijelima država članica nesudionica.

U ocjeni se posvećuje dužna pozornost interesima svake pojedine države članice sudionice u kojoj institucija ili matično društvo treće zemlje djeluje te posebice mogućem učinku priznavanja i provedbe sanacijskih postupaka treće zemlje na druge dijelove grupe i na financijsku stabilnost u tim državama članicama.

3. Odbor preporuča odbijanje priznavanja ili provedbu sanacijskih postupaka iz stavka 1. ako smatra:

(a) da bi sanacijski postupci treće zemlje imali negativan učinak na financijsku stabilnost države članice sudionice;

(b) da vjerovnici, posebno uključujući deponente koji se nalaze ili im se vrši plaćanje u državi članici sudionici, ne bi imali jednak tretman kao vjerovnici iz treće zemlje i deponenti sa sličnim zakonskim pravima u okviru sanacijskog postupka matične treće zemlje;

(c) da bi priznavanje ili provedba sanacijskog postupka treće zemlje imala znatne fiskalne posljedice za državu članicu sudionicu; ili

(d) da bi učinci takvog priznavanja ili takve provedbe bili u suprotnosti s nacionalnim zakonodavstvom države članice sudionice.

4. Nacionalna sanacijska tijela provode preporuku Odbora i traže priznanje ili provedbu sanacijskih postupaka na vlastitom teritoriju ili objašnjavaju Odboru u obrazloženoj izjavi zašto ne mogu provesti njegovu preporuku.

5. Prilikom izvršenja ovlasti sanacije u odnosu na subjekte trećih zemalja, nacionalna sanacijska tijela izvršavaju, gdje je to bitno, ovlasti koje su im dodijeljene na temelju odredbi iz članka 94. stavka 4. Direktive 2014/59/EU.

POGLAVLJE 5.

Istražne ovlasti

Članak 34.

Zahtjevi za dostavu informacija

1. Za potrebe i provedbe svojih zadaća iz ove Uredbe, Odbor može preko nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što ih obavijesti, maksimalno koristeći sve informacije dostupne ESB-u ili nacionalnim nadležnim tijelima, zahtijevati od sljedećih pravnih ili fizičkih osoba dostavu svih informacija koje su potrebne za provođenje zadaća koje su mu dodijeljene na temelju ove Uredbe:

(a) subjekata iz članka 2.;

(b) zaposlenika subjekata iz članka 2.;

(c) trećih strana kojima su subjekti iz članka 2. eksternizirali poslovne procese ili aktivnosti.

2. Subjekti i osobe iz stavka 1. obvezne su dostaviti informacije koje se zahtijevaju na temelju tog stavka. Zahtjevi za čuvanje profesionalne tajne ne izuzimaju te subjekte i osobe od obveze dostavljanja tih informacija. Pružanje zatraženih informacija ne smatra se povredom zahtjeva za čuvanjem profesionalne tajne.

3. U slučaju kada Odbor informacije dobije izravno od tih subjekata ili osoba, obavezan je te informacije staviti na raspolaganje dotičnim nacionalnim sanacijskim tijelima.

4. Odbor treba dobivati sve informacije, uključujući na redovitoj osnovi, potrebne za izvršavanje vlastitih dužnosti na temelju ove Uredbe, posebno o kapitalu, likvidnosti, imovini i obvezama svih institucija na koje ima pravo primijeniti ovlasti sanacije.

5. Odbor, ESB, nacionalna nadležna tijela i nacionalna sanacijska tijela mogu donijeti sporazume o razumijevanju u skladu s postupkom o razmjeni informacija. Razmjena informacija između Odbora, ESB-a, nacionalnih nadležnih tijela i nacionalnih sanacijskih tijela ne smatra se povredom zahtjeva za čuvanjem profesionalne tajne.

6. Nacionalna nadležna tijela, po potrebi ESB i nacionalna sanacijska tijela surađuju s Odborom kako bi provjerili jesu li neke ili sve zatražene informacije već dostupne. U slučaju da su informacije dostupne, nacionalna nadležna tijela, po potrebi ESB, ili nacionalna sanacijska tijela Odboru dostavljaju te informacije.

Članak 35.

Opće istrage

1. Za potrebe provedbe zadaća iz ove Uredbe i u skladu sa svim ostalim uvjetima utvrđenima odgovarajućim zakonodavstvom Unije, Odbor može, preko nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što ih obavijesti, provesti sve potrebne istrage o svim pravnim ili fizičkim osobama iz članka 34. stavka 1. koje imaju poslovni nastan ili se nalaze u državi članici sudionici.

U tu svrhu Odbor može:

(a) zatražiti predaju dokumenata;

(b) pregledati knjige i evidencije svih pravnih ili fizičkih osoba iz članka 34. stavka 1. te napraviti preslike tih knjiga ili evidencija ili uzeti izvratke iz njih;

(c) dobiti pisana ili usmena objašnjenja od svih pravnih ili fizičkih osoba iz članka 34. stavka 1. ili njihovih predstavnika ili zaposlenika;

(d) razgovarati sa svakom fizičkom ili pravnom osobom koja pristaje na razgovor u cilju prikupljanja informacija koje se odnose na predmet istrage.

2. Fizičke ili pravne osobe iz članka 34. stavka 1. podliježu istragama koje se pokreću na temelju odluke Odbora.

Ako osoba ometa provođenje istrage, nacionalno sanacijsko tijelo države članice sudionice u kojoj se nalaze odgovarajući poslovni prostori pruža, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, potrebnu pomoć, uključujući olakšavanje pristupa Odbora poslovnim prostorima fizičkih ili pravnih osoba iz članka 34. stavka 1. kako bi se ta prava mogla provesti.

Članak 36.

Izravni nadzor

1. Za potrebe provedbe zadaća iz ove Uredbe i u skladu s ostalim uvjetima utvrđenima odgovarajućim zakonodavstvom Unije, Odbor može, u skladu s člankom 37. i uz prethodno obavješćivanje dotičnih nacionalnih sanacijskih tijela i relevantnih nacionalnih nadležnih tijela, te po potrebi u suradnji s njima, provesti sav potreban izravni nadzor u poslovnim prostorima fizičkih ili pravnih osoba iz članka 34. stavka 1. Ako je to potrebno zbog pravilne provedbe i učinkovitosti nadzora, Odbor može provesti izravni nadzor, a da prethodno ne obavijesti te pravne osobe.
2. Službene i druge osobe koje je Odbor ovlastio da provode izravni nadzor mogu ući u poslovne prostore i na posjed pravnih osoba na koje se primjenjuje odluka o istrazi koju je Odbor donio na temelju članka 35. stavka 2. te imaju sve ovlasti iz članka 35. stavka 1.
3. Pravne osobe iz članka 34. stavka 1. podliježu izravnom nadzoru na temelju odluke Odbora.
4. Službene osobe i ostale osobe u pratnji koje su nacionalna sanacijska tijela država članica ovlastila ili imenovala, u slučaju provedbe nadzora, aktivno pod nadzorom i koordinacijom Odbora pomažu službenim i drugim osobama koje je Odbor ovlastio. U tu svrhu imaju ovlasti iz stavka 2. Službene i druge osobe koje su ovlastila ili imenovala nacionalna sanacijskih tijela država članica sudionica imaju i pravo sudjelovanja u izravnom nadzoru.
5. Ako službene osobe i ostale osobe u pratnji koje je Odbor ovlastio ili imenovao utvrde da se osoba protivi nadzoru koji je naložen u skladu sa stavkom 1., dotična nacionalna sanacijska tijela država članica sudionica pružaju im potrebnu pomoć u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U mjeri koja je potrebna za provedbu nadzora ta pomoć uključuje pečaćenje bilo kojih poslovnih prostora te knjiga ili evidencija. Ako ta ovlast nije dostupna dotičnim nacionalnim sanacijskim tijelima, ona provode svoje ovlasti da zahtijevaju potrebnu pomoć od ostalih nacionalnih tijela.

Članak 37.

Odobrenje sudskog tijela

1. Ako je za izravni nadzor predviđen člankom 36. stavcima 1. i 2. ili pomoć predviđenu člankom 36. stavkom 5. potrebno odobrenje sudskog tijela u skladu s nacionalnim propisima, to se odobrenje mora zatražiti.
2. Ako se zatraži odobrenje iz stavka 1. ovog članka, nacionalno sudsko tijelo provjerava je li odluka Odbora vjerodostojna te nisu li predviđene prisilne mjere proizvoljne i nerazmjerne u uzimajući u obzir predmet nadzora. Pri kontroli razmjernosti prisilnih mjera, nacionalno sudsko tijelo može od Odbora zatražiti iscrpna objašnjenja, posebno u vezi s osnovama na temelju kojih je Odbor posumnjao u kršenje odluka iz članka 29., ozbiljnošću navodne povrede propisa te načinu na koji je uključena osoba na koju se primjenjuju prisilne mjere. Međutim, nacionalno sudsko tijelo ne preispituje potrebu provedbe nadzora niti zahtijeva da mu se dostave informacije iz spisa koje ima Odbor. Zakonitost odluke Odbora podliježe samo preispitivanju Suda.

POGLAVLJE 6.

Kazne

Članak 38.

Novčane kazne

1. Ako Odbor utvrdi da je subjekt iz članka 2. s namjerom ili zbog nepažnje povrijedio propise navedene u stavku 2., Odbor donosi odluku izricanjem novčane kazne u skladu sa stavkom 3.

Smatra se da je subjekt s namjerom povrijedio propise ako postoje objektivni čimbenici koji dokazuju da su subjekt ili njegovo upravljačko tijelo ili više rukovodstvo namjerno djelovali kako bi povrijedili propise.

2. Novčane kazne izriču se subjektima iz članka 2. u odnosu na sljedeće povrede:

(a) ako ne dostave informacije zatražene u skladu s člankom 34.;

(b) ako ne pristanu na opću istragu u skladu s člankom 35. ili na izravan nadzor u skladu s člankom 36.;

(c) ako ne poštuju odluku koju im je uputio Odbor na temelju članka 29.

3. Temeljni iznos novčanih kazni iz stavka 1. ovog članka jest postotak ukupnog godišnjeg neto prometa uključujući bruto prihod koji se sastoji od prihoda od kamata i sličnih prihoda, prihoda od dionica i drugih vrijednosnih papira s promjenjivim ili fiksnim prinosom, i provizija ili naknada u skladu s člankom 316. Uredbe (EU) br. 575/2013 društva u prethodnoj poslovnoj godini, ili u državama članicama čija valuta nije euro, odgovarajuća vrijednost u nacionalnoj valuti 19. kolovoza 2014., te je u okviru sljedećih granica:

(a) za povrede iz stavka 2. točaka (a) i (b), temeljni iznos iznosi najmanje 0,05 % i ne prelazi 0,15 %;

(b) za povrede iz stavka 2. točke (c) temeljni iznos iznosi najmanje 0,25 % i ne prelazi 0,5 %;

Prilikom odlučivanja o nižim, srednjim ili višim vrijednostima temeljnog iznosa novčanih kazni iz prvog podstavka, Odbor uzima u obzir godišnji promet u prethodnoj poslovnoj godini dotičnog subjekta. Niža vrijednost temeljnog iznosa vrijedi za subjekte s godišnjim prometom ispod 1 000 000 000 eura, srednja vrijednost temeljnog iznosa vrijedi za subjekte s godišnjim prometom između 1 000 000 000 i 5 000 000 000 i eura i viša vrijednost temeljnog iznosa vrijedi za subjekte s godišnjim prometom većim od 5 000 000 000 eura.

4. Temeljni iznosi iz stavka 3. usklađuju se, po potrebi, uzimajući u obzir otežavajuće ili olakšavajuće čimbenike iz stavaka 5. i 6., u skladu s relevantnim koeficijentima iz stavka 9.

Relevantni olakšavajući koeficijenti primjenjuju se jedan po jedan na temeljni iznos. Ako se primjenjuje više od jednog olakšavajućeg koeficijenta, od temeljnog iznosa oduzima se razlika između temeljnog iznosa i iznosa koji proizlazi iz primjene svakog pojedinog olakšavajućeg koeficijenta.

Relevantni otežavajući koeficijenti primjenjuju se jedan po jedan na temeljni iznos. Ako se primjenjuje više od jednog otežavajućeg koeficijenta, temeljnom iznosu dodaje se razlika između temeljnog iznosa i iznosa koji proizlazi iz primjene svakog pojedinog otežavajućeg koeficijenta.

5. Sljedeći otežavajući čimbenici primjenjuju se u odnosu na novčane kazne iz stavka 1.:

(a) povreda je izvršena s namjerom;

(b) povreda je izvršena opetovano;

- (c) povreda je izvršena tijekom razdoblja traje više od tri mjeseca;
- (d) povredom su se otkrili sustavni nedostaci u organizaciji subjekta, posebno u njegovim postupcima, sustavima upravljanja ili unutarnjim kontrolama;
- (e) nisu poduzete nikakve korektivne mjere otkad je utvrđena povreda;
- (f) više rukovodstvo subjekta nije surađivalo s Odborom u provođenju istraga.

6. Sljedeći olakšavajući čimbenici primjenjuju se u odnosu na novčane kazne iz stavka 1.:

- (a) povreda je izvršena tijekom razdoblja koje traje manje od 10 radnih dana;
- (b) više rukovodstvo subjekta može dokazati da je poduzelo sve potrebne mjere kako bi se povreda spriječila;
- (c) subjekt je brzo, djelotvorno i u potpunosti skrenuo pozornost Odbora na povredu;
- (d) subjekt je dobrovoljno poduzeo mjere kako bi osigurao da se slična povreda ne može počinuti u budućnosti.

7. Neovisno o stavcima 2. do 6., primijenjene novčane kazne ne prelaze 1 % godišnjeg prometa subjekta iz stavka 1. u prethodnoj poslovnoj godini.

Odstupajući od prvog podstavka, ako je subjekt izravno ili neizravno financijski profitirao od te povrede i ako se zbog povrede mogu utvrditi ostvarena dobit ili izbjegnuti gubitak, novčana kazna mora biti barem jednaka financijskoj koristi.

Kada čin ili propust subjekta iz stavka 1. čini više od jedne povrede navedene u stavku 2., primjenjuje se samo viša novčana kazna izračunata u skladu s ovim člankom i koja se odnosi na jednu od tih povreda.

8. U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 2., Odbor može preporučiti nacionalnim sanacijskim tijelima da poduzmu mjere kako bi se osiguralo da su odgovarajuće kazne izrečene u skladu s člancima od 110. do 114. Direktive 2014/59/EU i s relevantnim nacionalnim zakonodavstvom.

9. Odbor primjenjuje sljedeće koeficijente usklađivanja povezane s otežavajućim čimbenicima kada izračunava novčane kazne:

- (a) ako se radi o opetovanoj povredi, za svako njeno ponavljanje primjenjuje se dodatni koeficijent od 1,1;
- (b) ako se radi o povredi koja je izvršena tijekom razdoblja koje traje dulje od tri mjeseca, primjenjuje se koeficijent od 1,5;
- (c) ako se radi o povredi kojom su otkriveni sustavni nedostaci u organizaciji subjekta, a posebno u njegovim postupcima, sustavima upravljanja ili unutarnjim kontrolama, primjenjuje se koeficijent od 2,2;
- (d) ako se radi o povredi koja je izvršena namjerno, primjenjuje se koeficijent od 2;
- (e) ako nisu poduzete korektivne mjere od trenutka kad je otkrivena povreda, primjenjuje se koeficijent od 1,7;
- (f) ako više rukovodstvo subjekta nije surađivalo s Odborom u provođenju istraga, primjenjuje se koeficijent od 1,5.

Odbor primjenjuje sljedeće koeficijente usklađivanja povezane s olakšavajućim čimbenicima kada izračunava novčane kazne:

- (a) ako se radi o povredi koja je trajala kraće od 10 radnih dana, primjenjuje se koeficijent od 0,9;
- (b) ako više rukovodstvo subjekta može dokazati da je poduzelo sve potrebne mjere za sprečavanje povrede, primjenjuje se koeficijent od 0,7;
- (c) ako je subjekt brzo, djelotvorno i u potpunosti skrenuo pozornost Odbora na povredu, primjenjuje se koeficijent od 0,4;
- (d) ako je subjekt dobrovoljno poduzeo mjere kako bi osigurao da ne dođe do slične povrede u budućnosti, primjenjuje se koeficijent od 0,6.

Članak 39.**Periodični penali**

1. Odbor odlukom izriče periodične penale subjektu iz članka 2. kako bi se postiglo:
 - (a) da subjekt poštuje odluku donesenu na temelju članka 34.;
 - (b) da osoba iz članka 34. stavka 1. dostavi potpune informacije koje su zatražene na temelju odluke u skladu s tim člankom;
 - (c) da osoba iz članka 35. stavka 1. pristane na istragu, a posebno da dostavi cjelovitu evidenciju, podatke, postupke i sve ostale materijale koji se zahtijevaju te da upotpuni i ispravi ostale informacije otkrivene istragom koja se pokreće na temelju odluke donesene u skladu s tim člankom;
 - (d) da osoba iz članka 36. stavka 1. pristane na izravan nadzor naložen na temelju odluke u skladu s tim člankom.
2. Periodični penali moraju biti učinkoviti i razmjerni. Periodični penali izriču se na dnevnoj osnovi sve dok dotični subjekt iz članka 2. ili osoba ne počne poštovati odgovarajuće odluke iz ovog članka, stavka 1, točaka od (a) do (d).
3. Neovisno o stavku 2. periodični penali iznose 0,1 % prosječnog dnevnog prometa u prethodnoj poslovnoj godini. Periodični penali izračunavaju se od datuma određenog u odluci kojom se izriču periodični penali.
4. Periodični penali izriču se za razdoblje od najviše šest mjeseci nakon obavijesti o odluci Odbora.

Članak 40.**Saslušanje osoba koje su predmet postupka**

1. Prije donošenja odluke o izricanju novčane kazne ili periodičnih penala iz članaka 38. ili 39., Odbor daje fizičkim ili pravnim osobama koje su predmet postupka priliku da budu saslušane u pogledu njegovih nalaza. Odbor temelji svoje odluke samo na nalazima koje su fizičke ili pravne osobe koji su predmet postupka imali priliku komentirati.
2. Pravo na obranu fizičkih ili pravnih osoba koje su predmet postupka mora se u potpunosti poštovati tijekom postupka. Omogućen im je uvid u spis Odbora, pri čemu se mora uvažavati legitimni interes drugih osoba u zaštiti njihovih poslovnih tajni. Pravo na pristup spisu ne odnosi se na povjerljive informacije ili interne pripreme dokumente Odbora.

Članak 41.b**Objava, priroda, izvršenje i dodjela novčanih kazni i periodičnih penala**

1. Odbor objavljuje odluke o izricanju kazni iz članka 38. stavka 1. i članka 39. stavka 1., osim ako bi takvo objavljivanje moglo ugroziti sanaciju dotičnog subjekta. Objavljivanje je anonimno u sljedećim okolnostima:
 - (a) ako objavljenje informacije sadrže osobne podatke te nakon obveznog prethodnog ocjenjivanja, takvo objavljivanje osobnih podataka smatra se nerazmjernim;
 - (b) kada bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili kaznenu istragu;
 - (c) kada bi objavljivanje, u mjeri u kojoj se može odrediti, izazvalo nerazmjernu štetu fizičkim ili pravnim osobama koje su uključene.

Alternativno, u takvim slučajevima, objavljivanje podataka koji su u pitanju može se odgoditi na razumno vremensko razdoblje, ako se može predvidjeti da će razlozi za anonimnu objavu tijekom tog razdoblja prestati postojati.

Odbor obavještava EBA-u o svim novčanim kaznama i periodičnim penalima koje su izrečene u skladu s člancima 38. i 39. i pruža informacije o statusu pravnog lijeka i njezinom ishodu.

2. Novčane kazne i periodični penali izrečeni u skladu s člancima 38. i 39. su administrativne prirode.
3. Novčane kazne i periodični penali izrečeni u skladu s člancima 38. i 39. su izvršive.

Izvršenje je uređeno mjerodavnim postupovnim pravilima na snazi u državi članici sudionici na državnom teritoriju na kojem se ono provodi. Nalog za njezino izvršenje prilaže se uz odluku bez ikakvih drugih formalnosti osim provjere vjerodostojnosti odluke koju provodi tijelo koje u tu svrhu imenuje vlada svake države članice sudionice i o kojem obavještuje Odbor i Sud.

Kada su te formalnosti ispunjene na zahtjev zainteresirane strane, ona može nastaviti s izvršenjem u skladu s nacionalnim pravom, iznoseći slučaj neposredno pred nadležno tijelo.

Izvršenje se može obustaviti samo odlukom Suda. Međutim, sudovi dotične države članice sudionice imaju nadležnost za odlučivanje o pritužbama da je izvršenje provedeno na neodgovarajući način.

4. Iznosi novčanih kazni i periodičnih penala dodjeljuju se Fondu.

DIO III.

INSTITUCIONALNI OKVIR

GLAVA 1.

ODBOR

Članak 42.

Pravni status

1. Ovime se osniva Odbor. Odbor je agencija Unije koja ima posebnu strukturu u skladu sa svojim zadaćama. On ima pravnu osobnost.
2. U svakoj državi članici, Odbor ima najširu pravnu sposobnost koja se priznaje pravnim osobama na temelju nacionalnog prava. On može, osobito, steći ili prodati pokretnu i nepokretnu imovnu te biti stranka u pravnom postupku.
3. Odbor zastupa njegov predsjednik.

Članak 43.

Sastav

1. Odbor čine:
 - (a) predsjednik imenovan u skladu s člankom 56.;
 - (b) četiri dodatna punopravna člana imenovana u skladu s člankom 56.;
 - (c) član kojeg imenuje svaka država članica sudionica, a koji predstavlja njena nacionalna sanacijska tijela.
2. Svaki član, uključujući predsjednika, ima jedan glas.
3. Komisija i ESB imenuju svatko svojeg predstavnika koji je ovlašten sudjelovati na izvršnim sjednicama i plenarnim sjednicama kao stalni promatrač.

Predstavnici Komisije i ESB-a ovlašteni su sudjelovati u raspravama i imaju pristup svim dokumentima.

4. U slučaju da postoji više od jednog nacionalnog sanacijskog tijela u državi članici sudionici, drugom predstavniku omogućeno je da sudjeluje kao promatrač bez prava glasa.
5. Administrativna i upravljačka struktura odbora uključuje:
 - (a) plenarnu sjednicu Odbora u okviru koje se obavljaju zadaće iz članka 50.;
 - (b) izvršnu sjednicu Odbora u okviru koje se obavljaju zadaće iz članka 54.;
 - (c) predsjednika koji obavlja zadaće iz članka 56.;
 - (d) tajništvo koje osigurava potrebnu administrativnu i tehničku pomoć za obavljanje svih zadataka dodijeljenih Odboru.

Članak 44.

Usklađenost s pravom Unije

Odbor djeluje u skladu s pravom Unije, a posebno u skladu s odlukama Vijeća i Komisije na temelju ove Uredbe.

Članak 45.

Odgovornost

1. Odbor je za provedbu ove Uredbe odgovoran Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, u skladu sa stavcima od 2. do 8.
2. Odbor podnosi Europskom parlamentu, nacionalnim parlamentima država članica sudionica u skladu s člankom 46., Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu godišnje izvješće o provedbi zadaća koje su mu povjerene na temelju ove Uredbe. Podložno zahtjevima o čuvanju profesionalne tajne, izvješće se objavljuje na internetskoj stranici Odbora.
3. Predsjednik to izvješće javno izlaže Europskom parlamentu i Vijeću.
4. Na zahtjev Europskog parlamenta, predsjednik sudjeluje na saslušanju nadležnog odbora Europskog parlamenta o izvršavanju zadaća Odbora povezanih sa sanacijom. Saslušanje se održava najmanje jednom godišnje.
5. Na zahtjev Vijeća, predsjednika može saslušati Vijeće u vezi s provedbom zadaća Odbora povezanih sa sanacijom.
6. Odbor odgovara usmeno ili pismeno na pitanja koja mu upute Europski parlament ili Vijeće, u skladu s vlastitim postupcima i u svakom slučaju u roku od pet tjedana od primitka pitanja.
7. Predsjednik na zahtjev održava povjerljive usmene rasprave iza zatvorenih vrata s predsjednikom ili potpredsjednicima nadležnog odbora Europskog parlamenta ako su te rasprave obvezne za izvršavanje ovlasti Europskog parlamenta na temelju UFEU-a. Europski parlament i Odbor sporazumno se dogovaraju o detaljnim načinima organizacije takvih rasprava u cilju osiguravanja potpune povjerljivosti u skladu sa zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne koje Odbor ima prema ovoj Uredbi i u svojstvu nacionalnog sanacijskog tijela na temelju odgovarajućeg zakonodavstva Unije.
8. Tijekom svih istraga koje provodi Europski parlament, Odbor je obavezan na temelju UFEU-a i uređaba iz njegovog članka 226. surađivati s Europskim parlamentom. U roku od šest mjeseci od imenovanja predsjednika, Odbor i Europski parlament zaključuju odgovarajuće dogovore o praktičnim načinima izvršenja demokratske odgovornosti i nadzora nad obavljanjem zadaća koje su Odboru povjerene na temelju ove Uredbe. Podložno ovlastima Europskog parlamenta u skladu s člankom 226. UFEU-a, ti dogovori uključuju, *inter alia*, pristup informacijama, uključujući pravilima o rukovanju

i zaštiti tajnih ili povjerljivih informacija, suradnji na saslušanjima, kako je navedeno u članku 45. stavku 1. ove Uredbe, tajnim usmenim raspravama, izvješćima, odgovorima na pitanja, istragama i informacijama o postupku odabira predsjednika, potpredsjednika i četiri člana iz članka 43. stavka 1. točke (b) ove Uredbe.

Članak 46.

Nacionalni parlamenti

1. Zbog posebnih zadaća dodijeljenih Odboru ovom Uredbom nacionalni parlamenti država članica sudionica mogu na temelju vlastitih postupaka zatražiti od Odbora odgovor, a Odbor je obvezan odgovoriti u pisanom obliku na sva zapažanja ili pitanja koja oni upute Odboru u vezi s dužnostima odbora na temelju ove Uredbe.
2. Kada podnosi izvješće iz članka 45. stavka 2., Odbor istodobno podnosi izvješće izravno nacionalnim parlamentima država članica sudionica. Nacionalni parlamenti mogu uputiti Odboru svoja obrazložena zapažanja o tom izvješću. Odbor odgovara usmeno ili pismeno na sva zapažanja ili pitanja koja mu uputi nacionalni parlament države članice sudionice, u skladu s njegovim vlastitim postupcima.
3. Nacionalni parlament države članice sudionice može pozvati predsjednika da sudjeluje u razmjeni stajališta u vezi s sanacijom subjekata iz članka 2. u toj državi članici zajedno s predstavnikom nacionalnog sanacijskog tijela. Predsjednik je obvezan prihvatiti taj poziv.
4. Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje odgovornost nacionalnih sanacijskih tijela nacionalnim parlamentima u skladu s nacionalnim zakonodavstvom u odnosu na izvršenje zadaća koje nisu povjerene Odboru, Vijeću ili Komisiji na temelju ove Uredbe i za izvođenje djelatnosti koje provode u skladu s člankom 7. stavkom 3.

Članak 47.

Neovisnost

1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela djeluju neovisno i u općem interesu prilikom izvršavanja zadaća koje su im povjerene na temelju ove Uredbe.
2. Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) izvršavaju svoje zadaće u skladu s odlukama Odbora, Vijeća i Komisije. Oni djeluju neovisno i objektivno u interesu Unije kao cjeline, i ne smiju zatražiti niti primati naputke od institucija ili tijela Unije, bilo koje vlade države članice ili bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

U raspravama i postupcima odlučivanja u okviru Odbora oni izražavaju vlastita stajališta i glasuju neovisno.

3. Države članice, institucije ili tijela Unije ni bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na predsjednika, potpredsjednika ili članove Odbora.
4. U skladu s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike kako je navedeno u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽¹⁾ („Pravilnik o osoblju”) iz članka 87. stavka 6. ove Uredbe, predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) ove Uredbe obvezni su nakon odlaska iz službe i dalje se ponašati časno i diskretno u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili povlastica.

Članak 48.

Sjedište

Sjedište Odbora je u Bruxellesu, u Belgiji.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i pokretanje posebnih mjera koje se privremeno primjenjuju na službenike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1).

GLAVA II

PLENARNE SJEDNICE ODBORA

Članak 49.

Sudjelovanje na plenarnim sjednicama

Svi članovi Odbora iz članka 43. stavka 1. sudjeluju na plenarnim sjednicama

Članak 50.

Zadaće

1. Na plenarnim sjednicama Odbor:
 - (a) do 30. studenoga svake godine donosi godišnji program rada Odbora za sljedeću godinu, koji se temelji na nacrtu koji podnosi predsjednik i koji se u svrhu informiranja dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i ESB-u;
 - (b) donosi i prati godišnji proračun Odbora u skladu s člankom 61. stavkom 2. i odobrava završne financijske izvještaje te daje razrješnicu predsjedniku u skladu s člankom 63. stavcima 4. i 8.;
 - (c) u skladu s postupkom iz stavka 2., odlučuje o korištenju sredstava Fonda ako se potpora iz Fonda u tom specifičnom slučaju sanacijske mjere traži za iznose veće od 5 000 000 000 eura za koje ponderiranje potpore za likvidnost iznosi 0,5;
 - (d) kada neto kumulativno korištenje sredstava Fonda tijekom uzastopnih 12 mjeseci dosegne prag od 5 000 000 000 eura, ocjenjuje primjenu sanacijskih instrumenata, posebno korištenje sredstava Fonda, te daje smjernice za buduće odluke o sanaciji koje je potrebno slijediti na izvršnoj sjednici, posebno, po potrebi, razlikujući likvidnost i druge oblike potpore;
 - (e) odlučuje o potrebi za prikupljanjem izvanrednih ex post doprinosa u skladu s člankom 71., o dobrovoljnom zaduživanju u okviru financijskih aranžmana u skladu s člankom 72., o drugim sredstvima financiranja u skladu s člankom 73. i 74. o objedinjavanju nacionalnih financijskih aranžmana u skladu s člankom 78., uključujući potpori iz Fonda iznad praga iz točke (c) ovog stavka;
 - (f) odlučuje o ulaganjima u skladu s člankom 75.;
 - (g) donosi godišnje izvješće o aktivnostima Odbora iz članka 45., a izvješće sadrži detaljna objašnjenja o izvršenju proračuna;
 - (h) donosi financijska pravila koja se primjenjuju na Odbor u skladu s člankom 64.
 - i. donosi strategiju o borbi protiv prijevara, razmjerno rizicima od prijevara uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje se trebaju provoditi;
 - (j) donosi pravila o sprječavanju sukoba interesa i upravljanja njime u odnosu na svoje članove;
 - (k) na izvršnim sjednicama donosi svoj poslovnik i poslovnik Odbora;
 - (l) u skladu sa stavkom 3. ovog članka, u odnosu na zaposlenike Odbora, izvršava ovlasti tijela za imenovanja koje su mu dodijeljene na temelju Pravilnika o osoblju i tijela za imenovanja i na temelju Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske Unije kako je navedeno u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 256/68 („Uvjeti zaposlenja”) o tijelu nadležnom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela za imenovanja”);
 - (m) donosi odgovarajuća provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju;
 - (n) imenuje računovodstvenog službenika, na temelju Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja, koji je funkcionalno neovisan u obavljanju svojih poslova;

- (o) osigurava odgovarajuće postupanje u odnosu na saznanja i preporuke koje se temelje na izvješćima i evaluacijama unutarnje i vanjske revizije te na istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF);
 - (p) donosi sve odluke o uspostavi interne organizacije Odbora i po potrebi njezinim izmjenama;
 - (q) odobrava okvir iz članka 31. stavka 1. za izradu praktičnih uputa za suradnju s nacionalnim sanacijskim tijelima.
2. Prilikom donošenja odluka, na plenarnoj sjednici Odbora djeluje u skladu s ciljevima utvrđenim u člancima 6. i 14.

Za potrebe točke (c) stavka 1. smatra se da je sanacijski program pripremljen na izvršnoj sjednici usvojen osim ako u roku od tri sata nakon što se na izvršnoj sjednici podnese nacrt za razmatranje na plenarnoj sjednici barem jedan član plenarne sjednice ne sazove sastanak plenarne sjednice. Tada se odluka o sanacijskom programu donosi na plenarnoj sjednici.

3. Na plenarnoj sjednici Odbor donosi, u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju, odluku temeljenu na članku 2. stavku 1. Pravilnika o osoblju i članku 6. Uvjeta zaposlenja kojom se odgovarajuće ovlasti tijela za imenovanja delegiraju predsjedniku i uspostavljaju se uvjeti na temelju kojih se delegiranje ovlasti može ukinuti. Predsjednik je ovlašten daljnje delegirati te ovlasti.

U iznimnim okolnostima, Odbor može na plenarnoj sjednici predsjedniku privremeno ukinuti delegirane ovlasti tijela za imenovanja te svako daljnje delegiranje te ovlasti izvršavati sam ili ih delegirati jednom od članova Odbora ili od zaposlenika osim predsjedniku.

Članak 51.

Sastanak u okviru plenarne sjednice Odbora

1. Predsjednik saziva plenarne sjednice Odbora i predsjedava im u skladu s člankom 56. stavkom 2. točkom (a).
2. Odbor u okviru plenarne sjednice održava barem dva sastanka godišnje. Povrh toga, sastaje se na inicijativu predsjednika ili na zahtjev barem jedne trećine članova. Predstavnik Komisije može tražiti od predsjednika da sazove sastanak Odbora na svojoj plenarnoj sjednici. Predsjednik navodi razloge u pisanom obliku ako ne sazove sastanak na vrijeme.
3. Odbor može po potrebi na plenarnu sjednicu pozvati promatrače pored onih iz članka 43. stavka 3. da sudjeluju na sastancima u okviru svoje plenarne sjednice na ad hoc osnovi, uključujući predstavnika EBA-e.
4. Odbor osigura tajništvo za plenarnu sjednicu Odbora.

Članak 52.

Opće odredbe o postupku odlučivanja

1. Odbor na plenarnoj sjednici odluke donosi običnom većinom svojih članova, osim ako nije drugačije predviđeno ovom Uredbom. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas. U slučaju da je ishod neodlučan, predsjednik ima odlučujući glas.
2. Odstupajući od stavka 1., odluke iz članka 50. stavka 1, točaka (c) i (d) kao i odluke o objedinjavanju nacionalnih financijskih aranžmana u skladu s člankom 78., koji su ograničeni na korištenje dostupnih financijskih sredstava Fonda, donose se običnom većinom članova Odbora koji predstavljaju najmanje 30 % doprinosa. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas. U slučaju da je ishod neodlučan, predsjednik ima odlučujući glas.

3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, odluke iz članka 50. stavka 1. koje uključuju prikupljanje ex post doprinosa u skladu s člankom 71., dobrovoljno kreditiranje među financijskim aranžmanima u skladu s člankom 72., o alternativnim financijskim sredstvima u skladu s člancima 73. i 74. te o objedinjavanju nacionalnih financijskih aranžmana u skladu s člankom 78., čime se premašuje korištenje dostupnih financijskih sredstava Fonda, donose se većinom od dvije trećine članova Odbora koji predstavljaju najmanje 50 % doprinosa tijekom prijelaznog razdoblja od osam godina dok Fond ne postane potpuno objedinjen, a većinom od dvije trećine članova Odbora koji predstavljaju najmanje 30 % doprinosa od tog razdoblja nadalje. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas. U slučaju da je ishod neodlučan, predsjednik ima odlučujući glas.

4. Odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik. Poslovnikom se utvrđuju detaljniji načini glasovanja, a posebno okolnosti u okviru kojih član može djelovati u ime drugog člana te po potrebi pravila o kvorumu.

GLAVA III.

IZVRŠNA SJEDNICA ODBORA

Članak 53.

Sudjelovanje na izvršnim sjednicama

1. Tijekom izvršne sjednice Odbor čine predsjednik i četiri člana navedena u članku 43. stavku 1. točki (b). Odbor se okuplja tijekom izvršne sjednice onoliko često koliko je potrebno.

Sastanke Odbora u okviru izvršne sjednice saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev nekog člana Odbora, a sastancima predsjedava predsjednik.

Ako je to bitno, Odbor može na svoju izvršnu sjednicu pozvati promatrače pored onih iz članka 43. stavka 3., uključujući i predstavnika EBA-e, te mora pozvati nacionalna sanacijska tijela iz država članica nesudionica da sudjeluju na njegovim sastancima kad se raspravlja o grupi koja ima društva kćeri ili značajne podružnice u tim državama članicama nesudionicama. Sudjelovanje je na ad hoc osnovi.

2. U skladu sa stavicima 3. i 4. članovi Odbora iz članka 43. stavka 1. točke (c) sudjeluju na izvršnim sjednicama Odbora.

3. Prilikom rasprave o subjektu iz članka 2. ili grupi subjekata čiji je poslovni nastan u samo jednoj državi članici sudionici, član kojeg imenuje ta država članica sudjeluje i u raspravama i u postupku odlučivanja, a primjenjuju se pravila propisana člankom 55. stavkom 1.

4. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupi čijeg člana imenuje država članica u kojoj se nalazi tijelo za sanaciju na razini grupe, kao i članovi koje imenuju države članice u kojoj se nalazi poslovni nastan podružnice ili subjekta na koje se odnosi konsolidirani nadzor, sudjeluju u raspravama i postupku odlučivanja, a primjenjuju se pravila propisana člankom 55. stavkom 2.

5. Članovi Odbora iz članka 43. stavka 1. točaka (a) i (b) osiguravaju da su odluke i sanacijske mjere, posebno s obzirom na korištenje Fonda, donesene u sklopu različitih formacija izvršnih sjednica Odbora dosljedne, primjerene i razmjerne.

Članak 54.

Zadaće

1. Na izvršnoj sjednici Odbor:

(a) priprema sve odluke koje Odbor donosi na plenarnoj sjednici;

(b) donosi sve odluke za provedbu ove Uredbe, osim ako Uredbom nije drugačije predviđeno.

2. Pri izvršavanju svojih dužnosti u skladu s člankom 1. ovog članka, Odbor:
 - (a) priprema, ocjenjuje i odobrava planove sanacije za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2. te za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. kada su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka, u skladu s člancima 8., 10. i 11.;
 - (b) primjenjuje pojednostavljene obveze prema određenim subjektima i grupama iz članka 7. stavka 2. te subjektima i grupama iz članka 7. stavka 4. točka (b) i stavka (5), kad su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka u skladu s člankom 11.;
 - (c) utvrđuje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kojih se u skladu s člankom 12. moraju pridržavati subjekti i grupe iz članka 7. stavka 2. te subjekti i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. kada su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka a koji moraju biti ispunjeni u svakom trenutku u skladu s člankom 12.;
 - (d) pruža Komisiji, što je prije moguće, sanacijskog programa u skladu s člankom 18. popraćen svim odgovarajućim informacijama na temelju kojih Komisija može pravovremeno procijeniti i donijeti odluku ili po potrebi predložiti Vijeću odluku na temelju članka 18. stavka 7.;
 - (e) odlučuje o dijelu II. proračuna Odbora koji se odnosi na Fond, u skladu s člankom 60.
3. Ako je to potrebno zbog hitnosti, Odbor može na izvršnoj sjednici donijeti određene privremene odluke u ime plenarne sjednice Odbora, a posebno o pitanjima administrativnog upravljanja, uključujući proračunska pitanja.
4. Odbor u okviru izvršne sjednice obavješćuje Odbor na plenarnoj sjednici o odlukama koje donese o sanaciji.

Članak 55.

Odlučivanje

1. Prilikom rasprave o pojedinačnom subjektu ili grupi čiji je poslovni nastan u samo jednoj državi članici sudionici, ako svi članovi iz članka 53. stavaka 1. i 3. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, predsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.
2. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupi, ako svi članovi iz članka 53. stavaka -1. i 4. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, predsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.
3. U slučaju da je ishod neodlučan, predsjednik ima odlučujući glas.

GLAVA IV.

PREDSJEDNIK

Članak 56.

Imenovanje i zadaće

1. Odborom predsjedava predsjednik koji dužnost obnaša u punom radnom vremenu.
2. Predsjednik je odgovoran za:
 - (a) pripremu rada Odbora u okviru plenarnih i izvršnih sjednica te sazivanje sastanaka i predsjedanje njima;
 - (b) sva kadrovska pitanja;
 - (c) pitanja svakodnevnog upravljanja;
 - (d) izradu nacрта proračuna Odbora u skladu s člankom 61. stavkom 1. i za izvršenje proračuna Odbora u skladu s člankom 63.;

- (e) upravljanje Odborom;
- (f) provedbu godišnjeg programa rada Odbora;
- (g) svake godine pripremu nacrtu godišnjeg izvješća iz članka 45. s odjeljkom o sanacijskim aktivnostima koje provodi Odbor i odjeljkom o financijskim i administrativnim pitanjima.

U obavljanju zadaća navedenih u ovom članku predsjedniku pomažu odgovarajući zaposlenici.

3. Predsjedniku pomaže potpredsjednik.

Potpredsjednik obavlja zadaće predsjednika u njegovoj odsutnosti ili u slučaju opravdane spriječenosti, u skladu s ovom Uredbom.

4. Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) imenuju se na temelju postignuća, vještina, znanja o bankarskim i financijskim pitanjima te na temelju iskustva značajnog za financijski nadzor, uređenje i sanaciju banaka. Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) biraju se na temelju otvorenog postupka odabira u kojem se poštuju načela ravnoteže spolova, iskustvo i kvalifikacije, a o kojima Europski parlament i Vijeće moraju biti pravovremeno obaviješteni u svakoj fazi tog postupka odabira.

5. Mandati predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) traju pet godina. U skladu sa stavkom 7. ovog članka mandat se ne može obnoviti.

Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) ne smiju obnašati dužnosti na nacionalnoj razini, razini Unije ili međunarodnoj razini.

6. Nakon saslušanja Odbora u okviru plenarne sjednice Komisija dostavlja Europskom parlamentu popis kandidata iz užeg izbora za dužnosti predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) te obavješćuje Vijeće o tom popisu za uži izbor.

Odstupajući od prvog podstavka, pri imenovanju prvih članova Odbora nakon stupanja na snagu ove Uredbe Komisija dostavlja popis kandidata iz užeg izbora bez saslušanja Odbora.

Komisija predaje prijedlog za imenovanje predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) Europskom parlamentu na odobrenje. Nakon odobrenja tog prijedloga, Vijeće donosi provedbenu odluku o imenovanju predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b). Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

7. Odstupajući od stavka 5., mandat prvog predsjednika imenovanog nakon stupanja na snagu ove Uredbe iznosi tri godine. Taj mandat se može jednom obnoviti na razdoblje od pet godina. Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) ostaju na dužnosti sve do imenovanja njihovih nasljednika.

8. Predsjednik čiji je mandat produljen ne smije sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto radno mjesto na kraju ukupnog razdoblja mandata.

9. Ako predsjednik ili potpredsjednik ili član iz članka 43. stavka 1. točke (b) više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti ili je kriv za teži propust u radu, Vijeće može na prijedlog Komisije koji je odobrio Europski parlament donijeti provedbenu odluku o smjenjivanju takve osobe s dužnosti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

U te svrhe, Europski parlament ili Vijeće mogu obavijestiti Komisiju da razmotri jesu li ispunjeni uvjeti razrješenja predsjednika, potpredsjednika ili članova Odbora iz članka 43. stavka 1. točke (b), na što Komisija šalje svoj odgovor.

GLAVA V.

FINANCIJSKE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 57.

Resursi

1. Odbor je nadležan osigurati potrebna financijska sredstva i ljudske resurse za obavljanje zadaća koji su mu povjereni na temelju ove Uredbe.
2. Financiranje proračuna Odbora ili njegovih sanacijskih aktivnosti iz ove Uredbe ni u kojem slučaju ne smije uključivati proračunske obveze država članica.

Članak 58.

Proračun

1. Odbor ima autonomni proračun koji nije dio proračuna Unije. Za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, priprema se procjena svih prihoda i rashoda Odbora te se ona prikazuje u proračunu Odbora.
2. Proračun Odbora mora biti uravnotežen u pogledu prihoda i rashoda.
3. Proračun se sastoji od dva dijela: dio I. za administraciju Odbora i dio II. za Fond.

Članak 59.

Dio I. proračuna za administraciju Odbora

1. Prihodi dijela I. proračuna sastoje se od godišnjih doprinosa potrebnih za pokrivanje godišnjih procijenjenih administrativnih troškova.
2. Rashodi dijela I. proračuna sadržavaju troškove zaposlenika, plaća, administracije, infrastrukture, stručne izobrazbe i poslovanja.
3. Ovaj članak ne dovodi u pitanje pravo nacionalnih sanacijskih tijela da ubiru naknade sukladno nacionalnom pravu u odnosu na svoje administrativne troškove iste vrste kao što su troškovi navedeni u stavcima 1. i 2., uključujući i troškove suradnje s Odborom i pomaganja Odboru.

Članak 60.

Dio II. proračuna za Fond

1. Prihodi dijela II. proračuna sadržavaju osobito sljedeće:
 - (a) doprinose koje uplaćuju institucije koje imaju poslovni nastan u državama članicama sudionicama u skladu s člankom 67. stavak 4. i člancima od 69., 70. i 71.;
 - (b) kredite dobivene na temelju ostalih aranžmana za financiranje sanacije u državama članicama nesudionicama u skladu s člankom 72. stavkom 1.;
 - (c) kredite dobivene od financijskih institucija ili ostalih trećih strana u skladu s člancima 73. i 74.;

- (d) povrat na ulaganja iznosa iz Fonda u skladu s člankom 75.;
 - (e) svaki dio troškova nastalih za svrhe opisane u članku 76. koji se naplaćuju u postupku sanacije.
2. Rashodi dijela II. proračuna sadržavaju sljedeće:
- (a) troškove za potrebe navedene u članku 76.;
 - (b) ulaganja u skladu s člankom 75.;
 - (c) kamate za kredite dobivene na temelju ostalih aranžmana za financiranje sanacije u državama članicama nesudionica u skladu s člankom 72. stavkom 1.;
 - (d) kamate na kredite dobivene od financijskih institucija ili ostalih trećih osoba u skladu s člancima 73. i 74.;

Članak 61.

Donošenje i izvršenje proračuna

1. Do 15. veljače svake godine predsjednik priprema nacrt proračuna Odbora, uključujući izvještaj o procjeni prihoda i rashoda Odbora za sljedeću godinu zajedno s planom radnih mjesta i podnosi ga Odboru na usvajanje.
2. Do 31. ožujka svake godine Odbor u okviru svoje plenarne sjednice po potrebi prilagođava nacrt koji je predao predsjednik i usvaja konačni proračun Odbora, zajedno s planom radnih mjesta.

Članak 62.

Unutarnja revizija i kontrola

1. Unutar odbora uspostavlja se funkcija unutarnje revizije koja se provodi u skladu s odgovarajućim međunarodnim standardima. Unutarnji revizor, kojeg imenuje Odbor, nadležan je za provjeru ispravnosti djelovanja sustava za izvršenje proračuna i proračunskih postupaka Odbora.
2. Unutarnji revizor savjetuje Odbor o pitanjima povezanim s rizicima objavom neovisnih mišljenja o kvaliteti sustava upravljanja i kontrole te objavom preporuka o poboljšanju uvjeta provedbe poslovanja i promicanju dobrog financijskog upravljanja.
3. Odbor je odgovoran za uspostavu sustava i postupaka unutarnje kontrole koji unutarnjem revizoru omogućuju obavljanje zadaća.

Članak 63.

Izvršenje proračuna, financijsko izvještavanje i razrješnica

1. Predsjednik djeluje kao dužnosnik za ovjeravanje i izvršava proračun Odbora.
2. Računovodstveni službenik u Odboru dostavlja Revizorskom sudu na razmatranje do 1. ožujka sljedeće godine privremene financijske izvještaje popraćene izvješćem o proračunskom i financijskom upravljanju tijekom predmetne godine.

Računovodstveni službenik Odbora podnosi izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju članovima Odbora, Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji do 31. ožujka sljedeće godine.

3. Do 31. ožujka svake godine predsjednik dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji privremene financijske izvještaje Odbora za prethodnu godinu.

4. Nakon primitka zapažanja Revizorskog suda o privremenim financijskim izvještajima odbora, predsjednik, koji djeluje na vlastitu odgovornost, sastavlja konačne financijske izvještaje Odbora i dostavlja ih Odboru na odobrenje u okviru plenarne sjednice.
5. Nakon odobrenja Odbora predsjednik dostavlja, do 1. srpnja svake godine, konačne financijske izvještaje za prethodnu godinu Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.
6. Ako pristignu primjedbe Revizorskog suda, Predsjednik šalje odgovor do 30. rujna.
7. Do 15. studenoga svake godine, konačni financijski izvještaji za prethodnu godinu objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.
8. Odbor na plenarnoj sjednici daje predsjedniku razrješnicu u pogledu izvršenja proračuna.
9. Predsjednik dostavlja na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća sve informacije iz financijskih izvještaja Odbora institucijama Unije koje to zatraže, uz pridržavanje zahtjeva o čuvanju profesionalne tajne navedenih u ovoj Uredbi.

Članak 64.

Financijska pravila

Nakon savjetovanja s Revizorskim sudom i Komisijom, Odbor donosi unutarnje financijske odredbe kojima se osobito utvrđuje detaljan postupak donošenja i izvršenja proračuna u skladu s člancima od 61. i 63.

Ako je to u skladu s osobitom naravi Odbora, financijske odredbe temelje se na Okvirnoj financijskoj uredbi za tijela osnovana na temelju UFEU-a u skladu s člankom 208. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 65.

Doprinosi za administrativne rashode Odbora

1. Subjekti iz članka 2. pridonose dijelu I. proračuna Odbora u skladu s ovom Uredbom i delegiranim aktima o doprinosima donesenim u skladu sa stavkom 5. ovog članka.
2. Iznosi doprinosa izračunavaju se tako da se njihovom razinom osiguraju rashodi koji su u načelu dostatni da bi dio I. proračuna Odbora svake godine bio uravnotežen.
3. U skladu s delegiranim aktima iz stavka 5. ovog članka, Odbor utvrđuje i prikuplja doprinose koje duguje svaki subjekt iz članka 2. odlukom koju upućuje dotičnom subjektu. Odbor primjenjuje pravila o postupcima, izvještavanju i sva ostala pravila kojima se osigurava potpuno i pravodobno plaćanje doprinosa.
4. Iznosi prikupljeni u skladu sa stavcima 1., 2., 3. upotrebljavaju se samo za potrebe ove Uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na ukupni proračun Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte o doprinosima u skladu s člankom 93. kako bi:
 - (a) utvrdila vrstu doprinosa i stavke za koje se doprinosi moraju uplatiti, način izračuna iznosa doprinosa i način plaćanja doprinosa;
 - (b) odredila pravila o prijavi, računovodstvu, izvještavanju te ostala pravila iz stavka 3. kojima se osigurava potpuno i pravodobno plaćanje doprinosa;
 - (c) odredila godišnje doprinose potrebne za pokrivanje administrativnih rashoda Odbora prije nego što on počne potpuno djelovati.

Članak 66.

Mjere za borbu protiv prijevара

1. U cilju borbe protiv prijevара, korupcije i svake druge nezakonite aktivnosti u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, u roku od šest mjeseci od dana kada postane operativan Odbor pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama OLAF-a i odmah donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Odbora uz uporabu obrasca iz Priloga tom Međuinstitucionalnom sporazumu.
2. Revizorski sud ovlašten je za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika, izvođača i podizvođača koji su primili sredstva od Odbora.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere na licu mjesta i inspekcije, kako bi se utvrdilo postoji li prijevара, korupcija ili druga nezakonita aktivnost koja ugrožava financijske interese Unije u vezi s ugovorom koji je financirao Odbor u skladu s odredbama i postupcima navedenima u Uredbi (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ i Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013.

POGLAVLJE 2.

Jedinstveni fond za sanaciju

Odjeljak 1.

Osnivanje fonda

Članak 67.

Opće odredbe

1. Ovime se osniva Jedinstveni fond za sanaciju (Fond). Fond se popunjava u skladu s pravilima o prijenosu fondova prikupljenih na nacionalnoj razini u Fond, kao što je utvrđeno Sporazumom.
2. Odbor se koristi sredstvima iz Fonda samo u svrhu osiguravanja učinkovite primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti navedenih u dijelu II., glavi I. te u skladu sa sanacijskim ciljevima i načelima koja uređuju sanaciju iz članaka 14. i 15. Proračun Unije ili nacionalni proračuni ni u kom se slučaju ne smiju teretiti rashodima ili gubicima Fonda.
3. Vlasnik Fonda je Odbor.
4. Doprinosi iz članaka od 69., 70. i 71. od subjekata iz članka 2. prikupljaju nacionalna sanacijska tijela i uplaćuju ih u Fond u skladu sa Sporazumom.

Članak 68.

Zahtjev za uspostavljanje financijskih aranžmana za sanaciju

Države članice sudionice uspostavljaju financijske aranžmane u skladu s člankom 100. Direktive 2014/59/EU i s ovom Uredbom.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Članak 69.**Ciljna razina**

1. Do kraja početnog razdoblja od osam godina, od 1. siječnja 2016. ili od datuma kad se ovaj stavak počne primjenjivati na temelju članka 99. stavka 6., dostupna financijska sredstva Fonda iznose najmanje 1 % iznosa osiguranog depozita svih kreditnih institucija s odobrenjem u svim državama članicama sudionicama.
2. Tijekom početnog razdoblja iz stavka 1. doprinosi Fondu izračunati u skladu s člankom 70. i prikupljeni u skladu s člankom 67. stavkom 4. vremenski se raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne ciljna razina, no uzimajući u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija koje daju doprinos.
3. Odbor produljuje početno razdoblje iz stavka 1. za najviše četiri godine u slučaju da je Fond izvršio ukupne isplate u iznosu većem od 0,5 % ukupnog iznosa osiguranih depozita iz stavka 1. i kad su ispunjeni uvjeti iz delegiranog akta iz stavka 5. točke (b).
4. Ako se nakon početnog razdoblja iz stavka 1. dostupna financijska sredstva smanje na iznos manji od ciljane razine navedene u tom stavku, prikupljaju se redovni doprinosi koji se izračunavaju u skladu s člankom 70. dok se ne ostvari ciljana razina. Nakon što se ciljna razina dosegne prvi put te ako su dostupna financijska sredstva naknadno smanjena na manje od dvije trećine ciljane razine, doprinos se postavlja se na razinu koja omogućuje dostizanje ciljane razine u roku od šest godina.

Redoviti doprinosi će voditi računa o fazi poslovnog ciklusa i utjecaju koji prociklični doprinosi mogu imati prilikom utvrđivanja godišnjih doprinosa u kontekstu ovog stavka.

5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 93. kako bi odredila sljedeće:
 - (a) kriterije za vremensku raspodjelu doprinosa Fondu izračunanih u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) kriterije za određivanje broja godina za koji se početno razdoblje iz stavka 1. može produljiti u skladu sa stavkom 3.;
 - (c) kriterije za utvrđivanje godišnjih doprinosa predviđenih u stavku 4.

Članak 70.**Ex ante doprinosi**

1. Pojedinačni doprinosi svake institucije prikuplja se najmanje jedanput godišnje i izračunava se razmjerno iznosu njezinih obveza (isključujući regulatorni kapital) umanjjenih za osigurane depozite, u odnosu na ukupne obveze (isključujući regulatorni kapital) umanjene za osigurane depozite svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica.
2. Svake godine, nakon savjetovanja s ESB-om ili nadležnim nacionalnim tijelom te u uskoj suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelom, Odbor izračunava pojedinačne doprinose kako bi osigurao da doprinosi svih institucija s ovlaštenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % ciljane razine.

Svake godine izračun doprinosa pojedinih institucija temelji se na:

- (a) paušalnom doprinosu koji se temelji na razmjernom iznosu obveza institucije, isključujući regulatorni kapital i osigurane depozite, u odnosu na obveze koje isključuju regulatorni kapital i osigurane depozite svih institucija s odobrenjem na državnim područjima država članica sudionica i
- (b) doprinosu prilagođenom za rizik koji se temelji na kriterijima propisanim u članku 103. stavku 7. Direktive 2014/59/EU, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti, bez narušavanja struktura bankarskog sektora u državama članicama.

U odnosu između paušalnog doprinosa i doprinosa prilagođenog za rizik mora se uzeti u obzir uravnotežena raspodjela doprinosa na različite vrste banaka.

U svakom slučaju ukupan iznos pojedinačnih doprinosa svih institucija s ovlaštenjem na državnim područjima svih država članica sudionica, izračunan u skladu s točkama (a) i (b) ne smije premašiti 12,5 % ciljane razine.

3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir kako bi se ostvarila ciljana razina navedena u članku 69. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koja su u potpunosti osigurana kolateralima niskog rizika i neopterećena pravima bilo koje treće strane, stoje na raspolaganju i izdvojena su isključivo za uporabu od strane Odbora za potrebe navedene u članku 76. stavku 1. Udio tih neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom.

4. Uredno primljeni doprinosi svakog subjekta iz članka 2. ne vraćaju se tim subjektima.

5. Ako su države članice sudionice već uspostavile nacionalne financijske aranžmane za sanaciju, one bi mogle odrediti da aranžmani upotrebljavaju svoja dostupna financijska sredstva prikupljena od institucija između 17. lipnja 2010. i datuma stupanja na snagu Direktive 2014/59/EU da nadoknade institucijama ex ante doprinose koje bi te institucije eventualno trebale uplatiti u Fond. Takvim povratom ne dovode se u pitanje obveze država članica propisane u Direktivi 2014/49/EU.

6. Primjenjuju se delegirani akti u kojima se navodi pojam prilagođavanja doprinosa razmjerno profilu rizičnosti institucija, a koje je donijela Komisija u skladu s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU.

7. Na prijedlog Komisije Vijeće donosi, u okviru delegiranih akata iz stavka 6., provedbene akte radi određivanja uvjeta za provedbu stavaka 1., 2. i 3., a posebno u odnosu na:

- (a) primjenu metodologije izračuna pojedinačnih doprinosa;
- (b) praktične načine dodjele sredstava institucijama prema čimbenicima rizika navedenima u delegiranom akt.

Članak 71.

Izvanredni ex post doprinosi

1. Ako dostupna financijska sredstva nisu dovoljna za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom sredstava iz Fonda tijekom sanacijskih mjera, prikupljaju se izvanredni ex post doprinosi od institucija s odobrenjem na državnim područjima država članica sudionica kako bi se pokrili dodatni iznosi. Ti se izvanredni ex post doprinosi izračunavaju i raspodjeljuju među institucijama u skladu s pravilima propisanim u člancima 69. i 70.

Ukupan iznos izvanrednih ex post doprinosa godišnje ne smije premašivati trostruki iznos godišnjih iznos doprinosa određen u skladu s člankom 70.

2. Na vlastitu inicijativu i nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelom ili na prijedlog nacionalnog sanacijskog tijela, Odbor u skladu s delegiranim aktima iz stavka 3. u cijelosti ili djelomično odgađa instituciji obvezu plaćanja izvanrednih ex post doprinosa u skladu sa stavkom 1. ako je potrebno zaštititi njezin financijski položaj. Takvo se odgoda ne dodjeljuje na razdoblje duže od šest mjeseci, ali može se produžiti na zahtjev institucije. Odgođeni doprinosi iz ovog stavka daju se kasnije kada plaćanje više ne ugrožavaju financijski položaj institucije.

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 93. kako bi odredila okolnosti i načine pod kojima se ex post plaćanja doprinosa subjekta iz članka 2. mogu djelomično ili u cijelosti odgoditi prema stavku 2. ovog članka.

Članak 72.**Dobrovoljno kreditiranje među financijskim aranžmanima za sanaciju**

1. Odbor odlučuje hoće li se dobrovoljno zatražiti zajam za Fond od financijskih aranžmana za sanaciju u državama članicama nesudionicama, u slučaju:
 - (a) da iznosi prikupljeni temeljem članka 70. nisu dovoljni za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom sredstava iz Fonda za sanacijske mjere;
 - (b) da izvanredni ex post doprinosi navedeni u članku 71. nisu odmah dostupni; i
 - (c) da alternativna sredstva financiranja predviđena u članku 73. nisu odmah dostupna pod razumnim uvjetima.
2. Ti financijski aranžmani za sanaciju odlučuju o takvom zahtjevu u skladu s člankom 106. Direktive 2014/59/EU. Uvjeti pozajmljivanja podliježu članku 106. stavcima 4., 5. i 6. Direktive 2014/59/EU.
3. Odbor može odlučiti pozajmiti drugim financijskim aranžmanima za sanaciju u državama članicama nesudionicama ako je zahtjev podnesen u skladu s člankom 106. Direktive 2014/59/EU. Uvjeti kreditiranja podliježu članku 106. stavcima 4., 5. i 6. Direktive 2014/59/EU.

Članak 73.**Alternativna sredstva financiranja**

1. Odbor može za Fond ugovoriti zajmove ili druge oblike potpore od tih institucija, financijskih institucija ili trećih strana koje nude bolje uvjete financiranja u najpovoljnijem trenutku da optimizira trošak financiranja i sačuva vlastiti ugled u slučaju da iznosi prikupljeni u skladu s člancima 70. i 71. nisu odmah dostupni ili ne pokrivaju troškove nastale uporabom sredstava iz Fonda za mjere sanacije.
2. Zajam ili drugi oblici potpore iz stavka 1. otplaćuju se u cijelosti unutar roka otplate zajma u skladu s člancima od 69., 70. i 71.
3. Svi rashodi nastali korištenjem zajmova navedenih u stavku 1. idu na teret dijela II. proračuna Odbora, a ne proračuna Unije ili država članica sudionica.

Članak 74.**Pristup financijskim instrumentima**

Odbor sklapa za Fond financijske aranžmane, uključujući po mogućnosti javne financijske aranžmane, u pogledu trenutne dostupnosti dodatnih financijskih sredstava koji će se koristiti u skladu s člankom 76. ako iznosi prikupljeni ili dostupni u skladu s člancima 70. i 71. nisu dovoljni za pokrivanje obveza Fonda.

Odjeljak 2.**Upravljanje fondom****Članak 75.****Ulaganja**

1. Odbor upravlja Fondom u skladu s ovom Uredbom i delegiranim aktima donesenima na temelju stavka 4.
2. Samo se Fond koristi iznosima primljenima od institucije u postupku sanacije ili prijelazne institucije, kamatama i drugim prihodima od ulaganja te svim drugim prihodima.

3. Odbor mora definirati razboritu i opreznu ulagačku strategiju u delegiranim aktima donesenima na temelju stavka 4. ovog članka te ulaže iznose iz Fonda u obveznice država članica ili međuvladinih organizacija ili u imovinu s visokim stupnjem likvidnosti i visoke kreditne sposobnosti, uzimajući u obzir delegirani akt iz članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao i ostale relevantne odredbe te Uredbe. Ulaganja moraju biti dovoljno sektorski, geografski i razmjerno diversificirana. Povrat od tih ulaganja koristi Fond.
4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte o detaljnim pravilima za upravljanje Fondom te općim načelima i kriterijima njegove ulagačke strategije u skladu s postupkom utvrđenim u članku 93.

Odjeljak 3.

Uporaba sredstava iz fonda

Članak 76.

Misija Fonda

1. U sklopu sanacijskog programa, kada primjenjuje sanacijske instrumente na subjekte iz članka 2., Odbor može koristiti sredstva iz Fonda samo u opsegu potrebnom da se osigura učinkovita primjena sanacijskih instrumenata a u sljedeće svrhe:
 - (a) za osiguranje imovine ili obveza institucije u sanacijskom postupku a, njezinih društava kćeri, prijelaznih institucije ili subjekta za upravljanje imovinom;
 - (b) za odobrenje zajmova instituciji u sanacijskom postupku, njezinim društvima kćerima, prijelaznoj instituciji ili subjektu za upravljanje imovinom;
 - (c) za kupnju imovine institucije u sanacijskom postupku a;
 - (d) za davanje doprinosa prijelaznoj instituciji i subjektu za upravljanje imovinom;
 - (e) za plaćanje odštete dioničarima ili vjerovnicima ako su nakon procjene u skladu s člankom 20. stavkom 5. pretrpjeli veće gubitke nego što bi ih inače nakon procjene u skladu s člankom 20. stavkom 16. pretrpjeli likvidacijom u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
 - (f) za plaćanje doprinosa instituciji u sanacijskom postupku a umjesto otpisa ili konverzije obveza određenim vjerovnicima kada se primjenjuje bail-in instrument te kada se odluči isključiti određene vjerovnike iz područja primjene bail-in-a u skladu s člankom 27. stavkom 5.;
 - (g) za sve kombinacije mjera iz točaka (a) do (f).
2. Fond se u kontekstu instrumenta prodaje društva može koristiti za poduzimanje mjera iz stavka 1. prema kupcu.
3. Sredstva iz Fonda ne koriste se izravno za nadoknađivanje gubitaka subjekta iz članka 2. ili za dokapitalizaciju tog subjekta. U slučaju da korištenje sredstava iz Fonda za potrebe iz stavka 1. ovog članka neizravno dovede do toga da se dio gubitaka subjekta iz članka 2. prenese na Fond, primjenjuju se načela za korištenje sredstava Fonda određena člankom 27.
4. Odbor ne smije kapital uplaćen u skladu sa stavkom 1. točkom (f) držati više od pet godina.

Članak 77.

Uporaba sredstava iz Fonda

Uporaba sredstava iz Fonda ovisi o Sporazumu kojim su se države članice sudionice dogovorile da prenose u Fond doprinose koje prikupljaju na nacionalnoj razini, u skladu s ovom Uredbom i Direktivom 2014/59/EU i mora biti u skladu s načelima propisanim u tom Sporazumu.

U skladu s tim, sve dok Fond ne postigne ciljnu razinu iz članka 69., ali najkasnije do isteka osme godine od datuma početka primjene ovoga članka, Odbor se koristi sredstvima iz Fonda u skladu s načelima utemeljenima na podjeli Fonda na nacionalne odjeljke koji odgovaraju svakoj od država članica sudionica, kao i na postupnom spajanju različitih fondova prikupljenih na nacionalnoj razini za raspodjelu među nacionalnim odjelima Fonda, kao što je utvrđeno Sporazumom.

Članak 78.

Objedinjavanje nacionalnih financijskih aranžmana u slučaju sanacije grupa koje uključuje institucije iz država članica nesudionica

U slučaju sanacije grupe u koju su uključene s jedne strane institucije s poslovnim nastanom u jednoj ili više država članica sudionica te s druge strane institucije s poslovnim nastanom u jednoj ili više država članica nesudionica, Fond pridonosi financiranju sanacije grupe u skladu s odredbama utvrđenima u članku 107. stavcima od 2. do 5. Direktive 2014/59/EU.

Članak 79.

Korištenje sustava osiguranja depozita u kontekstu sanacije

1. Kada Odbor poduzme sanacijske mjere i pod uvjetom da se tim mjerama osigurava da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, države članice sudionice osiguravaju da sustav osiguranja depozita kojem institucija pripada bude odgovoran za iznose navedene u članku 109. stavcima 1. i 4. Direktive 2014/59/EU.

Odgovarajući sustav osiguranja depozita zamjenjuje prava i obveze osiguranih deponenata u postupku likvidacije iznosom koji odgovara njihovoj uplati.

2. Iznos do kojeg je sustav osiguranja depozita odgovoran u skladu sa stavkom 1. ovog članka određuje se u skladu s uvjetima iz članka 20.

3. Prije nego što u skladu sa stavkom 2. ovog članka odluči do kojeg je iznosa sustav osiguranja depozita odgovoran, Odbor se savjetuje s dotičnim tijelom koje je odredila država članica u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/49/EU potpuno uzimajući u obzir hitnost predmeta.

4. Ako se prihvatljivi depoziti institucije u sanacijskom postupku prenesu na drugi subjekt instrumentom prodaje poduzeća ili instrumentom prijelazne institucije, deponenti u skladu s Direktivom 2014/49/EU nemaju potraživanja prema sustavu osiguranja depozita u pogledu nijednog dijela svojih depozita u instituciji u sanacijskom postupku koja nisu prenesena, pod uvjetom da je iznos prenesenih sredstava jednak ili veći od ukupnog iznosa pokrića navedenog u članku 6. te Direktive

5. Neovisno o stavcima od 1. do 4., ako se dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita koriste u skladu i ako se naknadno smanje na manje od dvije trećine ciljne razine sustava osiguranja depozita, redovni doprinosi za sustav osiguranja depozita postavlja se na razinu koja omogućuje postizanje ciljne razine u roku od šest godina.

Odgovornost sustava osiguranja depozita nije veća od iznosa koji je jednak iznosu od 50 % njegove ciljne razine u skladu s člankom 10. stavkom 2. Direktive 2014/49/EU.

Pod bilo kojim okolnostima, sudjelovanje sustava osiguranja depozita u skladu s ovom Uredbom nije veće od gubitaka koji bi nastali u likvidaciji redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.

GLAVA VI.

OSTALE ODREDBE

Članak 80.

Povlastice i imuniteti

Protokol br. 7. o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen UEU-u i UFEU-u primjenjuje se na Odbor i njegove zaposlenike.

Članak 81.

Uređivanje pitanja jezika

1. Na Odbor se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1 ⁽¹⁾.
2. Odbor odlučuje o internim dogovorima u vezi s jezikom Odbora.
3. Odbor odlučuje koji se od službenih jezika koristi za slanje dokumenata institucijama ili tijelima Unije.
4. Odbor se sa svakim nacionalnim sanacijskim tijelom može dogovoriti o jeziku ili jezicima na kojima trebaju biti sastavljeni dokumenti koji se šalju tom nacionalnom sanacijskom tijelu ili koje šalje to nacionalno sanacijsko tijelo.
5. Prevoditeljske usluge potrebne za funkcioniranje Odbora pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 82.

Zaposlenici

1. Na zaposlenike Odbora primjenjuje se Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja i pravila koja radi njihove primjene zajednički donose institucije Unije.

Iznimno od prvog podstavka, predsjednik, potpredsjednik i četiri člana iz članka 43. stavka 1. točke (b) ekvivalentni su potpredsjedniku, sucu i tajniku Suda u pogledu materijalnih naknada od zaposlenja i dobi za umirovljenje, kao što je definirano Uredbom br. 422/67/EEZ, br. 5/67 Euratom Vijeća ⁽²⁾. Na njih se ne smiju primjenjivati najviša starosna dob za umirovljenje. U aspektima koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom ili Uredbom br. 422/67, 5/67 Euratom po analogiji se primjenjuju Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja.

2. Odbor u suglasnosti s Komisijom donosi potrebne provedbene mjere u skladu s postupcima iz članka 110. Pravilnika o osoblju.
3. U pogledu svojih zaposlenika Odbor izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanja i koje se Uvjetima zaposlenja dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora.

Članak 83.

Razmjena zaposlenika

1. Odbor može angažirati upućene nacionalne stručnjake i druge zaposlenike koji nisu zaposleni u Odboru.
2. Odbor na plenarnoj sjednici donosi odgovarajuće odluke kojima se utvrđuju pravila o razmjeni i upućivanju zaposlenika u Odbor iz nacionalnih sanacijskih tijela za i među nacionalnim sanacijskim tijelima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća br. 1. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća br. 422/67/EEZ i 5/67/Euratom od 25. srpnja 1967. o utvrđivanju primitaka predsjednika i članova Komisije te predsjednika, sudaca, nezavisnih odvjetnika i tajnika Suda EZ, predsjednika, članova i tajnika Općeg suda te predsjednika, članova i tajnika Službeničkog suda Europske unije (SL 187, 8.8.1967., str. 1.).

3. Odbor može uspostaviti interne sanacijske timove koje čini njegovi vlastiti zaposlenici i zaposlenici nacionalnih sanacijskih tijela, kao i promatrače iz sanacijskih tijela iz država članica nesudionica, gdje je to primjereno.

4. Ako Odbor utemelji interne sanacijske timove kao što je predviđeno stavkom 3. ovog članka, koordinate tih timova imenuje iz redova vlastitih zaposlenika. U skladu s člankom 51. stavkom 3. koordinate se može pozvati da kao promatrači prate sastanke u okviru izvršne sjednice Odbora na kojima članovi koje su imenovale dotične države članice sudjeluju u skladu s člankom 53. stavcima 3. i 4.

Članak 84.

Interni odbori

Odbor može osnovati interne odbore kako bi mu davali savjete i upute u pogledu izvršavanja vlastitih zadaća u skladu s ovom Uredbom.

Članak 85.

Žalbeno vijeće

1. Odbor osniva žalbeno vijeće za potrebe rješavanja o žalbama podnesenima u skladu sa stavkom 3.

2. Žalbeno vijeće sastoji se od pet uglednih pojedinaca iz država članica, s dokazanim relevantnim znanjem i stručnim iskustvom, uključujući iskustvo u saniranju na dovoljno visokoj razini u području bankarstva ili drugih financijskih usluga, isključujući sadašnje zaposlenike Odbora kao i sanacijskih tijela ili drugih nacionalnih institucija, tijela, ureda ili agencija ili institucija, tijela, ureda ili agencija Unije koje je uključeno u obavljanje zadaća dodijeljenih Odboru ovom Uredbom. Žalbeno vijeće mora imati adekvatnu pravnu stručnost za pružanje stručnih pravnih savjeta o zakonitosti izvršavanja ovlasti Odbora. Članove Žalbenog vijeća i dva zamjenika imenuje Odbor na mandat od pet godina, koji se može jednom produžiti, nakon objave javnog poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije*. Oni nisu vezani nikakvim uputama.

3. Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući sanacijska tijela, može se žaliti protiv odluke Odbora iz članka 10. stavka 10., članka 11., članka 12. stavka 1., članaka 38. do 41., članka 65. stavka 3., članka 71. i članka 90. stavka 3. koja je naslovljena na tu osobu ili koja je od izravnog i osobnog interesa za tu osobu.

Žalba se zajedno s obrazloženjem podnosi Žalbenom vijeću u pisanom obliku u roku od šest tjedana od datuma kada je dotična osoba primila obavijest o odluci ili, ako nema takve obavijesti, od dana kada je dotična osobna saznala za odluku.

4. Žalbeno vijeće odlučuje o žalbi u roku jednog mjeseca od podnošenja žalbe.

Žalbeno vijeće odlučuje na temelju većine od tri od pet svojih članova.

5. Članovi Žalbenog vijeća djeluju neovisno i u javnom interesu. U tu svrhu, daju javnu izjavu o obvezama i javnu izjavu o interesima navodeći svaki izravan ili neizravan interes za koji bi se moglo smatrati da dovodi u pitanje njihovu neovisnost ili nepostojanje takvog interesa.

6. Žalba podnesena u skladu sa stavkom 3. nema suspenzivni učinak.

Međutim, Žalbeno vijeće može suspendirati primjenu osporavane odluke ako smatra da to okolnosti zahtijevaju.

7. Ako je žalba dopuštena, Žalbeno vijeće ispituje je li osnovana. On poziva stranke u žalbenom postupku da u određenom roku podnesu primjedbe na njegove obavijesti ili na priopćenja drugih stranaka u žalbenom postupku. Stranke u žalbenom postupku imaju pravo dati usmene izjave.
8. Žalbeno vijeće može potvrditi odluku koju je donio Odbor ili može proslijediti slučaj Odboru. Odbor obvezuje odluka Žalbenog vijeća te ono donosi izmijenjenu odluku o dotičnom slučaju.
9. Odluke koje donosi Žalbeno vijeće moraju biti obrazložene i priopćene strankama.
10. Žalbeno vijeće donosi i objavljuje svoj poslovnik.

Članak 86.

Postupci pred Sudom

1. U skladu s člankom 263. UFEU-a, pred Sudom može se pokrenuti postupak kojim se osporava odluka koju je donijelo Žalbeno vijeće ili Odbor, kad ne postoji pravo žalbe Žalbenom vijeću.
2. Države članice i institucije Unije, kao i sve fizičke ili pravne osobe, mogu pokrenuti postupak pred Sudom protiv odluka Odbora u skladu s člankom 263. UFEU-a.
3. U slučaju da Odbor ima obvezu djelovati, a ne donese odluku, postupak zbog propuštanja djelovanja može se pokrenuti pred Sudom u skladu s člankom 265. UFEU-a.
4. Odbor poduzima potrebne mjere kako bi se postupilo u skladu s presudom Suda.

Članak 87.

Odgovornost Odbora

1. Ugovorna odgovornost Odbora uređuje se mjerodavnim pravom za dotični ugovor.
2. Sud nadležan je za donošenje presuda na temelju svake arbitražne klauzule sadržane u ugovoru koji je Odbor sklopio.
3. U slučaju izvanugovorne odgovornosti, Odbor u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima o odgovornosti javnih tijela država članica, nadoknađuje svaku štetu koju prouzroči on ili njegovi zaposlenici pri obavljanju svojih dužnosti, posebno pri funkcijama sanacije, uključujući radnje i propuste u korist stranih sanacijskih postupaka.
4. Odbor nacionalnom sanacijskom tijelu nadoknađuje naknadu štete koju mu je nacionalni sud naložio da plati ili koju se ono obvezalo platiti u dogovoru s Odborom na temelju izvansudske nagodbe te koja proizlazi iz radnje ili propusta koje je nacionalno sanacijsko tijelo počinilo tijekom bilo kojeg sanacijskog postupka u skladu s ovom Uredbom o subjektima i grupama iz članka 7. stavka 2. i subjektima i grupama iz članka 7. stavka 4. točke (b) i stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih stavaka ili na temelju članka 7. stavka 3. drugog podstavka. Ta se obveza ne primjenjuje ako ta radnja ili propust predstavlja kršenje ove Uredbe, neke druge odredbe prava Unije, odluke Odbora, Vijeća, ili Komisije, počinjeno namjerno ili uz očitu i ozbiljnu pogrešku u prosudbi.
5. Sud je nadležan za svaki spor u vezi sa stavicima 3. i 4. Postupci u predmetima koji proizlaze iz izvanugovorne odgovornosti ne mogu se pokrenuti nakon proteka roka od pet godina od nastanka događaja koji je povod pokretanju postupka.

6. Osobna odgovornost zaposlenika prema Odboru uređuje se odredbama utvrđenima Pravilnikom o osoblju ili Uvjetima zaposlenja koji se na njih primjenjuju.

Članak 88.

Profesionalna tajna i razmjena informacija

1. Članovi Odbora, potpredsjednik, članovi Odbora iz članka 43. stavka 1. točke (b), zaposlenici Odbora i zaposlenici razmijenjeni s državom članicom sudionicom ili upućeni iz nje koji obavljaju dužnosti sanacije, podliježu zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i odgovarajućim odredbama zakonodavstva Unije. Posebno im se zabranjuje odavanje povjerljivih informacija koje dobiju tijekom obavljanja svojih profesionalnih aktivnosti ili od nadležnog tijela ili sanacijskog tijela u odnosu na njihove dužnosti u okviru ove Uredbe bilo kojoj osobi ili tijelu, osim ako pri izvršavanju njihovih dužnosti u okviru ove Uredbe ili informacije nisu u sažetom ili zbirnom obliku pa subjekte iz članka 2. nije moguće prepoznati, ili se upotrebljavaju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela ili subjekta koji je dostavio informacije.

Informacije koje su podložne zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne ne smiju se otkriti drugom javnom ili privatnom subjektu, osim kad je takvo otkrivanje potrebno u sudskom postupku.

Ti uvjeti primjenjuju se prema potencijalnim kupcima koji su kontaktirani kako bi se pripremili za sanaciju poslovnog subjekta u skladu s člankom 13. stavkom 3.

2. Odbor osigurava da osobe koje pružaju usluge izravno ili neizravno, stalno ili privremeno, koje su povezane s obavljanjem dužnosti, uključujući službenike Odbora i druge osobe koje je Odbor ovlastio ili koje su nacionalna sanacijska tijela imenovala da izvršavaju izravan nadzor, podliježu zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne jednakim onima iz stavka 1.

3. Zahtjevi za čuvanje profesionalne tajne iz stavaka 1. primjenjuju se i na promatrače koju prisustvuju sastancima Odbora i na promatrače iz država članica nesudionica koje sudjeluju u internim sanacijama u skladu s člankom 83. stavkom 3.

4. Odbor poduzima potrebne mjere za osiguranje sigurnog postupanja s povjerljivim podacima i njihove sigurne obrade.

5. Prije otkrivanja informacija, Odbor osigurava da ne sadrže ikakve povjerljive podatke, posebno procjenom kakve učinke bi moglo imati otkrivanje tih podataka na javni interes u pogledu financijske, monetarne ili gospodarske politike, na komercijalni interes fizičkih i pravnih osoba, na svrhu nadzora, na istrage i revizije. Postupak za provjeru učinaka otkrivanja informacija uključuje i posebnu procjenu učinaka svakog otkrivanja sadržaja i pojedinosti iz sanacijskih planova iz članka 8. i 9. te rezultata svake procjene izvršene na temelju članka 10. ili sanacijskih programa iz članka 18.

6. Ovim člankom ne sprečava se Odbor, Vijeće, Komisiju, ESB, nacionalna sanacijska tijela ili nadležna tijela, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, da razmjenjuju informacije međusobno i s nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, sustavima osiguranja depozita, ulagateljima u sustave naknade, tijelima odgovornim za redovne postupke u slučajima insolventnosti, sanacijskim tijelima za i nadležnim tijelima iz država članica nesudionica EBA-e ili, pridržavajući se članka 33., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju istovrsne dužnosti kao sanacijsko tijelo ili, podložno strogim zahtjevima o povjerljivosti, potencijalnim kupcem za potrebe planiranja ili provođenja sanacijskih mjera.

Članak 89.

Zaštita podataka

Ova Uredba ne dovodi u pitanje obveze država članica u vezi s njihovom obradom osobnih podataka na temelju Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili obveze Odbora, Vijeća i Komisije u vezi s njihovom obradom osobnih podataka na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ prilikom ispunjavanja njihovih odgovornosti.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

Članak 90.

Pristup dokumentima

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ primjenjuje se na dokumente koje posjeduje Odbor.
2. U roku od šest mjeseci od datuma prvog sastanka, Odbor donosi praktične mjere za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
3. Na odluke koje je donio Odbor u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 moguće je uputiti pritužbu Europskom ombudsmanu ili se u vezi s njima može pokrenuti postupak pred Sudom, nakon žalbe Žalbenom vijeću iz članka 85. ove Uredbe u skladu s uvjetima propisanim člancima 228. i 263. UFEU-a.
4. Osobe koje su predmet odluka Odbora imaju pravo pristupa spisu Odbora, pri čemu se mora uvažavati legitimni interes drugih osoba u pogledu zaštite njihovih poslovnih tajni. Pravo na pristup spisu ne odnosi se na povjerljive informacije ili interni pripremni dokument Odbora.

Članak 91.

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

Odbor primjenjuje sigurnosna načela obuhvaćena sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske Unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, kako je utvrđeno u Prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom ⁽²⁾. Primjena sigurnosnih načela uključuje primjenu odredbi za razmjenu, obradu i čuvanje takvih podataka.

Članak 92.

Revizorski sud

1. Revizorski sud izrađuje poseban izvještaj za svako 12-mjesečno razdoblje, počevši od 1. travnja svake godine.
2. U svakom izvješću provjerava se:
 - (a) je li se dovoljno pazilo na ekonomičnost, učinkovitost i djelotvornost pri korištenju sredstvima Fonda, posebice na potrebu da se minimizira korištenje Fonda;
 - (b) je li ocjena potpore iz Fonda bila učinkovita i stroga.
3. Svako izvješće iz stavka 1. sastavlja se u roku od šest mjeseci od završetka razdoblja na koje se to izvješće odnosi.
4. Nakon razmatranja konačnih financijskih izvještaja koje je pripremio Odbor u skladu s člankom 63., Revizorski sud priprema izvještaj o svojim rezultatima do 1. prosinca nakon svake financijske godine. Revizorski sud posebno izvješćuje o svim potencijalnim obvezama (za Odbor, Vijeće, Komisiju ili druge) koje nastaju kao rezultat zadaća iz ove Uredbe koje obavljaju Odbor, Vijeće, i Komisija.
5. Europski parlament i Vijeće mogu zatražiti da Revizorski sud ispita druga relevantna pitanja koja pripadaju pod njegovu nadležnost iz članka 287. stavka 4. EFEU-a.
6. Izvješća iz stavaka 1. i 4. dostavljaju se Odboru, Europskom parlamentu, Vijeću, i Komisiji te se objavljuju bez odgode.
7. U roku od dva mjeseca od datuma objave svakog izvješća na temelju stavka 1. Komisija podnosi detaljan pisani odgovor koji se objavljuje.

U roku od dva mjeseca od datuma objave svakog izvješća na temelju stavka 4., Odbor, Vijeće i Komisija podnose svoj zaseban detaljan pisani odgovor koji se objavljuje.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina internog Poslovnika (SL L 317, 3.12.2001., str. 1.).

8. Revizorski sud ovlašten je da od Odbora, Vijeća i Komisije dobije sve informacije koje smatra važnima za obavljanje svojih zadaća dodijeljenih mu ovim člankom. Odbor, Vijeće i Komisija dostavljaju svaku relevantnu zatraženu informaciju u roku koji može odrediti Revizorski sud.

DIO IV.

IZVRŠNE OVLAСТИ I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 93.

Postupak delegiranja

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Delegiranje ovlasti iz članka 19. stavka 8., članka 65. stavka 5., članka 69. stavka 5., članka 71. stavka 3. i članka 75. stavka 4. dodjeljuje se na neodređeno vrijeme od odgovarajućih datuma iz članka 99.
3. Komisija osigurava dosljednost između delegiranih akata donesenih u skladu s ovom Uredbom i delegiranih akata donesenih u skladu s Direktivom 2014/59/EU.
4. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 19. stavka 8., članka 65. stavka 5., članka 69. stavka 5., članka 71. stavka 3. i članka 75. stavka 4. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Ona proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili od kasnijeg dana utvrđenog u odluci. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 19. stavkom 8., člankom 65. stavkom 5., člankom 69. stavkom 5., člankom 71. stavkom 3. i člankom 75. stavkom 4. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvijestili Komisiju da se ne protive. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.
7. Komisija ne donosi delegirane akte kad se vrijeme nadzora Europskog parlamenta skraćuje zbog stanke koja nije dulja od pet mjeseci, uključujući i bilo kakvo produljenje.

Članak 94.

Preispitivanje

1. Do 31. prosinca 2018., a nakon toga svake tri godine, Komisija objavljuje izvješće o provedbi ove Uredbe s posebnim naglaskom na praćenje mogućih posljedica na neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. U izvješću se ocjenjuje sljedeće:
 - (a) funkcioniranje jedinstvenog sanacijskog mehanizma, njegova ekonomičnost kao i utjecaj njegovih sanacijskih aktivnosti na interese Unije kao cjeline te na koherentnost i integritet unutarnjeg tržišta za financijske usluge, uključujući mogući utjecaj na strukture nacionalnih bankarskih sustava unutar Unije, u usporedbi s drugim bankarskim sustavima, te u pogledu učinkovitosti mehanizama suradnje i razmjene podataka unutar SRM-a, između SRM-a i SSM-a te između SRM-a, nacionalnih sanacijskih tijela, nadležnih tijela i sanacijskih tijela za država članica nesudionica a osobito procjeni:
 - i. ima li potrebe da zadaće koje su ovom Uredbom dodijeljene Odboru, Vijeću i Komisiji izvršava isključivo neka neovisna institucija Unije i, ako je tako, jesu li potrebne izmjene odgovarajućih odredbi, uključujući izmjene na razini primarnog zakonodavstva;
 - ii. je li primjerena suradnja između SRM-a, SSM-a, ESBR-a, EBA-e, ESMA-e i EIOPA-e te, ako je potrebno, drugih tijela koja su dio ESFS-a;

- iii. sastoji li se investicijski portfelj u skladu s člankom 75. od dobre i raznolike imovine;
 - iv. je li prekinuta veza između državnog duga i bankovnog rizika;
 - v. jesu li načini upravljanja, uključujući podjelu zadaća unutar Odbora i dogovore o sastavu Odbora pri glasovanju kako na izvršnoj tako i na plenarnim sjednicama Odbora te njegove odnose s Komisijom i Vijećem prikladni;
 - vi. prikladnost referentne točke za određivanje ciljane razine Fonda, a posebno jesu li osigurani depoziti ili ukupne obveze prikladniji temelj i treba li utvrditi minimalan apsolutni iznos za Fond kako bi se izbjegla volatilnost priljeva financijskih sredstava u Fond te s vremenom osigurala stabilnost i primjerenost financiranja Fonda;
 - vii. je li potrebno mijenjati ciljnu razinu određenu za Fond i razinu doprinosa da bi se osigurali ujednačeni uvjeti unutar Unije;
- (b) učinkovitost mehanizama neovisnosti i obveze polaganja računa;
- (c) interakciju između Odbora i EBA-e;
- (d) interakciju između Odbora i nacionalnih sanacijskih tijela država članica nesudionica te učinak jedinstvenog sanacijskog mehanizma na te države članice i interakciju između Odbora i relevantnih tijela trećih zemalja kako je utvrđeno u članku 2. stavku 1. točki 90. Direktive 2014/59/EU;
- (e) nužnost poduzimanja koraka za usklađenje postupaka u slučaju insolventnosti institucija koje su propale.
2. Izvješće se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću. Komisija izrađuje popratne prijedloge ako je potrebno.
3. Prilikom preispitivanja Direktive 2014/59/EU, Komisiju se poziva da preispita i ovu Uredbu, ako je potrebno.

Članak 95.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1093/2010

Uredba (EU) br. 1093/2010 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„(2) ‚nadležna tijela‘ znači:

- i. nadležna tijela definirana u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući Europsku središnju banku u pogledu pitanja povezanih sa zadaćama koje su joj dodijeljene Uredbom (EU) br. 1024/2013 i u Direktivi 2007/64/EZ te kako se navodi u Direktivi 2009/110/EZ;
- ii. s obzirom na direktive 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela nadležna za osiguravanje usklađenosti kreditnih i financijskih institucija sa zahtjevima iz tih direktiva;
- iii. s obzirom na sustave osiguranja depozita, tijela koja upravljaju sustavima osiguranja depozita u skladu s Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili, ako poslovanjem sustava osiguranja depozita upravlja privatno društvo, javno tijelo koje nadzire te sustave u skladu s tom Direktivom i
- iv. s obzirom na Direktivu 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (**) i Uredbu (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (***), sanacijska tijela iz članka 3. Direktive 2014/59/EU, Jedinstveni sanacijski odbor uspostavljen Uredbom (EU) br. 806/2014 i Vijeće i Komisija kada poduzimaju mjere na temelju članka 18. Uredbe (EU) br. 806/2014 osim ako se koriste diskrecijskim ovlastima ili odabiru politički smjer.

(*) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.).

(**) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(***) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010. (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).“;

2. U članku 25. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Tijelo može organizirati i provoditi stručne revizije razmjene podataka i zajedničkih aktivnosti Odbora iz Uredbe (EU) br. 806/2014 i nacionalnih sanacijskih tijela država članica koje nisu uključene u Jedinствeni sanacijski mehanizam pri sanaciji prekograničnih grupa kako bi se ojačala učinkovitost i dosljednost rezultata. U tu svrhu Tijelo razvija metode kojima se omogućuje objektivna procjena i usporedba.”

3. U članku 40. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja u području primjene Direktive 2014/59/EU predsjednik Jedinствenog sanacijskog odbora ima ulogu promatrača u Odboru nadzornih tijela.”

Članak 96.

Zamjena nacionalnih financijskih aranžmana za sanaciju

Od dana primjene navedenog u članku 99. stavaka 2. i 6. ove Uredbe Fond se smatra financijskim aranžmanom za sanaciju država članica sudionica u skladu s člancima 99. do 113. Direktive 2014/59/EU.

Članak 97.

Sporazum o sjedištu i uvjeti rada

1. Potrebni dogovori o smještaju Odbora u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište i oprema koju stavlja na raspolaganje ta država članica, te posebna pravila koja se u toj državi članici primjenjuju na predsjednika, članove Odbora na plenarnoj sjednici, zaposlenike Odbora i članove njihovih obitelji utvrđuju se u Sporazumu o sjedištu sklopljenom između Odbora i te države članice nakon što je Odbor dao suglasnost na plenarnoj sjednici i najkasnije do 20. kolovoza 2016.

2. Država članica u kojoj se nalazi sjedište Odbora osigurava najbolje uvjete za pravilno funkcioniranje Odbora, uključujući višejezično, europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.

Članak 98.

Početak rada Odbora

1. Odbor postaje u potpunosti operativan do 1. siječnja 2015.

2. Komisija je odgovorna za uspostavu i početno djelovanje Odbora dok Odbor ne uspostavi operativnu sposobnost za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu:

(a) dok predsjednik ne preuzme dužnosti nakon što ga je imenovalo Vijeće u skladu s člankom 56., Komisija može odrediti dužnosnika Komisije da djeluje kao privremeni predsjednik i obavlja dužnosti koje se dodjeljuju predsjedniku;

(b) odstupajući od članka 50. stavka 1. točke l. te do donošenja odluke iz članka 50. stavka 3. privremeni predsjednik ima ovlasti tijela nadležnog za imenovanja;

(c) Komisija može ponuditi pomoć Odboru, posebno upućivanjem dužnosnika Komisije za obavljanje aktivnosti posrednika pod odgovornošću privremenog predsjednika ili predsjednika.

3. Privremeni predsjednik može odobriti sva plaćanja obuhvaćena odobrenim sredstvima iz proračuna Odbora i može sklapati ugovore, uključujući i ugovore o radu.

Članak 99.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2016.

3. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, odredbe vezane uz ovlasti Odbora za prikupljanje informacija i suradnju s nacionalnim sanacijskim tijelima radi razrade sanacijskih planova, na temelju članaka 8. i 9. i svih drugih odgovarajućih odredbi, primjenjuje se od 1. siječnja 2015.
4. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članci 1. do 4., 6., 30., 42. do 48., 49., članak 50. stavak 1. točke (a), (b) i od (g) do (p), članak 50. stavak 3., članak 51., članak 52. stavci 1. i 4., članak 53. stavci 1 i 2., članci 56. do 59., 61. do 66., 80. do 84., 87. do 95. i 97. i 98. primjenjuju se od 19. kolovoza 2014.
5. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članak 69. stavak 5., članak 70. stavci 6. i 7. i članak 71. stavak 3. u kojima se Vijeće ovlašćuje da donosi provedbene akte, a Komisiju da donosi delegirane akte primjenjuju se od 1. studenog 2014.
6. Od 1. siječnja 2015. Odbor podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji mjesečno izvješće odobreno na svojoj plenarnoj sjednici o tome jesu li ispunjeni uvjeti za prijenos doprinosa u Fond.

Od 1. prosinca 2015. ako ta izvješća pokažu da uvjeti za prijenos doprinosa u Fond nisu ispunjeni, primjena odredaba iz stavka 2. mora se dogoditi za jedan mjesec svaki put. Na kraju tog mjeseca Odbor svaki put dostavlja novo izvješće.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 15. srpnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
S. GOZI

ISPRAVCI

Ispravak Uredbe (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, uredaba Vijeća (EZ) br. 1683/95 i (EZ) br. 539/2001 i uredaba (EZ) br. 767/2008 i (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća

(Službeni list Europske unije L 182 od 29. lipnja 2013.)

(Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/Sv. 12 od 20. prosinca 2013.)

Stranica 292., članak 1. točka 21.:

umjesto: „21. Prilozi III., IV., VI., VII. i VIII. Uredbi (EZ) br. 562/2006 mijenjaju se u skladu s Prilogom I. ovoj Uredbi.”;

treba stajati: „21. Prilozi od III. do VIII. Uredbi (EZ) br. 562/2006 mijenjaju se u skladu s Prilogom I. ovoj Uredbi.”.

Ispravak Uredbe (EU) br. 374/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o smanjenju ili ukidanju carina na robu podrijetlom iz Ukrajine

(Službeni list Europske unije L 118 od 22. travnja 2014.)

Naslovnica i stranica 1.:

umjesto: „Uredba (EU) br. 374/2014 Europskog parlamenta i vijeća od 16. travanj 2014. o smanjenju ili ukidanju carina na robu podrijetlom iz Ukrajine”

treba stajati: „Uredba (EU) br. 374/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o smanjenju ili ukidanju carina na robu podrijetlom iz Ukrajine”

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR